

যোহনলিখিত সুসমাচার।

১ অধ্যায়।

১ আদিতে বাক্য ছিলেন, এবৎ বাক্য ঈশ্বরের সহিত ছিলেন, এবৎ মেই বাক্য ঈশ্বর। ২ তিনি আদিতে ঈশ্বরের সহিত ছিলেন। ৩ তৎকর্তৃক সকল বস্ত সূচ হইল, এবৎ তাবৎ সূচ বস্তর মধ্যে একটি বস্তও তাঁহা ব্যতিরেকে সূচ হয় নাই। ৪ তিনি জোবমের আকর, ও মেই জোবন মনুষ্য-পুরের দীপবৰূপ। ৫ ত্রৈ দীপ অক্ষকারমধ্যে ঝলে, কিন্তু অক্ষকার তাহাকে প্রাহ্য করে নাই। ৬ ঈশ্বরকর্তৃক প্রেরিত এক মনুষ্য ছিল, তাহার

নাম যোহন। ৭ সে সাঙ্গ দিবার নিমিত্তে; অর্থাৎ

তাহার দ্বারা ঘেন সকলে বিশ্বাস করে, এই জন্মে ঐ দৌপের বিষয়ে সাঙ্গ দিবার নিমিত্তে আসিয়াছিল।

৮ সে আপনি ঐ দৌপ ছিল না, কিন্তু ঐ দৌপের বিষয়ে সাঙ্গ দিতে আসিয়াছিল। ৯ প্রকৃত দৌপ অর্থাৎ যিনি তাবৎ মনুষ্যকে দৌপ্তি প্রদান করেন, তিনি জগতে অসিতেছিলেন।

১০ তিনি জগতের মধ্যে ছিলেন, এবৎ জগৎ তাঁহাকর্তৃক সূচ হইয়াছিল, তথাপি জগতের সোক তাঁহাকে জানিল না। ১১ তিনি নিজ অধিকারে আইলেন, কিন্তু তাঁহার নিজ লোক তাঁহাকে প্রাহ্য

କରିଲନ ନା । ୧୨ ତଥାପି ଯତ୍ନୋକ ତୀହାକେ ପ୍ରାହ୍ୟ କରିଲ, ତାହାଦିଗକେ ଅର୍ଥାଏ ତୀହାର ନାମେ ବିଶ୍ୱାସକାରିଦିଗକେ ତିନି ଈଶ୍ୱରେର ସନ୍ତାନ ହୁମେର କ୍ଷମତା ଦିଲେନ । ୧୩ ଆର ତାହାଦେର ଜୟ ରକ୍ତହାତେ କିମ୍ବା ଶାରୀରିକ ଅଭିଜ୍ଞାହାତେ କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟେର ଇଚ୍ଛା-ହାତେ ହେଲି ଏମନ ନୟ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରହାତେ ହେଲି ।

୧୪ ଏକବିକ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟବତ୍ତାର ହେଲିଆ ଆମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଅବସାନ କରିଯାଛେ, ଏବଂ ଆମର ତୀହାର ମହିମା ଦେଖିଯାଛି, ମେହି ମହିମା ପିତାର ନିକଟହାତେ ଆଗତ ଅଦିଭୌଯ ପୁଣ୍ୟ ଉପ୍ସୁତ, ଏବଂ (ତିନି) ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ମନ୍ତ୍ୟଭାବ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ୧୫ ଯୋହନ ତୀହାର ବିଷୟେ ମାଙ୍କ ଦିଯା ଏହି କଥା ଘୋଷନା କରିତ, ଆମର ପରେ ଯିନି ଆସିଦେଇଲେ, ତିନି ଆମାର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଲେନ, ଯେହେତୁ ଆମାର ପୂର୍ବେ ତିନି ବର୍ତ୍ତମାନ ଛିଲେନ, ଯୀହାର ବିଷୟେ ଆମି ଏହି କଥା କହିଯାଛି, ତିନି ମେହି ବ୍ୟକ୍ତି । ୧୬ ଆର ତୀହାର ପୂର୍ବଭାବହାତେ ଆମର ସକଳେ ଅନୁଗ୍ରହେର ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଯାଛି । ୧୭ କେମନା ମୂଳସାହାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହାତ ହେଲିଆଛେ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ମନ୍ତ୍ୟଭାବ ଯୀଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀୟ ହେଲା । ୧୮ ଈଶ୍ୱରକେ କେହି କଥନ ଦେଖେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତାର ଜୋଡ଼େ ଛିତ ସେ ଏହି ଅଦିଭୌଯ ପୂଜ, ତିନି ତାହାକେ ପ୍ରକାଶ କରିଯାଛେ ।

୧୯ ଆର ଯୋହନର ମନ୍ତ୍ୟ ଶକ୍ତ୍ୟର ବିବରଣ ଏହି । ତୁମି କେ ? ଏହି କଥା ଜିଜ୍ଞାସା କରିତେ ସେ ମଧ୍ୟେ ଯିହୁ ଦି ଲୋକେରା ଯାଜକଦିଗକେ ଓ ଲେଖଦିଗକେ ଯିକୁଶାଳମହାତ୍ମା ତାହାର କାହେ ପାଠ୍ୟାଳ୍ପିଲ, ୨୦ ତୃକାଳେ ମେ ଅସୀକାର ନା କରିଯା ସୀକାର କରିଲ, ଅର୍ଥାଏ ଆମି ଅଭିଷିକ୍ତ ଭାତୀ ନହିଁ, ଇହା ସୀକାର କରିଲ । ୨୧ ତଥାନ ତାହାର ଜିଜ୍ଞାସିଲ, ତବେ ତୁମି କେ ? କି ଏଲିଯ ? ମେ କହିଲ, ନା । ତବେ ତୁମି କି ମେହି ଭବିଷ୍ୟତକୁ ? ମେ ଉତ୍ସର କରିଲ, ନା । ୨୨ ତଥାନ ତାହାର କହିଲ, ତବେ ତୁମି କେ ? ଯାହାରା ଆମାଦିଗକେ ପାଠ୍ୟାଳ୍ପିଲେ, ତାହାଦିଗକେ କି ଉତ୍ସର ଦିବ ? ତୁମି ଆପନାର ବିଷୟେ କି ବଲ ? ୨୩ ମେ କହିଲ, ଯିଶ୍ୱରିୟ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସେମନ କହିଯାଛିଲ, ତତ୍କପ ଆମି “ ପାଞ୍ଚରେ ଏହି ବାକ୍ୟବାଦି ଏକ ଜନେର ରବ, “ତୋମର ପରମେଶ୍ୱରେର ପଥ ସମାନ କର । ” ୨୪ ଯାହାରା ପ୍ରେରିତ ତାହାର ହିତଶିଳ୍ପ ଲୋକ । ୨୫ ତଥାନ ତାହାର ତାହାର ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲ, ତୁମି ସଦି ଅଭିଷିକ୍ତ ଭାତୀ ନହ, ଏବଂ ଏଲିଯ ନହ, ଏବଂ ଏ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନହ, ତବେ ଅବଗାହନ କରାଇତେଛ କେମ ? ୨୬ ତାହାତେ ଯୋହନ ଉତ୍ସର କରିଯା ତାହାଦିଗକେ କହିଲ, ଆମି ଜଲେ ଅବଗାହନ କରାଇତେଛ, କିନ୍ତୁ ଯୀହାକେ ତୋମର ଜାମ ନା, ଏମନ ଏକ ଜନ ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀୟ ଆହୁତି । ୨୭ ତିନି ମେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିନି ଆମର ପରେ ଆଇଲେଓ ଆମାର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଲେନ; ଆମି ତୀହାର ପାଦୁକାର ବଜ୍ମନ ଖୁଲିଲେ ଯେବାଗ୍ରୟ ଥିଲ । ୨୮ ସର୍ବମ ଲଦୀର ପାରଶ ବୈଥବାରାତେ ସେ କ୍ଷାନେ ସେ କ୍ଷାନେ ଅବଗାହନ କରାଇତ, ମେହି କ୍ଷାନେ ଏହି ମରନ ଘଟିଲ ।

୨୯ ପରଦିନେ ଯୋହନ ଆପନାର ନିକଟେ ଯୌନ୍ତକେ ଆସିତେ ଦେଖିଯା କହିଲ, ଏ ଦେଖ, ଈଶ୍ୱରେର ମେହନ୍ତାବାକ, ସେ ଜଗତର ପାପଭାବ ଲଇଯା ଯାଏ । ୩୦ ଆମର ପରେ ଯିନି ଆସିଦେଇଲେ, ଯେହେତୁ ଆମର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଲେନ, ଯେହେତୁ ଆମର ପୂର୍ବେ ତିନି ବର୍ତ୍ତମାନ ଛିଲେନ, ଯୀହାର ବିଷୟେ ଆମି ଏହି କଥା କହିଯାଛି, ତୁମି ମେହି ବ୍ୟକ୍ତି । ୩୧ ଆର ଆମି ତୀହାକେ ଚିନିଲାଗ ନା, କିନ୍ତୁ ତିନି ସେମ ଇଶ୍ୱରୀଯର ଲୋକଦେର ନିକଟେ ପ୍ରକାଶିତ ହନ, ଏହି ନିମିଷେ ଆମି ଜଲେ ଅବଗାହନ କରାଇତେ ଆସିଯାଛି । ୩୨ ଯୋହନ ଆର ଓ ଶକ୍ତ୍ୟ ଦିଯା କହିଲ, ଆମି ଆତ୍ମକେ କପୋତର ନୟ ସର୍ଗହାତେ ନାମିଯା ଡେହାର ଉପରେ ଅବଶିତ କରିତେ ଦେଖିଲାମ । ୩୩ ଆର ଆମି ଉହାକେ ଚିନିଲାଗ ନା; କିନ୍ତୁ ଯିନି ଜଲେ ଅବଗାହନ କରାଇତେ ଆମାକେ ପ୍ରେରଣ କରିଯାଛେ, ତିନି ଏହି କଥା କହିଲେନ, ଯୀହାର ଉପରେ ଆଜ୍ଞାକେ ନାମିଯା ଅବଶିତ କରିତେ ଦେଖିବାକା, ତିନିଇ ପରିଦ୍ରାବିଦ୍ୟା ଆତ୍ମକେ ଅବଗାହନ କରାଇବେ । ୩୪ ଆର ଆମି ତାହା ଦେଖିଯାଛି, ଏବଂ ତୁମି ସେ ଈଶ୍ୱରେର ପୂଜ, ହୀହାର ମାଙ୍କ ହେଲା ହେଲା ।

୩୫ ପରଦିନସେ ଯୋହନ ପୁନରାୟ ଦୁଇ ଜନ ଶିଥେର ମହିତ ଏକତ୍ର ଦାଁଡ଼ାଇଯା । ୩୬ ଯୌନ୍ତକେ ଗମନ କରିତେ ଦେଖିଯା କହିଲ, ଏ ଦେଖ, ଈଶ୍ୱରେର ମେହନ୍ତାବାକ । ୩୭ ତାହାର ଏହି କଥା ଶୁଣିଯା ମେହି ଦୁଇ ଶିଥ୍ୟ ଯୌନ୍ତର ପଶଚାଂ ଗମନ କରିଲ । ୩୮ ତାହାତେ ଯୀଶ୍ୱର ଫିରିଯା ତାହାଦିଗକେ ପଶଚାଂ ଆସିତେ ଦେଖିଯା ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲେନ, ତୋମର କିମ୍ବେ ତହୁ କରିତେ ? ତାହାର ଜିଜ୍ଞାସିଲ, ହେ ରାଯି, ଅର୍ଥାଏ ହେ ପୁରୋ, ଆପନି କୋଥାଯି ଥାକେନ ? ୩୯ ତୁମି କହିଲେନ, ଆସିଯା ଦେଖ । ତଥାନ ତାହାର ମନ୍ଦେ ୨ ଚିଲିଯ ତୀହାର ବାମହାନ ଦେଖିଲୁ; ଆର ତୃକାଳେ ତୁମି ପ୍ରହର ବେଳା ଗତ ହେସାତେ ମେ ଦିନ ତୀହାର ମନ୍ଦେ ଥାକିଲ । ୪୦ ଏହି ସେ ଦୁଇ ଜନ ଯୋହନର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଯା ଯୌନ୍ତର ପଶଚାଂଗାମୀ ହୀଇଯାଛିଲ, ତାହାଦେର ମଧ୍ୟେ ଶିମୋନ୍ ପିତରେର ଭାତୀ ଆନ୍ତରିକ ଏକ ଜଳ ଛିଲ । ୪୧ ମେ ଶିଯା ପ୍ରଥମେ ଆପନ ଭାତୀ ଶିମୋନ୍ ନାମରେ ଶାକ୍ତ୍ୟ ପାଇୟା ତାହାକେ କହିଲ, ଆମର ମନ୍ଦୀର ହକେ ଅର୍ଥାଏ ପ୍ରୀଟିକ୍ କିମ୍ବା ଅଭିଷିକ୍ତ ଭାତୀକୁ ଏକ ଜଳ ଛିଲ । ୪୨ ପରେ ମେ ତାହାକେ ଯୀଶ୍ୱର ନିକଟେ ଆମି କହିଲ, ଏହି ଭାବରେ ଅବଗାହନ ପାଇୟା ତାହାକେ କହିଲ, ଆମର ମନ୍ଦୀର ହକେ ଏକ ପ୍ରୀଟିକ୍ କିମ୍ବା ଅଭିଷିକ୍ତ ଭାତୀକୁ ଏକ ଜଳ ଛିଲ । ୪୩ ପରେ ମେ ତାହାକେ ଯୀଶ୍ୱର ନିକଟେ ଆମି କହିଲ, ଏହି ଭାବରେ ଅବଗାହନ ପାଇୟା ତାହାକେ କହିଲ, ଆମର ମନ୍ଦୀର ହକେ ଏକ ପ୍ରୀଟିକ୍ କିମ୍ବା ଅଭିଷିକ୍ତ ଭାତୀକୁ ଏକ ଜଳ ଛିଲ ।

୪୪ ପରଦିନସେ ଯୀଶ୍ୱର ଗାଲିଲେତେ ଯେବାରା ମନମ୍ଭକିଲିପେ ମାଙ୍କାଂ ପାଇୟା ତାହାକେ କହିଲେନ, ଆମର ପଶଚାଂଗାମୀ ହେ । ୪୫ ଏକ ଫିଲିପେର ବାମଶଳ ବୈବିଶ୍ୱର, ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ଓ ପିତରଙ୍ଗେ ମେହି ନଗରେର ଲୋକ । ୪୬ ପରେ ଫିଲିପ ନିର୍ମନେଲେର ମାଙ୍କାଂ ପାଇୟା ତାହାକେ କହିଲ, ମୂଳ ଓ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଶାନ୍ତେ ଯୀହାର କଥା ଲିଖିଯାଛେ, ତାହାକେ ଆମର ପାଇୟା ହେଲା ।

মাসরতীয়া যৌন্তি। ৪৬ নিষ্ঠমেল্ল তাহাকে কহিল, মাসের ভাইতে কি কোম উভয়ের উপপত্তি হইতে পারে? তাহাতে কিলিপ কহিল, আমিয়া দেখা। ৪৭ অপর যৌন্ত আপনির নিকটে নিষ্ঠমেলকে আসিতে দেখিয়া তাহার উদ্দেশ্যে কহিলেন, এ দেখ, এক জন নিষ্ঠপট প্রকৃত ইন্দ্রায়েল লোক। ৪৮ তাহাতে নিষ্ঠমেল কহিল, আপনি আমাকে কি করপে চিনিলেন? যৌন্ত উভয় করিয়া তাহাকে কহিলেন, কিলিপের ডাক্বিবার পুরুষে যে সবয়ে তুমি ডুমুর-মুক্তের তলে ছিলা, তখন তোমাকে দেখিয়াছিলাম। ৪৯ নিষ্ঠমেল কহিল, হে শুরো, আপনি ঈশ্বরের পুত্র, আপনি ইন্দ্রায়েলের রাজা। ৫০ তাহাতে যৌন্ত কহিলেন, ডুমুর-মুক্তের তলে তোমাকে দেখিয়াছিলাম, আমার এই কথা প্রযুক্ত কি বিখ্যাস করিল? ইচ্ছাহাইতেও মহৎ কর্ম দেখিব। ৫১ আরও কহিলেন, সত্য সত্য, আমি তোমাদিগকে কহিতেছি, ইহার পরে তোমরা বৰ্ষরে মৃত্যু এবং ঈশ্বরের দৃতগতিকে মুম্বুপুর্ণ দিয়া উঠিতে ও মারিতে দেখিব।

২ অধ্যায়।

৫২ পরে তৃতীয় দিবসে গালোল প্রদেশীয় কামা আমক স্থানে এক বিবাহ হইল, আর যৌন্ত মাতা সেই স্থানে ছিল। ৫৩ এবং সেই বিবাহেতে যৌন্তের ও তাঁহার শিষ্যগণেরও নিষ্ঠম হইল। ৫৪ পরে স্নাক্ষারসের অকুলান হইলে যৌন্ত মাতা তাঁহাকে কহিল, ইহাদের স্নাক্ষারস নাই। ৫৫ তখন যৌন্ত তাহাকে কহিলেন, হে মারি, আমার মহিত তোমার বিষয় কি? আমার সময় এখনও উপস্থিত ছয় নাই। ৫৬ তাহাতে তাঁহার মাতা পরিচারক-দিগকে কহিল, ইনি তোমাদিগকে যাহা বলেন, তাহাই কর। ৫৭ সেই স্থানে যিহুদীয়দের শুচি করণ, ব্যবহারানুসারে দুই তিম মণ জল ধরে, এমন ছয়টা প্রস্তরের জালা ছিল। ৫৮ অপর যৌন্ত তাঁহাদিগকে কহিলেন, এ তাবৎ জালায় জল ভর; তাহাতে তাঁহারা প্রত্যেক জালা কাপা পর্যন্ত জলেতে পরিপূর্ণ করিল। ৫৯ পরে তিনি তাঁহাদিগকে কহিলেন, উচ্ছাহাইতে কিছু তুলিয়া তোমাদের ধ্যক্ষের নিকটে লাইয়া যাও; তাহাতে তাঁহারা জাল করে গেল। ৬০ ইতিমধ্যে জল স্নাক্ষারস হইয়া গেল, আর তাঁহা কোথাহাইতে আইল তাঁহা তোজা-ধ্যক্ষ জানিতে পারিল না; কিছু পরিচারকের জল তুলিয়াছিল, এই জন্যে তাঁহার জ্ঞাত ছিল। অতএব সে স্থখন তাঁহার আস্তান করিল, তখন বরকে তাকাইয়া ৬১ কহিল, সকল লোক প্রথমে উত্তম স্নাক্ষারস দেয়, এবং যথেষ্ট পান করিলে পর তাঁহাইতে কিছু মন্দ দেয়; কিছু তুমি উত্তম স্নাক্ষারস এখন পর্যন্ত বাধিয়াছ। ৬২ এই রূপে যৌন্ত গালোল দেশস্থ কাঁচাতে আশ্চর্য ক্রিয়ার আরম্ভ করিয়া নিজ মহিমা প্রকাশ করিলেন; তাঁহাতে তাঁহার শিষ্যের রাজ্যালয়ে তাঁহাতে বিশ্বাস করিল।

১২ পরে তিনি ও তাঁহার মাতা ও আত্মগণ ও শিষ্যবর্গ কফরনাহুমে গমন করিলেন, কিছু স্থানে বিস্তুর দিন থাকিলেন না।

১৩ তদন্তর যিহুদীয়দের নিষ্ঠারপরি সরিকট হওয়াতে যৌন্ত শিরশালিম নগরে গমন করিলেন।

১৪ তাহাতে মন্দিরের মধ্যে গো ঘৰ্ষ কর্পোত ব্যাপারিদিগকে এবং ব্রহ্মিক-দিগকে উপরিষ্ঠ দেখিয়া ১৫ রজু দ্বাৰা এক গাছা কশা নির্মাণ করিয়া তাৰে গো ঘৰ্ষের সহিত তাঁহাদিগকে মন্দিরহাইতে বাহির করিয়া দিলেন। এবং ব্রহ্মিক-দিগের মুদ্রাটি ছড়াইয়া আসম সকল উলটাইয়া ফেলিলেন,

১৬ এবং কপোতব্যাপারিদিগকে কহিলেন, এ ক্ষমাহাইতে এ সকল লইয়া যাও; আমার পিতৃর গৃহকে বাণিজ্যের গৃহ করিও না।

১৭ তাহাতে “তোমার মন্দির নিমিত্তক উদ্যোগ আমাকে “গোস করে,” এই কথা শাঙ্কে লিখিত আছে, ইহা শিষ্যগণের অৱগ হইল।

১৮ পরে যিহুদীয় লোকেরা যৌন্তকে কহিল, তুমি যে এই মত কর্মের ভার পাইয়াছ, ইহার কি চিহ্ন আমাদিগকে দেখাহাইতে পার? ১৯ তাহাতে যৌন্ত উভয় করিয়া তাঁহাদিগকে কহিলেন, তোমার এই মন্দির ভগ্ন কর, আমি তিনি দিনের মধ্যে তাঁহা উচাইয়া দিব। ২০ তখন যিহুদীয়ের বলিল, এই মন্দির নির্মাণ করিতে ছেচলিশ বৰ্ষের লাগিয়াছে; তুমি কি তিনি দিনের মধ্যে তাঁহা উচাই-হব।? ২১ কিছু তিনি আপনি দেহকৃত মন্দিরের বিষয়ে এ কথা কহিয়াছিলেন। ২২ আর তিনি যে এই কথা কহিয়াছিলেন, তাঁহা মৃত্যুগণের মধ্যে হাইতে তাঁহার উপাখন হইলে পর তাঁহার শিষ্য-দিগের স্মরণ হইল, তাঁহাতে তাঁহার ধর্মগ্রহে এবং যৌন্ত কথিত বাকে বিশ্বাস করিল।

২৩ নিষ্ঠারপরিরের সময়ে তিনি যিহুশালমে উপস্থিত হইয়া যে সকল আশৰ্য্য কর্ম করিলেন, তাঁহা দেখিয়া আনেকে তাঁহার নামে বিশ্বাস করিল। ২৪ কিছু যৌন্ত আপনি তাঁহাদের হস্তে আপনাকে সমর্পণ করিলেন না, যেহেতুক তিনি সকলকে জানিতেন। ২৫ এবং মনুষ্যের বিষয়ে কাঁচারী প্রচারণ অপেক্ষা করিতেন না; কেননা মনুষ্যের অন্তরে কিৰাতে, তাঁহা তিনি জানিতেন।

৩ অধ্যায়।

১ তৎকালে ফিলিপ লোকদের মধ্যে মোকদ্দিম নামে এক ব্যক্তি ছিল, সে যিহুদীয়দের এক জন অধ্যক্ষ। ২ সে রাজিকালে যৌন্তের নিকটে আসিয়া কহিল, হে শুরো, আপনি যে ঈশ্বরহাইতে আগত উপদেশক, ইহা আমরা জানি; কেননা আপনি সেই সকল আশৰ্য্য কর্ম করেন, তাঁহা ঈশ্বরের সামাজ্য ব্যক্তিগতে কেহ করিতে পারে না। ৩ তথাপ যৌন্ত উভয় করিলেন, সত্য সত্য, আমি তোমাকে কহিতেছি, পুনরায় না জানিলে কোন মনুষ্যই

ଈଶ୍ୱରେର ରାଜ୍ୟ ଦୂର୍ଭଳ କରିତେ ପାରେ ନା । ୫ ତାହାକେ ଲୀକଦୀମଃ ତାହାକେ କହିଲ, ମୁୟ ବୃଦ୍ଧ ହିଲେ କେ-
ଥିଲ କରିଯା ତାହାର ଜୟ ହିଲେ ପାରେ ? ସେ କି
ଆର ସାର ମାତାର ଉଦ୍ଦରେ ଅବିଷ୍ଟ ହିଲ୍ଲା ଜୟିତେ
ପାରେ ? ୬ ଯୀଶ୍ଵର ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆମି
ତୋମାକେ କହିତେଛି, ଜୁ ଏବ୍ ଆଜ୍ଞାହିଲେ ସା-
ହାର ଜୟ ନା ହୁଁ, ସେ ଈଶ୍ୱରେର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ
କରିତେ ପାରେ ନା । ୭ ମାତ୍ର ମହିନେ ଯେ ଜୟୋତି, ସେ
ମାତ୍ର ସହି ; ଏବ୍ ଆଜ୍ଞାହିଲେ ଯେ ଜୟୋତି, ସେ ଆ-
ଜ୍ଞାଇ । ୮ ତୋମାଦେର ପୁନର୍ବୀର ଜୟ ହେଉଥାର ଆବ-
ଶ୍ୟକ, ଆମାର ଏହି କଥାତେ ଆଶ୍ରଯ ଜ୍ଞାନ କରିଓ
ନା । ୯ ବ୍ୟାଖ୍ୟ ଯେ ଦିଗେ ଇଚ୍ଛା କରେ, ମେହି ଦିଗେ
ବହେ, ଏବ୍ ତୁମି ତାହାର ଶବ୍ଦ ଶ୍ରନ୍ଦିତ ପାତା ; କିନ୍ତୁ
ମେ କୋଥାହିଲେ ଆହେ ଆର କୋଥାଇ ସା ଯାଏ,
ତାହା କିଛି ଜ୍ଞାନ ନା ; ଆଜ୍ଞାହିଲେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମୂୟେର ଜୟ ତତ୍ତ୍ଵ । ୧୦ ତଥାନ ଲୀକଦୀମଃ ଜିଜ୍ଞା-
ସିଳ, ଇହା କି ପ୍ରକାରେ ହିଲେ ପାରେ ? ୧୦ ଯୀଶ୍ଵ-
ର ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ତୁମି ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲେର ଘରୁ ହିଯାଓ କି
ଏ କଥା ଜ୍ଞାନ ନା ? ୧୧ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାକେ
କହିତେଛି, ଆମାର ସାହା ଜ୍ଞାନ ତାହା ବସି, ଏବ୍ ଯାହା
ଦେଖିଯାଇଛି ତାହାରଇ ସାଙ୍କ୍ୟ ଦି ; କିନ୍ତୁ ତୋମରା
ଆମାଦେର ସାଙ୍କ୍ୟ ପ୍ରାହ୍ୟ କର ନା । ୧୨ ଆମି ଏହି
ଜ୍ଞାନରେ କଥା କହିଲେ ତୋମରା ସଦି ବିଶ୍ୱାସ ନା କର,
ତଥବେ ସ୍ଵର୍ଗରେ କଥା କହିଲେ କେମନ କରିଯା ବିଶ୍ୱାସ
କରିବା ? ୧୩ ଆର ଯିନି ସ୍ଵର୍ଗହିଲେ ନାମିଯାଛେନ,
ମେହି ସ୍ଵର୍ଗବାସି ମୁୟପୁତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିରେକେ ଆର କେହ
ସ୍ଵର୍ଗରେହିଲୁ କରେ ନାହିଁ । ୧୪ ଏବ୍ ମୁସା ଯେତୁପ
ଆନ୍ତରେ ସର୍ପକେ ଉତ୍ତ୍ରେ ଉତ୍ତାଇଯାଇଲ, ତତ୍ପ ମୁୟ-
ପୁତ୍ରକେ ଉତ୍ଥାପିତ ହିଲେ ହିଲେ ; ୧୫ ଯେନ ତାହାତେ
ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ ବିନଟ ନା ହିଯା
ଅନେକ ଜୀବନ ପାଯା । ୧୬ କେନନ ଈଶ୍ୱର ଜ୍ଞାନରେ
ପ୍ରତି ଏମନ ପ୍ରେସ କରିଲେନ, ଯେ ଆପନାର ଅନ୍ତିମ
ପୁତ୍ରକେ ଦାନ କରିଲେନ ; ଯେନ ତାହାକେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ ବିନଟ ନା ହିଯା ଅନେକ ଜୀବନ ପାଯା ।
୧୭ ଈଶ୍ୱର ଆପନ ପୁତ୍ରକେ ଜ୍ଞାନରେ ଦେଶ କରିତେ
ଜ୍ଞାନରେ ପାଠୀଇଲେନ, ତାହା ନାୟ ; କିନ୍ତୁ ତାହାଦୀର
ଯେନ ଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରତିବାଦ ହୁଁ, ଏହି ନିମିତ୍ତ । ୧୮ ଆର
ସେ କେହ ତାହାତେ ବିଶ୍ୱାସ ନା କରେ, ସେ ଏଥିନି
ଦେଶରେ ପାତ୍ର ଆଛେ, ସେହେତୁ ସେ ଈଶ୍ୱରରେ ଅନ୍ତିମ
ପୁତ୍ରରେ ନାମେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ । ୧୯ ଆର ଦେଶରେ
କାରଣ ଏହି ସେ ଜ୍ଞାନରେ ଯଥେ ଦୌଷିତ ଉପର୍ହିତ
ହିଯାଇଁ, କିନ୍ତୁ ମୁୟପୁତ୍ରର ଦୌଷିତ ହିଲେ
ଭାବରେ ଅନ୍ତକାରକେ
ଭାଲ ବାବେ, କେନନ ତାହାଦେର କର୍ମ ମନ୍ଦ । ୨୦ ସେ
ଜନ କୁରିଯା କରେ, ସେ ଦୌଷିତ ସ୍ଥିର କରେ, ଏବ୍ ପାଛ
ତାହାର ଆଚାର ବ୍ୟବହାର ଦୂର୍ଧିତ ହୁଁ, ଏହି ଭାବେ
ଦୌଷିତ ନିକଟେ ଆଇମେ ନା । ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଜନ
ସତ୍ୟତାଚରଣ କରେ, ତାହାର କର୍ମ ମନ୍ଦ ଯେନ ଈଶ୍ୱର-
କୁତ୍ତ କର୍ମକୁତ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ ପାଯା, ଏହି ଜନ୍ୟେ ମେ ଦୌଷିତର
ନିକଟେ ଆଇମେ ।

୨୨ ଭାବମନ୍ତରେ ଯୀଶ୍ଵର ଶିଖ୍ୟଗନ ବିରୁଦ୍ଧ,
ଦେଶେ ଆଇଲେନ, ଏବ୍ ତିନି ତାହାହିଲେ ନିହିତ ମେ
କାନେ ଥାକିଯା ଅବଗାହନ କରାଇତେ ଲାଗିଲେନ ।
୨୩ ଏବ୍ ଯୋହନ ଶାଙ୍କୀମେର ନିକଟେ ବର୍ତ୍ତି ଭାବରେ
ମନ୍ଦ ହାନେ ଅବଗାହନ କରାଇତେ, କାରଣ ମେହି କାନେ
ଅନେକ ଜଳ ଛିଲ ; ତାହାତେ ଲୋକେରେ ଆସିଯାଇ
ଅବଗାହନ ହିଲେ । ୨୪ ପରେ ତାହାର ବୋହମେର
ନିକଟେ ଯାଇୟା କହିଲ, ହେ ପ୍ରାଣୋ, ଯିନି ସର୍ଦମୁଦୀର
ପାରେ ଆପନକାର ମହିତ ଛିଲେ, ସାହାର ବିଷୟେ
ଆପନି ଦାଙ୍କ୍ୟ ଦିଯାଛେନ, ଦେଖୁନ, ତିନି ଅବଗାହନ,
କରାଇତେଛେନ, ଏବ୍ ମନ୍ଦକେ ତାହାରଇ ନିକଟେ ଯାଇ-
ତେବେ । ୨୫ ତଥାନ ଯୋହନ ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲ,
ସ୍ଵର୍ଗହିଲେ ଯାହାକେ ଯାହା ଦୁଷ୍ଟ ହୁଁ, ତାହା ଭିନ୍ନ ମେ
ଆର କିନ୍ତୁ ପ୍ରାହ୍ୟ କରିତେ ପାରେ ନା । ୨୬ ଆମି
ଅଭିଭିତ ତାତା ମହି, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଅଗ୍ରେ ପ୍ରେରିତ
ହିଯାଇଁ, ଏହି କଥା ସେ କହିଯାଇଁ, ହିଲେ ତୋମର
ଆପନାର ମାନ୍ଦୀ ଆଛା ଆଛ । ୨୭ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି
କନ୍ଯାକେ ପାଯ, ମେହି ବର, କିନ୍ତୁ ବରରେ ସେ ମିତି
ତାହାର ନିକଟେ ଦ୍ୱାରାଇୟା ତାହାର ରବ ଶ୍ରନେ, ମେ
ବରରେ ରବେ ଅତିଶ୍ୟ ଆଙ୍ଗାଦିତ ହୁଁ ; ଆମାର ମେ
ମେହି ଆନନ୍ଦ ମିଳ ହିଲୁ । ୨୯ ତାହାକେ ତୁମ୍ଭି ପା-
ଇତେ ହୁଁ ; କିନ୍ତୁ ଆମାକେ ତୁମ୍ଭ ପାଇତେ ହୁଁ ।
୩୦ ଯିନି ଉତ୍କୁହିଲେ ଆସିଯାଛେନ, ତିନି ସର୍ବ-
ପ୍ରଧାନ ; ସେ ଜନ ପ୍ରେତିବିହିଲେ ଉତ୍ପରି, ମେ ପାର୍ଥିବ,
ଏବ୍ ପାର୍ଥିବରେ ମତ କଥା କହେ ; ଯିନି ସ୍ଵର୍ଗହିଲେ
ଆସିଯାଛେନ, ତିନି ସର୍ବପ୍ରଧାନ । ୩୨ ଆର ତିନି,
ଯାହା ଦେଖିଯାଛେନ ଏବ୍ ଶ୍ରନ୍ଦିତାମାନେ, ତାହାରଟ ବି-
ଷୟେ ଦାଙ୍କ୍ୟ ଦେଲ, ତଥାପି କେହ ତାହାର ସାଙ୍କ୍ୟ ପ୍ରାହ୍ୟ
କରେ ନା । ୩୩ ସେ ଜନ ତାହାର ସାଙ୍କ୍ୟ ପ୍ରାହ୍ୟ କରେ,
ଈଶ୍ୱର ସେ ମନ୍ଦ କରାଇତେ ହେ ତାହାତେ ମେ ମୁଦ୍ରାକ ଦେଲ ।
୩୪ ଈଶ୍ୱର ସ୍ଥାନକେ ପାଠୀଇଯାଛେନ, ତିନି ଈଶ୍ୱରରେ
ବାକ୍ୟ କରେଲୁ, ସେ କେହ ତାହାକେ ଅପରିମିତ
ରମ୍ଭେ ଆବଶ୍ୟକ । ୩୫ ପିତା ପୁତ୍ରକେ ପ୍ରେସ
କରେଲ, ଏବ୍ ତାହାର ହିତେ ଭାବ ବିଷୟ ମରପର
କରିଯାଛେ । ୩୬ ସେ କେହ ପୁତ୍ରକେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ,
ମେ ଅନେକ ଜୀବନ ପାଇବେ ; ସେ କେହ ପୁତ୍ରକେ ନା ମାନେ,
ମେ ଜୀବନରେ ଦର୍ଶନ ପାଇବେ ନା, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରର
ବ୍ୟାଧ ତାହାର ଉପରେ ଥାକେ ।

୪ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ଯୀଶ୍ଵର ଆପନି ଅବଗାହନ କରାଇତେନ ନା, କେ-
ବଳ ତାହାର ଶିଖ୍ୟଗନ କରାଇତେ ; ୨ କିନ୍ତୁ ଯୋହମ୍ବ
ହିଲେ ଯୀଶ୍ଵର ଅଧିକ ଶିଖ୍ୟ କରେଲ, ଏବ୍ ଅବଗାହନ
କରାନ, ଏମନ ମେବାଦ ଫିରୁଶିରା ପାଇୟାଛେ, ହିଲୁ
ଅବଗାହନ ହିଲୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁନର୍ବୀର ଗାଲାମେତେ ଗମନ କରିଲେନ । ୩ ତାହାକେ

ଶୋମିରୋଗ ଦେଶେର ମଧ୍ୟ ଦିଯା ତୁଳାକେ ଯାଇଲେ
ଛଇଲେ । ତିନି ଶୋମିରୋଗ ଦେଶେର ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଆଇଲେନ । ସାକୁଥ୍ ଆପନ ପୂଜ ଯୁଷକୁକେ ସେ ତୁମି
ଦାନ କରିଯାଇଲୁ, ତାହାର ନିକଟବର୍ଣ୍ଣୀ ସେଇ ନଗର ;
୩ ଆର ସେଇ ଶାମେ ସାକୁବେର କୁପ ଛିଲ । ଯୌଣ୍ଡ
ପଗନ୍ତାନ୍ତ ହେଁଯାତେ ହଟାଏ ଏହି କୁପେର ପାର୍ଶ୍ଵ ବସି-
ଲେନ । ତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଅହର ବେଳୀ ହଇଯା-
ଛିଲ । ୪ ଅନ୍ତର ଏକ ଶୋମିରୋଗୀୟା ତ୍ରୀ ଜଳ
ତୁଲିତ ଆଇଲ ; ଯୌଣ୍ଡ ତାହାକେ କହିଲେନ, ଆ-
ମାକେ କିଞ୍ଚିତ ଜଳ ପାନ କରିତେ ଦେଓ । ୫ କେନମା
ତୁଳାକେ ଶିଖ୍ୟୋରୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ କ୍ରୟ କରିତେ ନଗରେ
ଗିଯାଇଲୁ । ୬ ତାହାତେ ସେଇ ଶୋମିରୋଗୀୟା ତ୍ରୀ
କହିଲ, ଆମି ଶୋମିରୋଗୀୟା ତ୍ରୀ, ତୁମି ହିଛୁଦୀ ;
କେମନ କରିଯା ଆମାର ଶାନେ ଜଳ ପାନ କରିତେ
ତାହିତେଛ ? କେନମା ଶୋମିରୋଗୀୟଦେର ସହିତ ହି-
ଛୁଦି ଲୋକଦେର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ । ୭ ଯୌଣ୍ଡ ଉତ୍ତର
କରିଯା ତାହାକେ କହିଲେନ, ଈଶ୍ୱରେର ଦାନ କି,
ଆର ଆମାକେ ଜଳ ପାନ କରିତେ ଦେଓ, ଏହି କଥା
ଥା କେ ତୋମାକେ କହିତେଛେନ, ତାହା ସମ୍ମିଳିତ,
ତବେ ତୁମି ତୁଳାର ନିକଟେ ଯାଙ୍ଗା କରିତା, ଏବେ
ତିନି ତୋମାକେ ଅମୃତ ଜଳ ଦିଲେନ । ୮ ତଥନ
ସେଇ ତ୍ରୀ କହିଲ, ହେ ମହାଶୟ, ଏହି କୁପ ଗଭୀର,
ଆର ଆପନକାର କାହେ ଜଳ ତୁଲିବାର ଜନ୍ୟେ କିଛୁ
ନାହିଁ ; ଅତେବେ ଏ ଅମୃତ ଜଳ କୋଥାହିତେ ପାଇ-
ବେନ ? ୯ ଆମାଦେର ପୂର୍ବପୂର୍ବ ସାକୁବହିତେ କି
ଆପନି ବଡ଼ ? ତିନି ଆମାଦିଗକେ ଏହି କୁପ ଦିଯା-
ଛେନ, ଏବେ ତିନି ଓ ତୁଳାର ପୂର୍ବଗଣ ଓ ଗୋ-
ମେଷାଦି ଶକ୍ଳେ ଏହି କୁପେର ଜଳ ପାନ କରିତ ।
୧୦ ଯୌଣ୍ଡ ଉତ୍ତର କରିଯା ତାହାକେ କହିଲେନ, ସେ
କେହ ଏହି ଜଳ ପାନ କରେ, ମେ ପୁନର୍ବାର ତୁର୍କାର୍ତ୍ତ
ହଇବେ ; ୧୧ କିନ୍ତୁ ସେ କେହ ଆମାର ଦୃଢ଼ ଜଳ ପାନ
କରେ, ମେ ଆର କଥନ ତୁର୍କାର୍ତ୍ତ ହଇବେ ନା ; ଆମି
ତାହାକେ ସେ ଜଳ ଦିବ, ମେ ତାହାର ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତ
ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠିଥୁବାନ ଭଲେର ଉନ୍ମୁହେସୁରପ
ହଇବେ । ୧୨ ତଥନ ମେ ତ୍ରୀ କହିଲ, ହେ ମହାଶୟ,
ତବେ ଆମାର ପିପାମୀ ଯେନ ଆର ନା ହୟ, ଏବେ
ଜଳ ତୁଲିବାର ଜନ୍ୟେ ଯେନ ଏଥାନେ ଆର ଆସିଲେ
ନା ହୟ, ଏହି ନିମିତ୍ତେ ଆମାକେ ସେଇ ଜଳ ଦିଲେନ ।
୧୩ ଯୌଣ୍ଡ ତାହାକେ କହିଲେନ, ସାଂତ୍ବାଦ ତୋମାର
ଶାମିକେ ଡାକିଯା ଏଥାନେ ଆଇସ । ୧୪ ମେ ତ୍ରୀ ଉତ୍ତର
କହିଲ, ଆମାର ସ୍ଵାମୀ ନାହିଁ, ଏ କଥା ଭାଲ ବଲିଲା ;
୧୫ କେନମା ତୋମାର ପାଁଚ ସ୍ଵାମୀ ହଇଯାଛେ, ଆର
ଏଥନ ସେ ଆହେ, ମେ ତୋମାର ସ୍ଵାମୀ ନୟ ; ଏ କଥା
ମେ ତୋମାର ସମ୍ମାନ କହିଲୁ । ୧୬ ତଥନ ଏହି କହିଲ,
ହେ ମହାଶୟ, ଆମି ଦେଖିତେଛି, ଆପନି ଏକ ଜଳ ଭବିଷ୍ୟ-
ଦ୍ୱାରା । ୧୭ ଆମାଦେର ପୂର୍ବପୂର୍ବୟେର ଏହି ପରିବିତେ
ଭଜନ କରିତ, କିନ୍ତୁ ତୋମର ବଲିଯା ଥାକ, ସେ
ଶାମେ ଭଜନ କର । ଉଚିତ ସେଇ ଶାମ ଯିଶ୍ଵାଲମେ
ଆହେ । ୧୮ ଯୌଣ୍ଡ କହିଲେନ, ହେ ନାରୀ, ଆମାର

କଥାଯ ବିଶ୍ଵାସ କର ; ସେ ସମୟେ ତୋମରୀ ପିତାର
ଭଜନ ଏହି ପରିବିତେ କରିବା ନା, ଏବେ ଯିଶ୍ଵା-
ଲମ୍ବେ କରିବା ନା, ଏମନ ସମୟ ଆସିତେଛେ ।
୨୨ ତୋମରୀ କାହାର ଭଜନ କର, ତାହା ଜାନ ନା ;
କିନ୍ତୁ ଆମରୀ କାହାର ଭଜନ କରି, ତାହା ଜାନି,
ଯେହେତୁ ଯିଶ୍ଵାଦୀୟ ଲୋକଦେର ମଧ୍ୟ ହେଁତେ ପରି-
ବ୍ୟାଗ ଉଠିପର ହୟ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ଏମନ ସମୟ ଆସି-
ତେଛେ, ବରଷା ଏହି ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ ହେଁଲ, ସେ ସମୟେ
ପ୍ରକୃତ ଭଜନର ଆଜ୍ଞାତା ଓ ମତ୍ୟତାତା ପିତାର
ଭଜନ କରିବେ, କେନମା ପିତା ଏତଜ୍ଞପ ଭଜନି-
ଗକେଇ ଚେଷ୍ଟା କରେନ । ୨୪ ଈଶ୍ୱର ଆଜ୍ଞାତି ; ଆର
ଯାହାରୀ ତୁଳାର ଭଜନ କରେ, ତାହାରେର ଉଚିତ
ସେ ଆଜ୍ଞାତା ଓ ମତ୍ୟତାତା ତୁଳାର ଭଜନ କରିବେ ।
୨୫ ଈଶ୍ୱରମ୍ଭେ ତୁଳାର ଶିଖ୍ୟୋର ଆଜ୍ଞାତା କରିବେ ।

୨୬ ଇତୋମୟରେ ତୁଳାର ଶିଖ୍ୟଗଣ ଆସିଯା ତ୍ରୀ-
ଲୋକେର ମହିତ ତୁଳାର କଥାପକଥନେ ଆଶର୍ଯ୍ୟ
ଜାନ କରିଲ, ତାତ୍ପର ଆପନି କି ଚାହେ ? କିମ୍ବା
କି ଜନ୍ୟେ ତୁଳାର ମହିତ କଥାବାନ୍ତି କହେ ? ଇହ
କେହେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲ ନା । ୨୮ ପରେ ମେ ତ୍ରୀ
କଲମୀ ରାଖିଯା ନଗରେ ମଧ୍ୟ ଗିଯା ଲୋକଦିଗକେ
କହିଲ, ୨୯ ଆମି ସେ କିଛୁ କରିଯାଛି, ତାହା ସକଳି
ଆମାକେ କହିଲେନ, ଏମ ଏକ ମନ୍ୟକୁ ଆସିଯା
ଦେଖ ; ବେଥ ହୟ ତିନି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ । ୩୦ ତାହାତେ ତା-
ହାରୀ ନଗରହିତେ ବାହିର ହଇଯା ତୁଳାର ନିକଟେ
ଆଇଲ ।

୩୧ ଇତ୍ୟବସରେ ଶିଖ୍ୟୋର ବିନିତ ପୂର୍ବିକ ତୁଳାକେ
କହିଲ, ହେ ଶୁରୋ, ଆହାର କରନ । ୩୨ ତାହାତେ
ତିନି କହିଲେନ, ସାଂତ୍ବାଦ ତୋମାରେ ଜୀତମାର ନହେ,
ତୋଜନାରେ ଆମାର ଏମ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଆହେ । ୩୩ ତଥନ
ଶିଖ୍ୟୋର ପରମ୍ପରା କହିତେ ଲାଗିଲ, ଇହାକେ କି
କେହ କିଛୁ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଆନିଯା ଦିଯାଇଛ ? ୩୪ ଯୌଣ୍ଡ ତା-
ହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆମାର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତର ଅଭି-
ମତ ସିଙ୍କ କରି ଏବେ ତୁଳାର ହିତେ କରିବା କରିବା,
ଏହି ଆମାର ଆହାର । ୩୫ ଆର ଚାରି ମାସ ହଇଲେ
ଶମ୍ୟ କାଟମେର ସମୟ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ ହେଁବେ, ଏହି କଥା
କି ତୋମରୀ ବଲ ନା ? କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଆମି ବଲି-
ତେବେ, ଚକ୍ର ତୁଲିଯା କ୍ଷେତ୍ରେ ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ିପାତ କର,
ମେ ଏଥନି କାଟିବାର ମତ ସେତବର ହଇଯାଇ । ୩୬ ଆର
ଏଥନ ସେ କାଟେ ମେ ବେତନ ପାର, ଏବେ ଅନ୍ତ
ଜୀବନାର୍ଥେ ଶମ୍ୟ ସନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ କରିବା କରିବା କରିବା
ଏବେ ଏକ ଜଳ ବେତନ କରେ, ଆର ଏକ ଜଳ ଛେଦନ କରେ,
ଏହି ମତ୍ୟ ବଚନ ହିତର ପ୍ରତି ଥାଏଟ । ୩୭ ତୋମରୀ
ଯାହାତେ ପରିଶ୍ରମ କର ନାହିଁ, ଏମ ଶମ୍ୟ କାଟିଲେ
ଆମି ତୋମାଦିଗକେ ପ୍ରେରଣ କରିଯାଇଛି ; ଅନ୍ୟୋରୀ

ପରିଶ୍ରମ କରିଯାଇଛେ ଏବଂ ତୋମର ତାହାଦେର କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହିଁଯାଇ ।

୩୧ ଅପର ମେଇ ନଗରନିବାସ ଅନେକ ଶୋମି-ରୋନୀୟ ଲୋକ ଏତୀର ମାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରୟୁକ୍ତ, ଆର୍ଥାତ୍ ଆମି ଯେ କିଛୁ କରିଯାଇଛି, ତାହା ସକଳି ତିନି ଆମାକେ କହିଲେନ, ତାହାର ଏହି ବାକ୍ୟ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲ ।

୩୨ ମେଇ ଶୋମିରୋନୀୟ ଲୋକେରେ ତୁମ୍ଭାର ନିକଟେ ଉପଚିହ୍ନ ହିଁଯାଇ ଆପନାଦେର କାହେ କିଛୁ ଦିନ ଥାକିତେ ତୁମ୍ଭାର କିମ୍ବା କରିଯାଇଲେନ; ଅତେବଂ ତିନି ଦୁଇ ଦିବସ ମେ ଛାନେ ଥାକିଲେନ । ୩୩ ତାହାତେ ତୁମ୍ଭାର ଉପଦେଶ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ଆର ୨ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲ । ୩୪ ଆର ତାହାର ମେ ଶୋମିକୁ କହିଲ, ଆମର ଏଥିଲେ ତୋମାର କଥା ପ୍ରୟୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ତୁମ୍ଭା ନହେ, କିନ୍ତୁ ତିନି ଯେ ନିତାନ୍ତ ଜଗତେର ତାଣକର୍ତ୍ତ୍ଵ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, ଇହି ତୁମ୍ଭାର ନିଜ କଥା ଶୁଣିଯା ଆପନାରୀ ବୁଝିଲାମ ।

୩୪ ଏବଂ ଦୁଇ ଦିବସରେ ପର ତିନି ତଥାହିଟିତ ପ୍ରଚାନ କରିଯା ଗାଲୀଲେତେ ଗମନ କରିଲେନ । ୩୫ ଆର କୋନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାତ୍ରୀ ଆପନାର ମେଧେ ସମ୍ରମ ପାଇ ନା, ଯୌଣ ଆପନି ଏଥିଲା ପ୍ରୟାଣିକ ଦିଯାଛିଲେନ; ୩୬ ତଥାପି ସଥିନ ତିନି ଗାଲୀଲେତେ ଆଇଲେନ, ତଥିଲା ଗାଲୀଲୀୟ ଲୋକେରୀ ପରମୟମେ ଯିକୁଣ୍ଠାମେ କୃତ ତୁମ୍ଭାର ଯେ ସକଳ ଜ୍ଞାନ ଦେଖିଯାଛିଲ, ତୁମ୍ଭାର ତୁମ୍ଭାର ପ୍ରୟୁକ୍ତ ତୁମ୍ଭାର ପ୍ରାପ୍ୟ କରିଲ; କେନନା ତାହାରା ଓ ମେଇ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗିଯାଛିଲ ।

୩୬ ପରେ ଯୌଣ ଗାଲୀଲେର ଯେ କାହାର ନଗରେ ଜଳକେ ଜ୍ଞାନାଳୁମ କରିଯାଛିଲେନ, ମେଇ ଛାନେ ପୁନର୍ଭାର ଆଗମନ କରିଲେନ । ଏ ମୟମେ କରନାହୁମ ନଗରେ କୋନ ରାଜପୁରୁଷେ ପୁଜ୍ଜ ଯୋଗଗ୍ରହ ଛିଲ । ୩୭ ମେ ଯିହୁମ ଦେଶହିତେ ଗାଲୀଲେତେ ଯୌଣର ଆଗମନରେ ସମାଚାର ଶୁଣିଯା ତୁମ୍ଭାର ନିକଟେ ଯାତ୍ରା କରିଯା, ଆପନି ଆଶିଯା ଆମର ପୁନର୍ଭାର କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ, ଏଥିଲା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲ, କେନନା ମେ ମୃତକଳ୍ପ ଛିଲ ।

୩୮ ତଥିନ ଯୌଣ କହିଲେନ, ଆଶର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ତ୍ତ ଚିତ୍ତ ନା ଦେଖିଲେ ତୋମର ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ନା । ୩୯ ତାହାତେ ଏ ରାଜପୁନ୍ଦର କହିଲ, ହେ ଯହିଶ୍ୱର, ଆମାର ପୁଜ୍ଜନ ମରିତେ ୨ ଆଇବୁନ । ୪୦ ଯୌଣ ତାହାକେ କହିଲେନ, ଯାଓ, ତୋମାର ପୁଜ୍ଜ ବାଁଚିଲ । ତଥିନ ମେ ଯୌଣର ଉତ୍ତ ଏ କଥାତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଯା ଏକାନ୍ତର କରିଲ । ୪୧ ପଥେର ମଧ୍ୟେ ତୁମ୍ଭାର ଦାନେରୀ ତୁମ୍ଭାର ମହିତ ମାକ୍ଷାତ୍ କରିତେ ଆସିଯା ତାହାକେ ଏହି ମେବାଦ ଦିଲ, ତୋମାର ପୁଜ୍ଜ ବାଁଚିଲ । ୪୨ ତଥିନ ମେ ତାହାଦିଗକେ ଜ୍ଞାନୀ କରିଲ, କୋନ ମୟମେ ତାହାର ଉପଗମ ହଇଲ? ତାହାର ବଲିଲ, କଲ୍ୟ ଦୁଇ ପ୍ରୟେ ପ୍ରହର ଆଭାଇ ଦିନେର ମୟମେ ତାହାର ଅର ତ୍ୟାଗ ହଇଲ ।

୪୩ ତଥିନ ଯୌଣ ଯେ ଦେବ କହିଯାଇଲେନ, ତୋମାର ପୁଜ୍ଜ ବାଁଚିଲ, ମେ ମେଇ ଦୁଇ, ଇହି ପିତା ବୁଝିଲ, ଏବଂ ମଧ୍ୟରିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲ । ୪୪ ଯିହୁମ ଦେଶହିତେ ଗାଲୀଲେତେ ଆସିଯା ଯୌଣ ଏହି ହିତୀଯ ଆଶର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଲେନ ।

୧ ଏ ଘଟନାର ପରେ ଯିହୁମୀଯରେ ପରିଷ ଉପଚିହ୍ନ ହଇଲେ ଯୌଣ ଯିକୁଣ୍ଠାମ୍ଭାମେ ଗେଲେନ । ୨ ଯିକୁଣ୍ଠାମ୍ଭାମେ ନଗରେ ଯେବାନ୍ତରେ ନିକଟେ ଇତ୍ତୀଯ ଭାସାତେ ଟୈ-ଥେସଦୀ ନାମେ ଏକ ପୁକ୍ଷରିଣି ଆଛେ, ତାହାର ପାଁଚ ଘାଟ । ୩ ମେଇ ସକଳେତେ ଅଙ୍ଗ ଓ ଧର୍ମ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ତି ଅନେକ ରୋଗୀ ଲୋକ ଜଳକମାନେର ଅପେକ୍ଷାତେ ପରିତ୍ୟାଗ ଥାକିତ । ୪ କେନନା ବିଶେଷ ୨ ମୟମେ ଏକ ସର୍ବମୁଦ୍ରତ ନାମିଯା ଜଳକମାନ କରିତ ; ମେଇ ଜଳକମାନେର ପରେ ଯେ କେହ ପ୍ରଥମେ ଜଳେ ନାମିତ, ତାହାର ଯେ କୋନ ରୋଗ ହୁଏକ, ତାହାରୁହିତେ ମେ ମୁକ୍ତି ପାଇତ । ୫ ତଥିକାଳେ ଆଟିତ୍ରିଶ ବ୍ସରାବଧି ରୋଗଗ୍ରହ ଏକ ଜନ ମେଇ ଛାନେ ଛିଲ । ୬ ଯୌଣ ତାହାକେ ପରିତ୍ୟାଗ ଥାକିତେ ଦେଖିଯା ଓ ବହୁକାଳେ ରୋଗୀ ଜାନିଯା କହିଲେନ, ତୁମି କି ସୁନ୍ଦ ହିତେ ଚାହ ? ୭ ମେ ରୋଗୀ ଉତ୍ସର କରିଲ, ହେ ଯହିଶ୍ୱର, ଯଥିନ ଜଳ କମିତ ହୁଯ, ତଥିନ ଆମାକେ ପୁକ୍ଷରିଣିତେ ନାମାଇଯା ଦେଯ, ଆମାର ଏଥିଲ କୋନ ଲୋକ ନାଇ ; ଏବଂ ଆମି ଯାଇତେ ୨ ଆର କୋନ ଜନ ଗିଯା ଅପେକ୍ଷା ନାମେ । ୮ ତଥିନ ଯୌଣ ତାହାକେ କହିଲେନ, ଉଠ, ତୋମାର ଶ୍ୟାମିଲ୍ଲା ତୁଲିଯା ଲହିୟା ଚଲ । ୯ ତାହାତେ ମେ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥିକାଳୀନ ସୁନ୍ଦ ହିଁଯା ଆପନାର ଶ୍ୟାମିଲ୍ଲା ଲହିୟା ଲହିୟା ଚଲିଲ ; କିନ୍ତୁ ମେ ଦିଲ ବିଶ୍ୱାସବାର । ୧୦ ଅତେବଂ ଯିହୁମୀଯରେ ମେଇ ଆରୋଗ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକେ କହିଲ, ଅଦ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସବାର, ଶ୍ୟାମିବହି କରା ତୋମାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନଯ । ୧୧ ମେ ଉତ୍ସର କରିଲ, ଯିନି ଆମାକେ ସୁନ୍ଦ କରିଲେନ, ତିନିହି ଆମାକେ କହିଲେନ, ତୋମାର ଶ୍ୟାମିଲ୍ଲା ତୁଲିଯା ଲହିୟା ଚଲ । ୧୨ ତଥିନ ତାହାର ତୋମାର ଭାଇମାର କରିଲ, ତୋମାର ଶ୍ୟାମିଲ୍ଲା ତୁଲିଯା ଲହିୟା ଚଲ, ଏଥିନ ଆଜାମେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୋମାକେ ଦିଲ ମେ କେ ? ୧୩ କିନ୍ତୁ ମେ କେ, ତାହା ମେଇ ଆରୋଗ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାନିଲ ନା, କାରଣ ମେ ଛାନେ ଜମା ହେଉଥାଏ ଯୌଣ କାନ୍ତରେ ଗିଯାଇଛିଲେନ ।

୧୪ ଅପର ଯୌଣ ମନ୍ଦିରେ ତାହାର ମାକ୍ଷାତ୍ ପାଇଁଯା ତାହାକେ କହିଲେନ, ଦେଖ, ଏଥିନ ସୁନ୍ଦ ହିଲା ; ଆର ପାପ କରିଓ ନା, ପାଛେ ଅଧିକ ଦୂର୍ଦ୍ଦଶୀ ଘଟେ । ୧୫ ତାହାତେ ମେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗିଯା ଯିହୁମୀଯି-ଦିଗକେ କହିଲ, ଯିନି ଆମାକେ ସୁନ୍ଦ କରିଯାଇଛେ, ତିନି ଯୌଣ । ୧୬ ଅତେବଂ ବିଶ୍ୱାସବାରେ ଯୌଣର ଏହି କର୍ମ କରାତେ ଯିହୁମୀଯରେ ତାହାକେ ତାନ୍ତନ କରିଯା ବଧ, ଏଥିଲେ ତାହାକେ କହିଲେନ, ଯାଓ, ତୋମାର ପୁଜ୍ଜ ବାଁଚିଲ । ୧୭ ତଥିନ ମେ ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆମାର ପିତା! ଅଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମ କରିତେଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମି ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ । ୧୮ ତଥିନରେ ତାହାକେ ଆମାର ପିତା ବାଁଚିଲ, କେବଳ ତାହା ନଯ, ଅଧିକକ୍ଷତ ଈଶ୍ୱରକେ ଆପନାର ପିତା ବାଁଚିଲ । ୧୯ ଅତେବଂ ଯୌଣ ମନ୍ଦିରେ କହିଲେନ, ମତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାର ପିତା ବାଁଚିଲ ।

কহিতেছি, পিতাকে যাহা করিতে দেখেন, তত্ত্ব-তিরেকে পুত্র আপনানাহইতে কিছুই করিতে পারেন না; কেননা পিতা যাহা করেন, তৎপুত্রজ্ঞ ও তাহাই করেন; ১০ পিতা পুত্রকে প্রেম করেন, এবং আপনি যাহা ২ করেন, তাহা সকলি পুত্রকে দেখান; আর যেন তোমাদের আশ্চর্য জান হয়, এই জন্মে ইহাহইতেও মহৎকর্ম তাঁহাকে দেখাইবেন। ১১ ফলতঃ পিতা যেমন মৃত্যুকে উচ্ছাইয়া সজীব করেন, তৎপুত্র পুত্রকে যাহাকে ২ ইচ্ছা করেন, তাহাকে ২ সজীব করেন। ১২ আর পিতা কাহারও বিচার করেন না, কিন্তু তাবৎ বিচারের ভাব পুত্রকে সমর্পণ করিয়াছেন। ১৩ অতএব পিতাকে যেমন সন্দৰ্ভ করে, পুত্রকেও তৎপুত্র সন্দৰ্ভ করাসহলের উচিত; যে জন পুত্রকে অসন্দৰ্ভ করে, সে তাঁহার প্রেরক পিতাকে অসন্দৰ্ভ করে। ১৪ সত্য সত্য, আমি তোমাদিগকে কহিতেছি, যে ব্যক্তি আমার কপাল শুনিয়া আমার প্রেরণকর্তাতে বিশ্বাস করে, সে অনন্ত জীবন প্রাপ্ত হইয়াছে, এবং বিচারে আনন্দ হয় না, কিন্তু মৃত্যুহইতে জীবনে উন্নীত হইয়াছে। ১৫ সত্য সত্য, আমি তোমাদিগকে কহিতেছি, যে সময়ে মৃত্যুর ঈশ্বরের পুত্রের রব শুনিবে, এবং যাহারা শুনিবে তাহারা জীবিত হইবে, এমন সময় আসিতেছে, বর ১ এখন উপস্থিতি হইল। ১৬ কেননা পিতা যেমন স্বয়ংজীবী, তেমনি পুত্রকেও স্বয়ংজীবী হইতে অধিকার দিয়াছেন। ১৭ এবং তিনি মনুষ্যপুত্র, এই কারণ বিচার করিবার ক্ষমতাও তাঁহাকে দিয়াছেন। ১৮ ইহাতে আশ্চর্য জান করিও না; কেননা এমত সময় আসিতেছে, যে সময়ে করবরস্থ সকলে তাঁহার রব শুনিবে, ১৯ এবং সদাচারিগণ জীবনযুক্ত পুনরুদ্ধারের নিমিত্তে, ও দুরুচারিগণ দণ্ডযুক্ত পুনরুদ্ধারের নিমিত্তে বিহীনের আসিবে। ২০ আমি আপনানাহইতে কিছু করিতে পারি না, যেমন শুনি তেমনি বিচার করি, আর আমার বিচার যথার্থ, কেননা আমি আপনার ইষ্ট চেষ্টা না করিয়া প্রেরণকর্তা পিতার ইষ্ট চেষ্টা করি।

২১ আর যদি আপনার বিষয়ে আপনি সঙ্ক্ষিপ্তি, তবে সে সাক্ষ্য যথার্থ নয়। ২২ আমার বিষয়ে আর এক জন সাক্ষ্য দিতেছেন; এবং আমার বিষয়ে তাঁহার সাক্ষ্য যে যথার্থ, ইহা আমি জানি। ২৩ তোমরা যোহনের নিকটে লোক প্রেরণ করিলে সে সত্যতার পক্ষে সাক্ষ্য দিয়াছিল। ২৪ আমি মনুষ্যহইতে সাক্ষ্যর অপেক্ষা করি এমন নয়; তথাক তোমরা যেন পরিভাগ পাও, তারিখিতে এ কথা কহিতেছি। ২৫ যোহন উজ্জ্বল ও তেজস্কর দীপসূর্যে ছিল, এবং তোমরা তাহার দীপ্তিতে জ্বরেক হর্ষ করিতে সম্মত ছিলা। ২৬ কিন্তু যোহনের সাক্ষ্য অপেক্ষা আমার গুরুতর সাক্ষ্য আছে; ফলতঃ পিতা আমাকে যে ২০কর্ম সম্পর্ক করবেৱে

৬ অধ্যায়।

১ এ ঘটনার পরে যীশু গালীলী স্থিরিয়া নামক সন্দুর্ভ পার হইয়া গেলেন। ২ তাঁহাতে রোগী লোকদের জন্যে তিনি যে ২ আশ্চর্য ক্রিয়া করিতেন, তাহা দেখিয়া অনেক লোক তাঁহার পক্ষাত্মক গেল। ৩ পরে যীশু পর্বতারোহণ করিয়া আপন শিষ্যদের সহিত সে ছানে বর্ষিলেন। ৪ তখন নিষ্ঠার পর্বত নামে সিংহদীয়দের এক পর্বত সম্মুক্ত ছিল। ৫ অতএব যীশু চক্ষু তুলিয়া অনেক ২ লোককে আপনার নিকটে আসিতে দেখিয়া ফিলিপ্পকে জিজ্ঞাসা করিলেন, ইহাদের আহারার্থে আমরা কোথায় রুটা কৃত করিতে পাইব? ৬ এ কথা তিনি তাঁহার পরীক্ষার নিমিত্তে কহিলেন; কিন্তু কি করিবেন, তাহা আপনি জানিলেন। ৭ ফিলিপ্প উত্তর করিল, ইহাদের এক ২ জনকে অপেক্ষা দিবার নিমিত্তে দুই শত দিকির রুটাতেও কুলাইবে না। ৮ পরে তাঁহার শিষ্যদের এক জন অর্থাৎ শিমোর পিতরের ভাতা আভ্যন্তর তাঁহাকে কহিল, ৯ এ ছানে এক বালক আছে, তাহার নিম-

କଟେ ପାଁଚଟା ସବେର କୁଟୀ ଏବଂ ଦୁଇଟି ସ୍କ୍ରୁଟ୍ ମୁଣ୍ଡ ଆଛେ; କିନ୍ତୁ ଏତ ଲୋକରେ ଯଥେ ତାହାତେ କି ହେବେ? ୧୦ ପରେ ସୀଶ କହିଲେନ, ଲୋକଦିଗକେ ବସାଇଯା ଦେଓ । ମେହାମେ ଅମେକ ସାମ ଛିଲ, ତାହାକେ ମୂଳାନ୍ତିରେକ ପାଁଚ ସହଶ୍ର ପୂର୍ବ ଭୂମିତେ ବସିଲ । ୧୧ ପରେ ସୀଶ ମେହି କୁଟୀ ଲଟିଆ ଜ୍ଞାନରେର ଷ୍ଟବାନୁବାଦ ପୂର୍ବିକ ଶିଷ୍ୟଦିଗକେ ଦିଲେନ; ଏବଂ ଶିଖେଯା ମେହି ଉପବିଷ୍ଟ ଲୋକଦିଗକେ ଦିଲ, ଏବଂ ଏ ଦୁଇ ଅନ୍ୟଙ୍କରିତେ ଏ ସକଳକେ ସ୍ଥରେ କହିଲେନ; ଏବଂ ୧୨ ଅପର ତାହାର ତୁଣ୍ଡ ହିଲେ ତିନି ଆମନ ଶିଖ୍ୟଦିଗକେ କହିଲେନ, ଇହାର କିଛୁ ଅପଚୟ ଯେନ ନାହିଁ, ଏହି ନିମିତ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଶୁଣ୍ଡାଗ୍ରାଂଡା ଏକତ୍ର କର । ୧୩ ତାହାତେ ଆହାରକାରି ଲୋକେର ଏ ପାଁଚ ସବେର କୁଟୀର ସେ ଶୁଣ୍ଡାଗ୍ରାଂଡା ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଖିଯାଛିଲ, ତାହାର ତାହା ଏକତ୍ର କରିଯା ବାରୋ । ଡାଲି ପୂର୍ବ କରିଲ । ୧୪ ତଥନ ସୀଶ ଏହି ଆଶ୍ରଯ କରି ଦେଖିଯା ଲୋକେରୀ ବଲିତେ ଲାଗିଲ, ଜଗତେ ସାହାର ଆଗମନ ହେବେ, ଇନି ଅବଶ୍ୟ ମେହି ଭବିଷ୍ୟାଦକୀ । ୧୫ ଅତଃ ଏବ ତାହାର ଆମିଯା ଆମାକେ ଧରିଯାଇବାଜାର କରିବେ, ଇହା ଜ୍ଞାତ, ହେଯା ସୀଶ ଏକାକି ପୂର୍ବରୀଯ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରମାଣ କରିବେଳେ । ୧୬ ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହିଲେ ତାହାର ଶିଖେଯା ମୁଦ୍ରେର ଭୌରେ ନାମିଲ । ୧୭ ଅନ୍ୟର ତାହାର ଲୋକାରୋହନ କରିଯା ମୁଦ୍ରେର ଏପାରକ କରନମାତ୍ରମ ନଗରେର ଦିଗେ ଘୟମନ କରିତେଛିଲ । ମେହି ସମୟେ ଅକ୍ଷକାର ହେଯାଛିଲ, କିନ୍ତୁ ସାମ୍ବ ତାହାଦେର ନିକଟେ ଆଇମେନ ନାହିଁ; ୧୮ ଏବଂ ପ୍ରଦଳ ବୀମ ବହୁବେଳେ ମୁଦ୍ରେ ବ୍ୱତ୍ତ ତରନ୍ତ ହିଲେଛିଲ । ୧୯ ଏହି କୁଟୀ ତାହାର ଦେତ ବା ଦୁଇ ଜୋଶ ବୀହିଯା ଗେଲେ ପର ସୀଶକେ ମୁଦ୍ରେର ଉପରେ ହିଂଟିଯା ଲୋକର ନିକଟେ ଆଗମନ କରିତେ ଦେଖିଯା ଭୋତ ହେଲ । ୨୦ କିନ୍ତୁ ତିନି ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଏ ଆମି, ଡାଲ କରିବ ନା । ୨୧ ତଥନ ତାହାର ତାହାକେ ଲୋକାତେ ଗ୍ରହଣ କରିତେ ଡ୍ରିଘ୍ୟୋଗ କରିଲ; ଏବଂ ୨୨ମ୍ବୀର ଗ୍ରହବ୍ୟ କ୍ଷାମେ ଲୋକ ଉପରିଷିତ ହେଲ । ୨୩ ଏହି ସେ ମୌକାତେ ତାହାର ଶିଖେଯା ଗିଯାଛିଲ, ତନ୍ଦ୍ରିତ ଆର କୋନ ମୌକା ତଥନ ମେହାମେ ଛିଲ ନା, ଏବଂ ସୀଶ ଶିଷ୍ୟଦେର ମହିତ ମେହି ମୌକାତେ ଯାନ ନାହିଁ, କେବଳ ତାହାର ଶିଖେଯା ଗିଯାଛିଲ, ଇହା ଏପାରେ ଦ୍ୱାୟାମନ ଲୋକମୁହୂ ଦେଖିଯାଇଛିଲ । ୨୪ ପରେ ତିବିତ୍ରୀହାହିତେ ଅନ୍ୟ ୨ ମୌକା ଆମିଯା ଏହି ସେ ମୌକାତେ ଯାନ ନାହିଁ, କେବଳ ତାହାର ଶିଖେଯା ଗିଯାଛିଲ, ମେହି କ୍ଷାମେର ନିକଟେ ଉପରିଷିତ ହେଲ । ୨୫ ଅତ୍ରଏ ପ୍ରଦିବମେ ସୀଶ ମେହାମେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାକେ ପାଇୟା କହିଲ, ହେ ଗୁରୋ, ଆପଣି ଏକାନେ କଥନ୍ ଆଇଲେନ? ୨୬ ସୀଶ ଉତ୍ତର କରିଯା ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ମତ୍ୟ ମତ୍ୟ, ଆମି ତାକେ ଆମର ଆମି?

ତୋମାଦିଗକେ କହିତେଛି, ତୋମର ଆଶ୍ରୟ କରି ଦେଖିଯାଇ, ଏହି ଜମେ ଆମର ଅବସ୍ଥର କରିତେଛ, ତାହା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମେହି କୁଟୀ ଖାଇୟା ତୁଣ୍ଡ ହେଯାଇ, ଏହି ଜମେ । ୨୭ ନଥନ ଭକ୍ତର ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରମ କରିଓ ନା, କିନ୍ତୁ ସେ ଭକ୍ତ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇବେ, ତାହାର ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରମ କରିଯାଇଛନ୍ତି; ଆର ଯନ୍ମାତ୍ର ପୂଜା ତୋମ ଦିବେନ, କେବଳ ପିତା ଦୈଶ୍ୟର ତାହାକେ ମୁଦ୍ରାକିଳ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ୨୮ ତଥନ ତାହା ଜୀଜୀଶିବ, ଜ୍ଞାନରେର ଅଭିମତ କରି କରନାରେ ଆସାନ୍ତର କି କୁଠା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ୨୯ ସୀଶ ଉତ୍ତର କରିଯା ତାହାଦିଗକେ କହିଲେମ, ଜ୍ଞାନରେର ଅଭିମତ କରି ଏହି ସେମ ତୋମର ତାହାର ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିତେ ବିଶ୍ୱାସ କର । ୩୦ ତଥନ ତାହାର କହିଲ, ତୁମ ଏମନ କି ଆଶ୍ରୟ କରିତେଛ, ଯାହା ଦେଖିଯା ଆସାନ୍ତ କି କୁଠା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ? ୩୧ ସୀଶ ଉତ୍ତର କରିଯା ତାହାଦିଗକେ ସ୍ଵର୍ଗ ହିଲେ, ବିଶ୍ୱାସ କରିବ? ତୁମ କି କରି କରିତେଛ? ୩୨ ଆମାଦେର ପୂର୍ବପୂର୍ବରେ ପ୍ରାତ୍ସନ୍ନରେ ମାମା ଥାଇତେ ପାଇୟାଛିଲ, ସେମନ ଲିପି ଆଛେ, “ତିନି ତୋଜା “ଆରେ ସ୍ଵର୍ଗହିତେ ତାହାଦିଗକେ ଖାଦ୍ୟ ଦିଲେନ ।” ୩୩ ତଥନ ସୀଶ କହିଲେନ, ମତ୍ୟ ମତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ କରିତେଛ । ୩୪ କେବଳ ଜ୍ଞାନରୀଯ ଖାଦ୍ୟ ମେହି ସେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗହିତେ ମାମିଯା ଜ୍ଞାନକେ ଜୀବନମାନ କରେ । ୩୫ ତଥନ ତାହାର କହିଲ, ହେ ପ୍ରଭୋ, ମେହି ଖାଦ୍ୟ ଆମାଦିଗକେ ନିତ୍ୟ ୨ ମିଉନ୍ । ୩୬ ସୀଶ ତାହାଦିଗକେ କରିଲେନ, ଆମିଇ ଜୀବନମାନକ ଖାଦ୍ୟ । ସେ ଜନ ଆସାନ ନିକଟେ ଆଇଦେ, ମେହି କୋମ ଜମେ କୁଧାର୍ତ୍ତ ହେବେ ନା; ଆର ସେ ଜନ ଆମାତେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ମେ ଆର କଥନ ଓ ତୁଳନା କରିବ ନା । ୩୭ କିନ୍ତୁ ତୋରା ଆମାକେ ଦେଖିଯାଇ ଆବଶ୍ୟକ ଖାଦ୍ୟ ଦିଲେନ । ୩୮ କେବଳ ଜ୍ଞାନରୀଯ ଖାଦ୍ୟ ମେହି ସେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗହିତେ ଆମାକେ କରିଲେନ । ୩୯ ପିତା ଆମାକେ ସତ ଲୋକ ଦେବ, ମେହି ସକଳେ ଆମାର ମିକଟେ ଆଶିବେ; ଏବଂ ସେ କେହ ଆମାର ନିକଟେ ଆମିବେ, ତାହାକେ ଆମି କୋନ ଜମେ ଦୂର କରିବ ନା । ୪୦ କେବଳ ଆମି ଆମାଦିଗକେ କହିଲାମ । ୪୧ ପିତା ଆମାକେ ସତ ଲୋକ ଦେବ, ମେହି ସକଳେ ଆମାର ମିକଟେ ଆଶିବେ; ଏବଂ ସେ କେହ ଆମାର ନିକଟେ ଆମିବେ, ତାହାକେ ଆମି କୋନ ଜମେ ଦୂର କରିବ ନା । ୪୨ କେବଳ ଆମି ଆମାକେ ଇଣ୍ଡ୍ କ୍ରିୟା କରିବାର ନିମିତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗହିତେ ନାମିଯାଇଛି, ତାହା ନାହିଁ, ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ହିନ୍ଦ୍ କ୍ରିୟା କରିବେ ନାମିଯାଇଛି । ୪୩ ଅତଃ ଆର ଆସାନ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାର ଇଚ୍ଛା ଏହି ସେମ ତାହାର ନିକଟେ ହେଯାଇଛି । ୪୪ କାରଣ ଆମାର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ହିନ୍ଦ୍ କ୍ରିୟା ଏହି ସେମ ତାହାର ନିକଟେ ହେ କେହ ତାହାକେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ମେ ସେମ ଅନ୍ତର୍ଜୀବନ ପାଇଁ, ଏବଂ ଶେଷଦିନେ ଆମାକ୍ରତ୍କ ଉପାର୍ପିତ ହେୟ । ୪୫ ତଥନ ଆମି ସ୍ଵର୍ଗହିତେ ଅବଶ୍ୟକ ଖାଦ୍ୟ, ତାହାର ଏହି କଥାତେ ଯିହୁଦୀଯ ଲୋକେର ତାହାର ବିଶ୍ୱାସ ବଚ୍ଚ କରିଯା । ୪୬ ବିଲିତେ ଲାଗିଲ, ଏ କି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ପୂର୍ବ ମେହି ସେ ସେ ସୀଶ କରିଯାଇଲେ, ଯାହାର ପିତା ମାତ୍ରାକେ ଆମି ଆମି?

মিয়া আসিয়াছি, এ কথা কেমন করিয়া বলে? ৪০ তখন যৌশ্ট উন্নত করিয়া তাহাদিগকে কহিলেন, পরম্পর বচসা করিও না। ৪১ আমার প্রেরণ গুরুতর্ত পিতাকর্তৃক আকর্ষিত না ছিলেন কেহ আমার নিকটে আসিতে পারে না; কিন্তু যে আইসে, তাহাকে আমি শেষদিনে উঠাইব। ৪২ “তাহারা সকলে ঈশ্বরের শিক্ষিত হইবে,” ভবিষ্যত্কৃগণের গ্রহে এমত শিখি আছে; অতএব যে কেহ পিতার নিকটে শ্রবণ করিয়া শিখা পায়, সেই আমার কাছে আইসে। ৪৩ কেহ পিতাকে দেখিয়াছে, তাহা নয়; যিনি ঈশ্বর-হইতে হন, কেবল তিনি পিতাকে দেখিয়াছেন। ৪৪ সত্য সত্য, আমি তোমাদিগকে কহিতেছি, যে কেহ আমাতে বিশ্বাস করে, সে অনন্ত জীবন পায়। ৪৫ আমিই জীবনদায়ক খাদ্যসূর্যপ; ৪৬ তোমাদের পূর্বপুরুষেরা প্রাণের মাঝ খাইয়া যাইয়াছে; ৪৭ কিন্তু যে খায় সে যেন না মরে, এই জন্যে যে খাদ্য স্বর্গহইতে নামে এ মেই খাদ্য। ৪৮ আমিই স্বর্গহইতে অবতীর্ণ জীবন-দায়ক খাদ্য। এই খাদ্য যে জন খাইবে, সে নিত্যজীবী হইবে, এবং আমি যে খাদ্য দিব, সে আমার মাত্স; আমি জগতের জীবনার্থে তাহাই দিব।

৪৯ তাহাতে যিহুদীয়েরা পরম্পর বিবাদ করিয়া কহিতে লাগিল, এ বাক্তি কেমন করিয়া তোমারার্থে আমাদিগকে আপনার মাত্স দিবে? ৫০ তখন যৌশ্ট তাহাদিগকে কহিলেন, সত্য সত্য, আমি তোমাদিগকে কহিতেছি, মনুষ্যপুরুষের মাত্স তোজন না করিলে এবং তাহার রক্ত পান না করিলে তোমাদের আন্তরিক জীবন নাই। ৫১ যে জন আমার মাত্স ভোজন করে ও আমার রক্ত পান করে, সে অনন্ত জীবন প্রাপ্তি, এবং শেষদিনে আমি তাহাকে উঠাইব। ৫২ যেহেতুক আমার মাত্স প্রকৃত খাদ্য, এবং আমার রক্ত প্রকৃত পেয়। ৫৩ যে ব্যক্তি আমার মাত্স ভোজন করে এবং আমার রক্ত পান করে, সে আমাতে থাকে এবং আমিও তাহাতে থাকি। ৫৪ যে জীবৎ পিতা আমাকে প্রেরণ করিয়াছেন, সেই পিতাদ্বারা যেমন আমি জীবৎ আছি, তজপ যে কেহ আমাকে তোজন করে, সেও আমাদ্বারা জীবৎ হইবে। ৫৫ স্বর্গহইতে যে খাদ্য নামিয়াছে, সে এই; তোমাদের পূর্বপুরুষেরা যে মাঝ খাইয়া যাইয়া গিয়াছে, তাহার সৃশৃঙ্খল এই খাদ্য নহে; এই খাদ্য যে কেহ ভোজন করে, সে নিত্যজীবী হইবে। ৫৬ এই সকল কথা তিনি কফননাহুম মগরের ভজনালয়ে উপদেশ করণ সময়ে কহিলেন।

৫৭ তখন এই রূপ শুনিয়া তাহার শিষ্যদের মধ্যে অনেকে কহিল, এ বড় কঠিন কথা; এমন কথা কে শুনিতে পারে? ৫৮ কিন্তু যৌশ্ট আপন শিষ্যদের একুশ বচসা মনে জ্ঞাত হইয়া তাহা-

দিগন্তে কহিলেন, এই কথা কি তোমাদের বাধ্য জয়ায়? ৫৯ তবে মনুষ্যপুরুষকে পূর্ববাসন্তানে উঠিতে দেখিলে কি বলিবা? ৬০ আজ্ঞাই জীবনদায়ক, কিন্তু শরীর নিষ্ক্রিয়; আমি তোমাদিগকে যে ২ কথা কহি, সে আজ্ঞাস্বরূপ ও জীবনস্বরূপ; ৬১ কিন্তু তোমাদের মধ্যে কেহ ২ অবিশ্বাসী আছে। কেননা কে ২ অবিশ্বাসী আছে, এবং কে বা তাহাকে শত্রুহস্তে সমর্পণ করিবে, তাহা যৌশ্ট প্রথমাবধি জ্ঞাত ছিলেন। ৬২ আরও কহিলেন, এ নিমিত্তে আমি তোমাদিগকে বলিয়াছি, আমার পিতা আসিবার ক্ষমতা না দিলে কেহ আমার নিকটে আসিতে পারে না।

৬৩ তদবধি তাহার অনেক শিষ্য প্রাপ্তি হইয়া ফিরিয়া গেল, তাহার সঙ্গে আর যাতায়াত করিল না। ৬৪ তখন যৌশ্ট দ্বাদশ শিষ্যকে কহিলেন, তোমারাও কি চলিয়া যাইতে ইচ্ছা কর? ৬৫ তাহাতে শিশোন পিতৃর উত্তর করিল, হে প্রভো, কাহার কাছে যাইব? তোমার নিকটে অনন্ত জীবনের কথা পাওয়া যায়। ৬৬ আর তুমি যে অমর ঈশ্বরের পুজ্ঞ অভিষিক্ত জীবকর্তা, ইহা আমরা বিশ্বাস করিয়া নিশ্চয় জানি। ৬৭ তখন যৌশ্ট তাহাদিগকে কহিলেন, তোমার দ্বাদশ জন কি আমার মনোনীত লোক নহ? তথাপি তোমাদের মধ্যেও এক জন শয়তান আছে। ৬৮ এই কথা তিনি শিশোনের পুজ্ঞ দ্বিতীয় যিহুদার উদ্দেশ্যে কহিলেন, কারণ দ্বাদশের মধ্যে গণ্ডিত সেই ব্যক্তি তাহাকে শত্রুহস্তে সমর্পণ করিবে।

৭ অধ্যায়।

১ তৎপরে যৌশ্ট গালীলুদ্দেশ্যে অর্থ করিলেন, কেননা যিহুদি লোকের। তাহাকে বধ করিতে চেষ্টা করাতে তিনি যিহুদাদেশ্যে অর্থ করিতে চাহিলেন না। ২ কিন্তু যিহুদীয়দের কুটীর নিম্নাধ পর্যন্ত সম্বিক্ত হইলে তাহার আত্মগত তাহাকে কহিল, ৩ তুমি যে সকল ক্রিয়া করিতেছ, তাহা যেমন তোমার শিশুরাও দেখে, এই নিমিত্তে এখনহইতে প্রস্তুন করিয়। যিহুদা দেশে যাও। ৪ যে কেহ আপনি প্রকাশিত হইতে চাহে, সে গোপনে কর্ম করে না। যদি এমত কর্ম করিবা, তবে জগতের নিকট আপনাকে প্রকাশ কর। ৫ কারণ তাহার আত্মরাও তাহাতে বিশ্বাস করিত না। ৬ তখন যৌশ্ট তাহাদিগকে কহিলেন, আমার সময় এখন উপস্থিত হয় নাই, কিন্তু তোমাদের সময় সতত উপস্থিত আছ। ৭ জগতের জোকেরা তোমাদিগকে ঘৃণা করিতে পারে না; কিন্তু আমাকেই ঘৃণা করে, যেহেতুক তাহাদের কর্ম মন্দ, আমি তাহাদের বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিতেছি। ৮ তোমরা এই পর্যে যাও; আমি এখন এই পর্যে যাইব না, কেননা আমার সময় এখন সম্পূর্ণ হয় নাই। ৯ এই কথা বলিয়া তিনি গালী-

ଲେତେ ରହିଲେମ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ତୀହାର ଆତ୍ମଗଣ ତଥାୟ ସାତା କରିଲେ ପର ତିନିଓ ଅପ୍ରକାଶ ହେଇଯା ଗୋ-
ପମଭାବେ ମେହି ପରେ ଗେଲେମ । ୧୧ ଇତିମଧ୍ୟ ଯି-
ତୁଳ୍ଯିଯେଇ ପରେ ତୀହାର ଅସ୍ଵେଷଗ କରିଯା ଜିଜ୍ଞାସା
କରିଲ, ମେହି ବ୍ୟକ୍ତି କୋଥାୟ ? ୧୨ ଏବଂ ତୀହାର
ବିଷୟେ ଲୋକଦେର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବାଦାନ୍ତବାଦ ହିଲ ।
କେହ ୨ କହିଲ, ତିନି ଉତ୍ତମ ମନ୍ୟ ; ଅନ୍ୟଙ୍କର
ବଲିଲ, ତାହା ନୟ, ବରୁ ଲୋକଦେର ଭାଷି ଜ୍ଞାନାଛି
ତେବେ ; ୧୩ କିନ୍ତୁ ଯିତୁଲ୍ଯିଯେଇ ତ୍ୟାଗେ କେହ ତୀ-
ହାର ପ୍ରସଂସ ପ୍ରକାଶକ୍ରମ କରିଲ ନା ।

୧୪ ଅନୁତର ପରେର ମଧ୍ୟ ମୟେ ଯୌଣ ମନ୍ଦିରେ
ଗିଯା ଉପଦେଶ ଦିତେ ଲାଗିଲେମ । ୧୫ ତାହାତେ
ଯିତୁଲ୍ଯି ଲୋକେରା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜାନ କରିଯା କହିଲ,
ଏ ମନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମନ ନା କରିଯା କି ପ୍ରକାରେ ଏମତ
ପଣ୍ଡିତ ହେଇଯା ଉଠିଲ ? ୧୬ ତଥିନ ଯୌଣ ଉତ୍ସର କରିଯା
ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆମାର ଉପଦେଶ ଆମାର
ଅଛେ, କିନ୍ତୁ ଯିନି ଆମାକେ ପାଠାଇଯାଛେ ତୀହାର ।
୧୭ ସନ୍ଦି କେହ ତୀହାର ହିଟ ତ୍ରିଯା କରିଲେ ଚେଷ୍ଟା
କରେ, ତବେ ଏହ ଉପଦେଶ କି ଈଶ୍ଵରହିତେ ହୁଯ,
ନା ଆମି ଆପନାହିତେ କହି, ତାହା ମେ ଜାନିତେ
ପାଇବେ । ୧୮ ସେ ଜନ ଆପନାହିତେ କହେ, ମେ
ଆପନାର ମମାନ ଚେଷ୍ଟା କରେ ; କିନ୍ତୁ ଯିନି ପ୍ରେରଣ-
କର୍ତ୍ତା ମମାନ ଚେଷ୍ଟା କରେନ, ତିନି ସତ୍ୟବାଦୀ, ଓ
ତୀହାତେ କେନ ଅଧର୍ମ ନାହି । ୧୯ ମୂଳ ତୋମାଦି-
ଗକେ କି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗ୍ରହ ଦେଯ ନାହି ? ତଥାପି ତୋମା-
ଦେର ମଧ୍ୟେ କେହଇ ମେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଲନ କରେ ନା ;
ଆମାକେ ବଧ କରିଲେ କେନ ଚେଷ୍ଟା କର ? ୨୦ ତଥିନ
ଲୋକେରା ଉତ୍ସର କରିଲ, ତୁ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟଶ୍ଵର, ତାମାକେ
ବଧ କରିଲେ କେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ? ୨୧ ତାହାତେ ଯୌଣ
ଉତ୍ସର କରିଯା ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆମି ଏକ
କର୍ମ କରିଯାଛି, ତାହାତେ ତୋମରୀ ମକ୍ଲେଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ବେଖ କରିଲେତେ । ୨୨ ମୂଳ ତୋମାଦିଗକେ ତ୍ରକ୍ଳଦେର
ବିଧି ଦିଯାଇଛେ ; ତଥାପି ତାହା ସେ ମୂଳାହିତେ
ହେଇଯାଛେ ଏମନ ନୟ, ପୂର୍ବପୂର୍ବହିତେ ହେଇଯାଛେ ;
ତାହାତେ ତୋମରୀ ବିଶ୍ଵାମବାରେ ମନୁଷ୍ୟର ତ୍ରକ୍ଳଦେର
କରିଯା ଥାକ । ୨୩ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଳର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଲଜ୍ଜନ
ଘେନ ନା ହୁଯ, ଏହ ଜ୍ଞେଯ ଦେଇ ବିଶ୍ଵାମବାରେ ମନୁଷ୍ୟର
ତ୍ରକ୍ଳଦେର କରା ଯାଯ, ତବେ ଆମି ସେ ବିଶ୍ଵାମବାରେ
ଏକ ମନୁଷ୍ୟକେ ମର୍ଦ୍ଦାପେ ସୁର୍ଦ୍ଧ କରିଯାଛି, ଇହାର ନି-
ମିତେ କି ଆମାର ପ୍ରତିକ୍ରୋଧ କରିଲେ ? ୨୪ ଦୃଷ୍ଟି-
ମାତ୍ରାନୁସାରେ ବିଚାର ନା କରିଯା ସଥାର୍ଥ ବିଚାର କର ।

୨୫ ତଥିନ ଯିତୁଶାଲମ ନିବାସି କଏକ ଜମ କହିଲ,
ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ବଧ କରିଲେ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ମେ କି ଏ
ନୟ ? ୨୬ କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଏ ପ୍ରକାଶକ୍ରମ କହିଲେତେ,
ତଥାପି ତାହାର ତାହାକେ କିନ୍ତୁ ବଲେ ନା ; ଇମିହି
ଅଭିଷିକ୍ତ ଭାତୀ ବଟେଲ, ଇହା କି ଅଧ୍ୟକ୍ଷଦେର ସତ୍ୟ
ବେଖ ହିଲ ? ୨୭ କିନ୍ତୁ ଏ ମନ୍ୟ କୋଥାହିତେ ଆ-
ଇଲ, ତାହା ଆମାର ଜାନି ; ଅଭିଷିକ୍ତ ଭାତୀ ଆଇଲେ
ତିନି କୋଥାହିତେ ଆଇଲେମ, ତାହା କେହ ଜାନିତେ
ପାରିବେ ନା । ୨୮ ତଥିନ ଯୌଣ ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ

ଦିଲେ ୨ ଉତ୍ୟେମରେ କହିଲେମ, ତୋମରୀ ନା ଆମାକେ
ଜାନ, ଏବଂ କୋଥାହିତେ ଆଇଲାମ ତାହା ଓ ଜାନ ?
ଆମି ତୋ ଆପନାହିତେ ଆଇଲାମ ତାହା ଓ ଜାନ ?
କିନ୍ତୁ ଆ-
ମାର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମନ୍ୟ ; ତୋମରୀ ତାହାକେ ଜାନ
ନା । ୨୯ ଆମି ତାହାକେ ଜାନି, କେନନା ଆମି ତାହା
କେ ନିକଟହିତେ ଆଗତ, ଏବଂ ତିନି ଆମାକେ
ପାଠାଇଯାଛେମ । ୩୦ ତାହାତେ ଲୋକେରା ତାହାକେ
ଧରିଲେ ତେବେ କେଷ୍ଟା କରିଲ, ତଥାପି କେହ ତାହାର ଗାତ୍ରେ
ହଞ୍ଚାପର୍ବ କରିଲ ନା, ସେହେତୁକ ତଥିନ ତାହାର ମନ୍ୟ
ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହୁଯ ନାହି । ୩୧ ପରକ୍ତ ମନ୍ମାଗତ ଲୋକଦେର
ମଧ୍ୟ ଅନେକ ତାହାତେ ବିଶ୍ଵାମ କରିଯା କହିଲେ ଲା-
ଗିଲ, ଅଭିଷିକ୍ତ ଭାତୀ ଯଥିନ ଆସିଲେ, ତଥିନ ଇହାର
ଅପେକ୍ଷା କି ଅଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିବେନ ?

୩୨ ପରେ ଲୋକେରା ତାହାର ବିଷୟେ ଏମନ ବାଦାନ୍ତ-
ବାଦ କରିଲେତେ, ଫିରଣିବର୍ଗ ହିଛା ଶ୍ରନ୍ଦେଲ ତାହାର
ଓ ଅଧିକ ସାଜକେରା ତାହାକେ ସରିଯା ଆମାହିବାର
ନିମିତ୍ତ ପ୍ରଦାତିକଗର୍ବକେ ପାଠାଇଯା ଦିଲ । ୩୩ ତଥିନ
ଯୌଣ କହିଲେନ, ଆମି ଆର ଅପ୍ରେ କାଳ ତୋମାଦେର
ମେଘ ଥାକିଯା ଆମାର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ନିକଟେ ଯାଇବ ।
୩୪ ତୋମରୀ ଆମାର ଅସ୍ଵେଷଗ କରିବା, କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଦେଶ
ପାଇବା ନା ; ଆର ଆମି ସେ କ୍ଷାନେ ଥାକିବ, ମେ
କ୍ଷାନେ ତୋମରୀ ଯାଇଲେ ପାରିବା ନା । ୩୫ ତଥିନ ଯିତୁ-
ଦୀର୍ଘର ପରମ୍ପରା ବଲିଲେ ଲାଗିଲ, ଆମର ଉତ୍ସାକେ
ପାଇଲେ ପାରିବ ନା, ଏମନ କେନ୍ତ୍ର କ୍ଷାନେ ଯାଇବେ ?
ମେ କି ପ୍ରୀକ ଜାତୀୟଦେର ମଧ୍ୟ ଛିରଭିତ୍ତ ଲୋକଦେର
ନିକଟେ ଗିଯା ପ୍ରୀକ ଲୋକଦିଗକେ ଉପଦେଶ ଦିଲେ ?
୩୬ ଆମାର ଅସ୍ଵେଷ କରିବା, କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇବା
ନା ; ଏବଂ ଆମି ସେ କ୍ଷାନେ ଥାକିବ, ସେ କ୍ଷାନେ ତୋମରୀ ଯାଇଲେ
କିମ୍ବା ଏହିତେ ପାଇବା ନା, ଏକେମନ କଥା କହିଲେତେ ?
୩୭ ଆମାର ଅସ୍ଵେଷ କରିବା, କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଦେଶ ପାଇବା
ନା ; ଏବଂ ଆମି ସେ କ୍ଷାନେ ଥାକିବ, ସେ କ୍ଷାନେ ତୋମରୀ ଯାଇଲେ
କିମ୍ବା ସେ ଏହିତେ ପାଇବା ନା, ଏକେମନ କଥା କହିଲେତେ ?

୩୮ ପରେ ପରେର ଶେଷଦିବମେ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରଧାନ ଦିବ-
ବମେ ଯୌଣ ଦ୍ଵାରା ହିଯା ଉତ୍ୟେମରେ ତାହାକ୍ରମ କହିଲେନ,
କେହ ସନ୍ଦି ତୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଯ, ତବେ ଆମର କହେ
ଆସିଲା ପାନ କରକୁ । ୩୯ ସେହିକେ ଆମାରର ବିଶ୍ଵାମ
କରେ, ଧର୍ମପ୍ରଚ୍ଛେବ ବଚମାନୁସାରେ ତାହାର ଅନ୍ତରହିତେ
ଅମୃତ ଜ୍ଞାନର ନଦୀ ନିର୍ମିତ ହେଇବେ । ୪୦ ତାହାର ବି-
ଶ୍ଵାମକାରିରା ସେ ଆଜ୍ଞାକେ ପାଇବେ, ତାହାର ବିଷୟେ
ତିନି ଏ କଥା କହିଲେନ ; କିନ୍ତୁ ତ୍ରକ୍ଳଦେର ଆଜ୍ଞା
ଦେଇ ନା ନାହି, କାରଣ ତ୍ରକ୍ଳଦେର ସୀର୍ବଦ୍ଧ କରିବା
ହୁଏ ନାହି । ୪୧ ମେହି କଥା ଶ୍ରନ୍ଦେଲ ଲୋକମୟେହର
ମଧ୍ୟ ଅନେକ କହିଲ, ମତ, ତିନି ମେହି କଥା କହିଲେ
ଦେଇ ବେଳେମେ ନଗରହିତେ ଆସିଲେ, ଧର୍ମପ୍ରଳୟ କି ହିହା
ବଲେ ନାହି ? ୪୨ ଏହି ପ୍ରକାରେ ତାହାର ବିଷୟେ ଲୋକ-
ମୟେହର ମଧ୍ୟେ ଭିରବାକ୍ଷାତା ହିଲ । ୪୩ ଆର ତାହା-
ଦେର କତକ ୨ ଲୋକ ତାହାକେ ସରିଲେ ବାଣୀ କରିଲ,
ତଥାପି କେହ ତାହାର ଗାତ୍ରେ ହଞ୍ଚାପର୍ବ କରିଲ ନା ।
୪୪ ପରେ ପଦାତିକଗନ୍ତ ଅଧାନ ସାଜକଦେର ଓ

ଫିରଣିଶିଦେର ନିକଟେ ଆହିଲେ ପର ତାହାରୀ ତାହାଦିଗକେ ବାଲିଙ୍ଗ, କେବ ତାହାକେ ଆନ ନାହିଁ ? ୧୩ ପଦା-ତିକଟେ ଉତ୍ତର କରିଲ, ମେହି ସ୍ୱର୍ଗିତ ସେବକ କଥା କହେ, ତଦ୍ଦପ କଥା କେହ କଥନେ କହେ ନାହିଁ । ୧୪ ତା-ହାତେ ଫିରଣିଶିରା କହିଲ, ତୋମରା ଓ କି ଅନ୍ତି ହେଲା ? ୧୫ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଦେର କିମ୍ବା ଫିରଣିଶିଦେର ମଧ୍ୟେ କି କେହ ତାହାତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲ ? ୧୬ କିନ୍ତୁ ଏହ ଉତ୍ତର ଲୋକ ମନ୍ଦିର, ଯାହାରୀ ଶାନ୍ତ ଜାନେ ନା, ତାହାରୀ ଶାପଗ୍ରହ । ୧୭ ତଥିନ ତାହାଦେର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଏକ ଜନ ବାତିକାଳେ ସୀଶୁର ନିକଟେ ଗିଯାଛିଲ, ମେହି ଲୋକଦୀମଃ ତାହାଦିଗକେ କହିଲ, ୧୮ ଅଗେ ତାହାର ନିଜ କଥା ନା ଶୁଣିଯା କରିଯା ନା ଜାନିଯା ଆମାଦେର ସ୍ୱର୍ଗହୁ କି କୋନ ମନୁଷ୍ୟକେ ଦୋଷୀ କରେ ? ୧୯ ତାହାତେ ତାହାରୀ ଉତ୍ତର କରିଯା ତାହାକେ କହିଲ, ତୁମି ଓ କି ଗାଲୀଲୀଯ ଲୋକ ? ଅନୁମଞ୍ଜନ କରିଯା ଦେଖ, ଗାଲୀଲିଛାଇତେ କୋମ ଭବିଷ୍ୟତର ଉତ୍ସବ ହୁଏ ନାହିଁ । ୨୦ ପରେ ତାହାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପନ ୨ ଗୁହେ ଗେଲ, କିନ୍ତୁ ସୀଶୁ ଜୈତୁମ ନାମକ ପର୍ବିତେ ଗମନ କରିଲେନ ।

୮ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ତିନି ପୁନର୍ବାର ମନ୍ଦିରେ ଆଇଲେନ ; ୨ ତାହାତେ ତାବେ ଲୋକ ତାହାର ନିକଟେ ଆ-ଗମନ କରିଲେ ତିନି ବସିଯା ତାହାଦିଗକେ ଉପଦେଶ ଦିତେ ଆଗିଲେନ । ୩ ତଥିନ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଫିରଣି-ଶିଗନ ସ୍ୱର୍ଗିତାର କର୍ମ୍ମୟ ମୂଳ୍ୟ ଏକ ଲୋକକେ ତାହାର ନିକଟେ ଆମିନୀ ମନ୍ଦିରେ ଦେଇଲାମ୍ବନେ ଦ୍ଵାରା କରାଇଯା । ୪ ତାହାକେ କହିଲ, ହେ ଶ୍ରୀରୋ, ଏହ ଶ୍ରୀ ସ୍ୱର୍ଗିତାର-କର୍ମ କରିତେ ୨ ଧରା ପଢ଼ିଯାଛେ । ୫ ଆର ସ୍ୱର୍ଗହୁତେ ମୂସା ଏ ପ୍ରକାର ଲୋକକେ ପ୍ରେସରାଧାତେ ବର୍ଷ କରିବାର ଆଜିର ଆମାଦିଗକେ ଦିଯାଇଛେ ; ଇହାତେ ଆପନି କି ବଲେନ ? ୬ ଏହ କଥା ତାହାରୀ ପରିଚ୍ଛାଭାବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଯୋଗାର୍ଥୀ ଛିନ୍ଦ୍ର ପାଇବାର ଆଶାତେ କହିଯା-ଛିଲ । କିନ୍ତୁ ସୀଶୁ ହେଠେ ହଇୟା ଅଞ୍ଚୁଲୀଦାରୀ ଭୁମିତେ ଲିଖିତେ ଲାଗିଲେନ । ୭ ତାହାତେ ତାହାରୀ ପୁନଃ ୨ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲେ ତିନି ଗାତ୍ରୋଧାନ କରିଯା କହିଲେନ, ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗିତ ନିଷ୍ଠାପ, ମେହି ପ୍ରଥମେ ଇହାକେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାତ କରନ୍ତ । ୮ ପରେ ତିନି ପୁନର୍ବାର ହେଠେ ହଇୟା ଭୁମିତେ ଲିଖିତେ ଲାଗିଲେନ । ୯ ଏ କଥା ଶୁଣିଯା ତାହାରୀ ଆପନ ୨ ମନ କର୍ତ୍ତକ ଦ୍ୱାରା ହଇୟି ମହାନ୍ ଅବସିଦ୍ଧ କୁନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକେ ୨ ମନକେଇ ବାହିରେ ଗେଲ ; ତାହାତେ କେବଳ ସୀଶୁ ଏବଂ ମଧ୍ୟକ୍ଷମେ ଦଶାୟମାନୀ ଏ ଶ୍ରୀ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲାକି-ଲେନ । ୧୦ ଅନ୍ତର ସୀଶୁ ଗାତ୍ରୋଧାନ କରିଯା ଏ ଲୋକ ସ୍ୱର୍ଗିତରେକେ ଆର କାହାକେଓ ନା ଦେଖିଯା ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲେନ, ହେ ନାରି, ତୋମାର ନାମେ ଅଭି-ଯୋଗକାରୀ ମେହି ଲୋକେରୀ କୋଥାଯା ? କେହ କି ତୋମାର ଦୁଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ ? ୧୧ ମେ କହିଲ, କେହ ନା, ପ୍ରତ୍ୟେ । ତଥିନ ସୀଶୁ କହିଲେନ, ଆମି ଓ ତୋମାର ଦୁଷ୍ଟ କରିବ ନା । ଯାଓ, ଆର ପାପକର୍ମ କରିଔ ନା ।

୧୨ ପରେ ସୀଶୁ ଆର ବାର ଲୋକଦିଗକେ ଏହ ଝୁପ

କହିଲେ ଲାଗିଲେନ, ଆମି ଜୁଗତେର ଦୀପସୁର୍କପ ; ସେ ସ୍ୱର୍ଗିତ ଆମାର ପଶ୍ଚାଦଗମୀ ହୟ, ମେ ଅନ୍ତକାରେ ଅଯନ କରିବେ ନା, କିନ୍ତୁ ଜୀବନର ଦୀପ୍ତି ପାଇବେ । ୧୩ ତାହାତେ ଫିରଣିଶିରା ତାହାକେ କହିଲ, ତୁମି ଆପନାର ବିଷୟେ ଆପନି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିତେଛ, ତୋମାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଥାର୍ଥ ନାହେ । ୧୪ ସୀଶୁ ଉତ୍ତର କରିଯା ତାହାର ଦିଗକେ କହିଲେନ, ସଦ୍ୟପ ଆମି ଆପନାର ବିଷୟେ ଆପନି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ତାହାପ ମେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଥାର୍ଥ ; ଯେହେତୁ କୋଥାହାଇତେ ଆମିଯାଛି, ଏବଂ କୋଥାଯା ବା ଯାଇ, ତାହା ଆମି ଜାନି; କିନ୍ତୁ କୋଥାହାଇତେ ଆମିଯାଛି, ଏବଂ କୋଥାଯା ବା ଯାଇ, ତାହା ତୋମର ଜାନ ନା । ୧୫ ତୋମରୀ ମାୟ୍ସାରିକ ବିଚାର କରିତେଛ; ଆମି କାହାରେ ବିଚାର କରିନା । ୧୬ କିନ୍ତୁ ସ୍ଵଦି ବିଚାର କରି, ତବେ ଆମାର ବିଚାର ସଥାର୍ଥ । କେବଳ ଆମି ଏକବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମି ଆଛି ଏବଂ ଆମାର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ଆଚନ । ୧୭ ଦୁଇ ଜନେର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସଥାର୍ଥ, ଇହା ତୋମାଦେର ସବ୍ସଚାତେ ଓ ଲିଖିତ ଆଛେ । ୧୮ ଆପନାର ବିଷୟେ ଆମି ଆପନି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିତେଛି, ଆର ଆମାର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ଓ ଆମାର ବିଷୟେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିତେଛେ । ୧୯ ତଥିନ ତାହାରୀ ଜିଜ୍ଞାସିଲ, ତୋମାର ପିତା କୋଥାଯା ? ସୀଶୁ ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ତୋମରୀ ଆମାକେ ଜାନ ନା, ଏବଂ ଆମାର ପିତା କେଓ ଜାନ ନା ; ଯଦି ଆମାକେ ଜାନିତା, ତବେ ଆମାର ପିତାକେ ଓ ଜାନିତା ; ୨୦ ଏହ ମନ୍ଦିର କଥା ସୀଶୁ ମନ୍ଦିରେ ଉପଦେଶ ଦେଇନ ମଧ୍ୟେ ତାଙ୍ଗରାଧାରେ କହିଲେନ ; ତଥାଚ କେହ ତାହାକେ ସ୍ଵରିଳ ନା, କେବଳ ତଥକାଳେ ତାହାର ମଧ୍ୟ ଉପର୍ଚିତ ହୟ ନାହିଁ ।

୨୧ ତଥନଟର ସୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆମି ପ୍ରଶ୍ନା କରି; ତୋମରୀ ଆମାର ଅସ୍ଵ କରିବା, କିନ୍ତୁ ନିଜ ପାପେ ମରିବା; ଆମି ସେ କଥାମେ ଯାଇ, ତୋମରୀ ମେ କ୍ଷାମେ ଯାଇତେ ପାର ନା । ୨୨ ତଥିନ ସୁଦ୍ଧାରୀଯେର ବାଲିଙ୍ଗ, ଏ ସ୍ୱର୍ଗିତ କି ଆତ୍ମାଭାବୀ ହିଲେ ? କେବଳା ଆମି ସେ କ୍ଷାମେ ଯାଇ, ସେ କ୍ଷାମେ ତୋମରା ଯାଇତେ ପାର ନା, ଏମନ କଥା କହିତେଛେ । ୨୩ ତାହାତେ ତିନି ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ତୋମରୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମେର ଲୋକ, ଆମି ଉନ୍ନତ୍ସାର ; ତୋମରୀ ଏ ଜଗମ୍ବହସ୍ତୀଯ, ଆମି ଏ ଜଗମ୍ବହସ୍ତୀଯ ନାହିଁ । ୨୪ ଏହ ଜନେର କହିଲାମ, ତୋମରୀ ନିଜ ପାପେ ମରିବା; କେବଳା ଆମି ମେହି ସ୍ୱର୍ଗିତ, ଇହା ସ୍ଵଦି ବିଶ୍ୱାସ ନା କର, ତବେ ନିଜ ପାପେ ମରିବା । ୨୫ ତଥିନ ତାହାର କହିଲ, ତୁମି କେ ? ତାହାତେ ସୀଶୁ କହିଲେନ, ତାହାଇ ତୋ ପ୍ରଥମାବଧି ତୋମାଦିଗକେ କହିତେଛ । ୨୬ ତୋମାଦେର ବିଷୟେ ଆମାକେ ଅନେକ କଥା କହିତେ ଏବଂ ବିଚାର କରିତେ ହୟ; କିନ୍ତୁ ଆମାର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମତ୍ୟବାଦୀ, ଏବଂ ଆମି ତାହାର ନିକଟେ ଯାହା ଶୁଣିଯାଛି, ତାହାଇ ଜଗଜ୍ଞନକେ କହିତେଛ । ୨୭ ତିନି ସେ ପିତାର ବିଷୟେ ଆପନି କହିଲେନ, ଇହା ତାହାରୀ ଦୁଖିଲ ନା । ୨୮ ତାହାତେ ସୀଶୁ ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଦୁଇ ଉଠାଇବାରୀ ଏବଂ ତଥନଟର ବାଲିଙ୍ଗ, ଆର ଆପନା-

ହଇତେ କିଛୁ କରିନା, କିନ୍ତୁ ପିତା ଆମାକେ ସେ ଆଦେଶ କରିଯାଛେ, ତଦନୁସାରେ ଏହି କଥା କହି, ଏହି ସକଳ ତୋମରା ଜାନିବା । ୨୧ ଆର ଆମାର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ଆମାର ସଙ୍ଗେ ଥାକେନ; ଆମି ସର୍ବଦା ତୀହାର ତୁଣ୍ଡିଲକ କ୍ରିୟା କରିତେଛି, ଏହି କାରଣ ପିତା ଆମାକେ ଏକାକି ତ୍ୟାଗ କରେନ ନା ।

୩୦ ତଥନ ତୀହାର ଏହି ସକଳ କଥା ଶୁଣିଯା ଅମେକେ ତୀହାତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲ । ୩୧ ତାହାତେ ସେ ସିନ୍ଧୁଦୀ-ଯେରା ତୀହାତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲ, ତାହାଦିଗକେ ଯୌଣ୍ଡ କହିଲେନ, ଆମାର କଥାଠିତ ସଦି ତୋମରା ହିନ୍ଦ ଥାକ, ତବେ ଆମାର ପ୍ରକୃତ ଶିଷ୍ୟ ହିଁଯା । ୩୨ ସତ୍ୟତାକେ ଜାନିବା, ଏବେ ମେହି ସତ୍ୟତା ତୋମାଦିଗକେ ଘ୍ୟାମିନ କରିବେ । ୩୩ ତାହାର ଉତ୍ତର କରିଲ, ଆମରା ଇତ୍ରା-ହୀମେର ବେଶ, କଥନ କାହାରେ ଦାସ ହେଉ ନାହିଁ; ଅତେବ ତୋମରା ସ୍ଵାଧୀନ ହିଁବା, ଏମନ କଥା କି ପ୍ରକାରେ ବଲ ? ୩୪ ତଥନ ଯୌଣ୍ଡ ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ କହିତେଛି, ସେ କେହ ପାପଚରଣ କରେ, ମେ ପାପେର ଦାସ । ୩୫ ଆର ଦାସ ନିର୍ବତ୍ତ ବାଟିତେ ଥାକେ ନା; କିନ୍ତୁ ପୂଜ ନିର୍ବତ୍ତ ଥାକେନ । ୩୬ ଅତେବ ପୂଜ ସଦି ତୋମାଦିଗକେ ସ୍ଵାଧୀନ କରେନ, ତବେ ପ୍ରକୃତରୂପେ ସ୍ଵାଧୀନ ହିଁବ । ୩୭ ତୋମରା ସେ ଇତ୍ରାହୀମେର ବେଶ, ତାହା ଆମି ଜାନି; କିନ୍ତୁ ଆମାର ବାକ୍ୟ ତୋମାଦେର ଅନ୍ତରେ ଝାନ ପାଯ ନା, ଏହି ଜମ୍ଯେ ଆମାକେ ବ୍ୟଥିକରଣ କରିଛା ଯାହା ଦେଖିଯାଇଁ, ତାହାଇ କହିତେଛି; ଆର ତୋମାଦେର ପିତାର ନିକଟେ ତୋମରା ଯାହା ଦେଖିଯାଇଁ, ତାହାଇ କରିତେଛ । ୩୯ ତଥନ ତାହାର ଉତ୍ତର କରିଯା ତୀହାକେ ବିଲିଲ, ଇତ୍ରାହୀମ୍ ଆମାଦେର ପିତା କହିତେଛି, ଏହି ଭୟବିଦ୍ୱାର୍ତ୍ତଗଣ ମରିଯାଇଁ, କିନ୍ତୁ ତୁହି ବିଲିଲିଛୁ, ସେ ସତ୍ୟ ଆମାର କଥା ପାଲନ କରେ, ମୁହଁର ଆସାନ କଥନେ ପାଇବେ ନା । ୪୦ ଆମାଦେର ପୂର୍ବପୂର୍ବ ଇତ୍ରାହୀମ୍ ଅପେକ୍ଷା କି ତୁହି ବ୍ୟଥିଦ୍ୱାର୍ତ୍ତ ହିଁବ ? ତିନି ତୋ ମରିଯାଇଁଛେ, ଏବେ ଭୟବିଦ୍ୱାର୍ତ୍ତଗଣ ମରିଯାଇଁ; ତୁହି ଆପନାକେ କୋନ୍ତି ବାକ୍ୟ କରିଯା ଜାନ କରିମ ? ୪୧ ଯୌଣ୍ଡ ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ଆମି ସଦି ଆପନାର ସମ୍ମାନ ଆପନି କରି, ତବେ ଆମାର ମେ ସମ୍ମାନ କିଛୁହି ନାଁ; କିନ୍ତୁ ଆମାର ପିତା, ଯାହାକେ ତୋମରା ଅପନାଦେର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଯାଇଲା ବଲ, ତିନି ଆମାର ସମ୍ମାନ କରେନ । ୪୨ ତୋମରା ତୀହାକେ ଜାନ ନା; କିନ୍ତୁ ଆମି ତୀହାକେ ଜାନି । ସଦି ବଲି ସେ ତୀହାକେ ଜାନି ନା, ତବେ ତୋମାଦେଇ ମତ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହିଁବ; କିନ୍ତୁ ଆମି ତୀହାକେ ଜାନି, ଏବେ ତୀହାର ଆଜ୍ଞା ଓ ପାଲନ କରି । ୪୩ ତୋମାଦେର ପୂର୍ବପୂର୍ବ ଇତ୍ରାହୀମ୍ ଆମାର ଦିନ ଦେଖିବାର ଆଶାତେ ଅତି ଆକ୍ଷାଦିତ ହିଁଯାଇଛି, ଏବେ ତାହା ଦେଖିଯା ଆମନ୍ଦ କରିଲ । ୪୪ ତଥନ ଯିନ୍ଦ୍ରଦୀଯେରା ତୀହାକେ କହିଲ, ତୋର ବସ୍ୟ-କ୍ରମ ପଞ୍ଚଶିଲ ବସନ୍ତ ଓ ନାହେ, ତୁହି କି ଇତ୍ରାହୀମକେ ଦେଖିଯାଇଛନ୍ ? ୪୫ ଯୌଣ୍ଡ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ କହିତେଛି, ଇତ୍ରାହୀମେର ଜମ୍ୟେ ପୁର୍ବବାଧି ଆମି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଛି । ୪୬ ତଥନ ତାହାର ତୀହାକେ ମାରିତେ ଅଶ୍ଵ ତୁଲିଲ, କିନ୍ତୁ ଯୌଣ୍ଡ ପ୍ରଚାର ହିଁଯା ତାହାଦେର ମୟ ଦିଯା ଚଲିଯା ମନ୍ଦିରରହିତେ ବର୍ହିଗତ ହିଁଲେନ । ଏହି ରଂପେ ତଥାହିତେ ହାନ୍ତାମୁକ୍ତ ହେଲେନ ।

୯ ଅଧ୍ୟାୟ ।

: ଗମନ ମଯେ ତିନି ଏକ ଜୟାକ୍ଷତ ମନ୍ଦିରକେ ଦେ-
ଖିଲେନ । ୨ ତାହାତେ ତୀହାର ଶିଖ୍ୟେରା ତୀହାକେ ଜ୍ଞ-
ଜାନା କରିଲ, ହେ ପ୍ରତିରେ, ଏହି ସତ୍ୟ ଆପନାର, କି

ପିତାମାତାର, କାହାର ପାପ ପ୍ରସୁତ ଅନ୍ତ ହେଇଯା ଜୟାଯାଛେ? ୩ ସୌଣ୍ଡ ଉତ୍ତର କରିଲେମ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାପ କରିଯାଛେ, କିମ୍ବା ଇହାର ପିତାମାତା କରିଯାଛେ ତାହାର ନୟ; କିନ୍ତୁ ଇହାରୀ ସେମ ଈଶ୍ଵରେର କର୍ମ ପ୍ରକାଶ ପାଯ, ଏହି ଜନେୟ ଏମନ ହେଇଯାଛେ । ୪ ଦିନ ଥାକିତେ ଆମାର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାର କର୍ମ ଆମାକେ କରିତେ ହୟ; ଯାହାତେ କୋନ କର୍ମ କରି ଯାଏ ନା, ଏମନ ଗ୍ରାହି ଆମିତେହେ । ୫ ଆମି ଯାବେ ଜଗତେ ଆଛି, ତାବେ ଜଗତେ ଦୌପତ୍ରର ଆଛି । ୬ ଏହି କଥା ବଲିଯା ତିନି ଭୂମିତେ ଧ୍ୱନି ଫେଲିଯା ମେହି ଥିପୁତେ କର୍ଦମ କରିଲେମ । ପରେ ଏହି ଅନ୍ତରେ ଚକ୍ରଦୟ ମେହି କର୍ଦମଦ୍ୱାରା ଲେପନ କରିଯା । ୭ ତାହାତେ କହିଲେମ, ଶିଳୋହ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେରିତ ମାମେ ମରୋବରେ ଗିଯା ପ୍ରକାଳନ କର । ତାହାତେ ମେ ଗମନ କରିଯା ପ୍ରକାଳନ କରିଲେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଯା ଫିରିଯା ଆଇଲ ।

୮ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରତିବାସ ପ୍ରଭୃତି ସେ ୨ ଲୋକ ପୂର୍ବେ ତାହାକେ ଅନ୍ତ ଦେଖିଯାଇଲ, ତାହାରୀ କହିତେ ଲାଗିଲ, ସେ ଅନ୍ତ ଲୋକ ବସିଯା ଭିକ୍ଷା କରିତ, ଏହି ଜନ କି ମେହି ନହେ? ୯ କେହ ୨ ବଲିଲ, ମେହି ବଟେ; ଆର କେହ ୨ ବଲିଲ, ତାହାର ମତ ବଟେ; କିନ୍ତୁ ମେ ଆପଣି କହିଲ, ଆମି ମେହି ବଢି । ୧୦ ଅନ୍ତରେ ତାହାରୀ ତାହାକେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲ, କି ପ୍ରକାରେ ତୋମାର ଚକ୍ର ପ୍ରସମ ହିଲି? ୧୧ ମେ ଉତ୍ତର କରିଯା କହିଲ, ସୌଣ୍ଡ ମାମେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି କର୍ଦମ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆମାର ଚକ୍ରରେ ଲେପନ କରିଯା ଆମାକେ ବଲିଲେମ, ଶିଳୋହ ମରୋବରେ ଗିଯା ପ୍ରକାଳନ କର; ତାହାତେ ଆମି ମେ ହାନେ ଗିଯା ପ୍ରକାଳନ କରିଲେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲାମ । ୧୨ ତଥନ ତାହାରୀ କହିଲ, ମେ ବ୍ୟକ୍ତି କୋଥାଯା? ମେ ବଲିଲ, ତାହା ଆମି ଜାନି ନା ।

୧୩ ଅପର ତାହାରୀ ଏତ୍ତ ପୂର୍ବିକୁ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ଫିରିଶିଦେଇ ଲିକଟେ ଲାଇୟା ଗେଲ । ୧୪ ଆର ଏ ସେ ଦିନେ ସୌଣ୍ଡ କର୍ଦମ କରିଯା ତାହାର ଚକ୍ର ପ୍ରସମ କରିଲେମ, ମେହି ଟିନ ବିଶ୍ଵାମିବାର; ୧୫ ଅପର ଫିରିଶିରାଓ ତାହାକେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲ, କି କୁଳେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲା? ମେ ତାହାଦିଗକେ କହିଲ, ତିନି ଆମାର ଚକ୍ରରେ କର୍ଦମ ଲେପନ କରିଲେମ, ପରେ ଆମି ପ୍ରକାଳନ କରିଯା ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲାମ । ୧୬ ତଥନ କଏକ ଜନ ଫିରିଶିବିଲିଲ, ମେ ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ଵରରୁହିତେ ନୟ, କେନନା ମେ ବିଶ୍ଵାମିବାର ମାନେ ନା । ଆର କେହ ୨ କହିଲ, ପାପ ବ୍ୟକ୍ତି କି ପ୍ରକାରେ ଏମନ ଆର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିତେ ପାରେ? ଏହି ରମେ ତାହାଦେର ପରମ୍ପରା ଭିନ୍ନବାକ୍ୟତା ହିଲ । ୧୭ ପରେ ତାହାରୀ ପୁରାଯା ମେହି ଅନ୍ତକେ କହିଲ, ମେ ତୋମାର ଚକ୍ର ପ୍ରସମ କରିଲ, ଇହାତେ ତୁମି ତାହାର ବିଷୟେ କି ବଲ? ମେ କହିଲ, ତିନି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାନୀ ।

୧୮ ମେ ସେ ଅନ୍ତ ହେଇଯା ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଯାଛେ, ଏ କଥାତେ ଯିହୁଦୀଯଦେଇ ବିଶ୍ଵାମ ନା ହେଉଥାଏ ତାହାରୀ ଏତ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ପିତାମାତାକେ ଡାକିଯା । ୧୯ ତାହାଦିଗକେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲ, ଏହି ତୋମାରେ ପୁର୍ବ, ଯାହାକେ ତୋମରା ଜୟାନ ବଲ? ତବେ ଏଥନ କି ପ୍ରକାରେ ଦେଖିତେ ପାଯ? ୨୦ ତାହାତେ ତାହାର ପିତାମାତା

ବାଲିଯା ମେ ତାହାକେ ପ୍ରଶାସ କରିଲ । ୩୧ ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେମ, ଯାହାରୀ ଦେଖେ ନା ତାହାରୀ ଯେଣ ଦେଖିତେ ପାଯ, ଏବଂ ଯାହାରୀ ଦେଖେ ତାହାରୀ ଯେଣ ଅଛ ହୁଏ, ଏହି କ୍ରପ ବିଚାରିଥେ ଆମି ଏ ଜୁଗତେ ଆସିଯାଇଛ । ୪୦ ଇହା ଶ୍ରନ୍ନିଆ ତାହାର ନିକଟବର୍ତ୍ତି କଏକ ଜନ ଫିରୁଶି ତାହାକେ କହିଲ, ଆମରାଓ କି ଅନ୍ଧ ? ୪୧ ଯୀଶୁ ତାହାଦିଗକେ କହିଲେମ, ସଦି ଅଛ ହଟା, ତୁବେ ତୋମାଦେର ପାପ ଥାକିତ ନା; କିନ୍ତୁ ଦେଖିତେ ପାଇତେଛି, ଏହି କଥା ବଳାତେ ତୋମାଦେର ପାପ ଥାକେ ।

୧୦ ଅଧ୍ୟାଯ ।

୧ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ କହିତେଛି, ସେ ଜନ ଦ୍ୱାର ଦିଯା ପ୍ରବିଷ୍ଟ ନା ହଇଯା ଆର କୋନ ଦିଗେ ଉଠିଯା ମେରାଲେୟ ପ୍ରବେଶ କରେ, ମେହି ଚାର ଓ ଦୁଃୟ । ୨ ଏବଂ ସେ ଦ୍ୱାର ଦିଯା ପ୍ରବେଶ କରେ, ମେହି ମେସଗନେର ପାଲକ । ୩ ତାହାର ଇ ଜନ୍ୟ ଦ୍ୱାରୀ ଦ୍ୱାର ଖୁଲିଯା ଦେଯ, ଏବଂ ମେସଗନ ତାହାର ରବ ଶ୍ରମେ; ଏବଂ ମେ ଆପନାର ମେସ ମକଳେ ସ୍ଵ ୨ ନାମେ ଡାକିଯା ବାହିର କରିଯା ଲଈଯା ଯାଯ । ୪ ଆର ଆପନାର ମେସଗନ ବାହିର କରନ ମୟମେ ଆପନି ତାହାଦେର ଅପ୍ରଗାମୀ ହୁଏ; ତାହାତେ ମେସଗନ ତାହାର ପଞ୍ଚାଟ ୨ ଚଲେ, କରାଗ ତାହାର ରବ ଜାନେ । ୫ କିନ୍ତୁ କୋନ ଜମେ ପରେର ପଞ୍ଚାଟିଗାମୀ ହଇବେ ନା, ବର୍ଷ ତାହାର ନିକଟହିତେ ପଲାୟନ କରିବେ; କାରଣ ପରକୀୟ ଲୋକଦେର ରବ ତାହାର ଜାନେ ନା ।

୬ ଯୀଶୁ ତାହାଦିଗକେ ଏହି ଦୁଷ୍ଟୀକଥା କହିଲେନ, କିନ୍ତୁ ତିନି ବି କହିତେଛେନ, ତାହା ତାହାରୀ ବୁଝିଲ ନା । ୭ ଏ ଜନ୍ୟ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ କହିତେଛ, ଆମିଇ ମେସଲ୍ୟରେ ଦ୍ୱାର । ୮ ଆମାର ଅଗ୍ରେ ଯାହାରୀ ଆସିଯାଇଛ, ତାହାରୀ ମକଳେ ଚୋର ଓ ଦୁଃୟ, କିନ୍ତୁ ମେସଗନ ତାହାଦେର କଥା ଶ୍ରମେ ନାହିଁ । ୯ ଆମିଇ ଦ୍ୱାରସ୍ତରପ; ଆମା ଦିଯା ସେ କେହ ପ୍ରବେଶ କରେ, ମେ ପରିଭାଗ ପାଇବେ, ଏବଂ ଭିତରେ ବାହିରେ ଯାତ୍ରାତ କରିଯା ଚାରାଣ୍ଠ ପାଇବେ । ୧୦ ଆର ସେ ଜନ ଚୋର, ମେ କେବଳ ଚୁରି ଓ ସଥ ଓ ବିନାଶ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ଆଇମେ; କିନ୍ତୁ ଆମି ଜୀବନ ଓ ବାହଲ୍ୟ ଦିତେ ଆସିଯାଇଛ ।

୧୧ ଆମି ଉତ୍ସ ମେସପାଲକ; ସେ ଜନ ଉତ୍ସ ମେସପାଲକ, ମେ ମେସଗନେର ନିମିତ୍ତ ଆପନ ପାର ମୟର୍ପର୍ବ କରେ । ୧୨ କିନ୍ତୁ ସେ ଜନ ମେସପାଲକ ନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାର ନିଜେର ମେସ ନାହିଁ, ଏମନ ସେ ବେନନ୍ଦାଗ୍ରାହୀ, ମେ କେନ୍ଦ୍ର୍ୟାକେ ଆସିଲେ ଦେଖିଲେ ମେସଗନକେ ଛାଡ଼ିଯା ପଲାୟନ କରେ; ତାହାତେ କେନ୍ଦ୍ର୍ୟା ମେସଦିଗକେ ଧରିଯା ଛିରିଭିତ୍ତ କରେ । ୧୩ ବେନନ୍ଦାଗ୍ରାହୀ ସେ ପଲାୟନ କରେ ତାହାର କାରଣ ଏହି ସେ ବେନନ୍ଦାଗ୍ରାହୀ, ମେସଦିଗେର ପ୍ରତି ତାହାର ମୟତ ନାହିଁ । ୧୪ ଆମିଇ ଉତ୍ସ ମେସପାଲକ; ପିତା ଆମାକେ ସେମନ ଜାନେନ, ଏବଂ ଆମି ସେମନ ପିତାକେ ଜାନି, ତେମନି ମଦୀୟ ମକଳକେ ଓ ଜାନି, ଏବଂ ମଦୀୟ ମକଳ-

ଲେ ଓ ଆମାକେ ଜାନେ; ୧୫ ଏବଂ ମେସଦିଗେର ଜନ୍ୟେ ଆମି ଆପନ ପାର ମୟର୍ପର୍ବ କରି । ୧୬ ଆର ଏ ଆଲୟେର ମେସ ତିର ଆମାର ଆର ମେସ ଆଛେ; ମେ ମକଳକେ ଆମାକେ ଆଲିତେ ହଟିବେ, ଏବଂ ତାହାର ଆମାର ରବ ଶ୍ରମିବେ, ତାହାତେ ଏକ ପାଲ ଓ ଏକ ପାଲକ ହଇବେ । ୧୭ ଆର ଆମାର ପିତା ଆମାକେ ପ୍ରେମ କରେନ, କାରଣ ଆମି ଆପନ ପାର ମୟର୍ପର୍ବ କରି, ଯେଣ ପୁନରାୟ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରି । ୧୮ କେହ ଆମାହିତେ ତାହା ଅପହରନ କରେ ନା, ଆମି ଆପନାର ଇଚ୍ଛାତେ ତାହା ମୟର୍ପର୍ବ କରିଲେ ତାହା କ୍ଷମତା ଆଛେ, ଏବଂ ପୁନରାୟ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିଲେ ଆମାର କ୍ଷମତା ଆଛେ; ଏହି ଆଦେଶ ଆପନ ପିତାହିତେ ପାଇଯାଇଛ ।

୧୯ ଏହି କଥାତେ ଯିହୁଦୀଯେର ମଧ୍ୟେ ପୁନରାୟ ଭିରବାକ୍ୟତା ହଇଲ । ୨୦ ତାହାଦେର ମଧ୍ୟେ ଅନେକେ କହିଲ, ଏ ସ୍ଵତି ଭୂତଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ସନ୍ତ, ଇହାର କଥା କେନ ଶ୍ରନ୍ନିତେଛ ? ୨୧ ଆର କେହ ୨ ବିଲିନ, ଏ ଭୂତ-ଗ୍ରହର କଥା ନାହିଁ; ଭୂତ କି ଅନ୍ଧଦିଗେର ଚକ୍ର ପ୍ରସର କରିଲେ ପାରେ ?

୨୨ ପରେ ଯିକଣାଳୀମେ ମଲିନପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପରମ ଉପଚିହ୍ନ ହଇଲ । ମେହି ମୟମେ ଶୀତକାଳ ଛିଲ । ୨୩ ତଥନ ସିନ୍ଧୁ ମଲିନେ ମୁଲେମାନେର ବାରାଣ୍ସେ ଗମନାଗମନ କରିଲେଛେ, ୨୪ ଏମନ ମୟମେ ଯିହୁଦୀଯେର ତାହାକେ ବେଷ୍ଟନ କରିଯା କହିଲ, ଆର କତ କାଳ ଆମାଦେର ମନକେ ମନ୍ଦିର କରିଯା ରାଖିବା ? ସଦି ଅଭିଷିକ୍ତ ଭାତୀ ବଟ, ତେବେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଯା ଆମାଦିଗକେ କରି । ୨୫ ତଥନ ଯୀଶୁ ଉତ୍ସର କରିଲେନ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ ବଲିଯାଇଛ, କିନ୍ତୁ ତୋମର ବିଶ୍ୱାସ କର ନା; ଆମାର ପିତାର ନାମେ ସେ ୨ କ୍ରିୟା କରିଲେଛି, ମେହି କ୍ରିୟାଇ ଆମାର ବିଷୟେ ମାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଯ । ୨୬ କିନ୍ତୁ ତୋମର ଆମାର ମେସଗନେର ମଧ୍ୟେ ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରୟୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ କର ନା । ଆମି ପୂର୍ବେ ତୋମାଦିଗକେ କହିଯାଇଛ, ୨୭ ଆମାର ମେସଗନ ଆମାର ରବ ଶ୍ରମେ; ଆର ଆମି ତାହାଦିଗକେ ଜାନି, ଏବଂ ତାହାର ଆମାର ପଞ୍ଚାଟିଗମନ କରେ । ୨୮ ଆମି ତାହାଦିଗକେ ଅନ୍ଧ ଜୀବନ ଦି; ତାହାରୀ କଥିବା ବିନନ୍ଦ ହଇବେ ନା, ଏବଂ କେହ ଆମାର ହତ୍ସହିତେ ତାହାଦିଗକେ ହରଣ କରିବେ ନା । ୨୯ ଆମାର ପିତା ଯିନି ତାହାଦିଗକେ ଆମାକେ ଦିଯାଇଛେ, ତିନି ସର୍ବାପେକ୍ଷା ମହାନ୍; କେହ ଆମାର ପିତାର ହତ୍ସହିତେ ତାହାଦିଗକେ ହେବଣ କରିଲେ ନା । ୩୦ ଆମି ଏବଂ ପିତା ଉତ୍ସର ଏକ । ୩୧ ତାହାତେ ଯିହୁଦୀଯେର ପୁନରାୟ ତାହାକେ ମାରିଲେ ପରିଷର ତୁଲିଲ । ୩୨ ସିନ୍ଧୁ ତାହାଦିଗକେ ଉତ୍ସର ଦିଲେନ, ଆମାର ପିତାହିତେ ଅନେକ ସ୍ଵର୍ଗ ତୋମାଦେର ମାକ୍ଷ୍ୟରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର-ନିମ୍ନାର ନିମିତ୍ତେ, ବିଶେଷତଃ ତୁମି ମାନୁଷ ହିୟା ଯାଇ, ଏହି ଉତ୍ସର ଦିଲ, ମଂକର୍ମେର ନିମିତ୍ତେ ଆମାକେ ପ୍ରସର୍ଯ୍ୟାତ କର ? ୩୩ ଯିହୁଦୀଯେର ତାହାକେ ଏହି ଉତ୍ସର ଦିଲ, ମଂକର୍ମେର ନିମିତ୍ତେ, ବିଶେଷତଃ ତୁମି ମାନୁଷ ହିୟା ଯାଇ, ଏହି ଜନ୍ୟେ ତୋ-

ମାକେ ପ୍ରତ୍ୱାଯାତ କରି । ୩୫ ତଥିନ ସୀଣୁ ଉତ୍ତର କରି-
ଲେନ, “ଆମି କହିଲାମ, ତୋମରା ଜୈଶ୍ଵରଗଣ,” ଏହି
ବଚନ ତୋମାଦେର ଶାସ୍ତ୍ରେ କି ନିଖିତ ନାହିଁ ? ୩୬ ସା-
ହାଦେର ନିକଟେ ଜୈଶ୍ଵରର ବାକ୍ୟ ଉପର୍ଚିତ ହିତ,
ତାହାଦିଗକେ ସଦି ଜୈଶ୍ଵରଗଣ ବଳା ଯାଯା, ଏବେ ଧର୍ମ-
ପ୍ରଛେର ଲୋପ ହିତେ ନା ପାରେ, ୩୭ ତବେ ଆମି ଜୈଶ୍ଵ-
ରେର ପୂଜ୍ଞ, ଆମର ଏହି କଥା ପ୍ରୟୁକ୍ଷ ତୋମରା ପିତା-
କର୍ତ୍ତକ ପବିତ୍ରିତ ଓ ଜଗତେ ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିକେ
କି ପ୍ରକାରେ ଜୈଶ୍ଵରନିନ୍ଦକ କରିଯା ବଲ ? ୩୯ ଆମରା
ପିତାର କର୍ମ ସଦି ଆମି ନା କରି, ତବେ ଆମାତେ
ପ୍ରତ୍ୟ୍ୟ କରିଓ ନା । ୪୦ କିନ୍ତୁ ସଦି କରି, ତବେ ଆ-
ମାତେ ପ୍ରତ୍ୟ୍ୟ ନା କରିଲେଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟ୍ୟ କର;
ତାହାତେ ପିତା ଯେ ଆମାତେ ଆଛେନ, ଏବେ ଆମି
ସେ ତାହାତେ ଆଛି, ଇହା ଜ୍ଞାତ ହିୟା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ।

୩୯ ତଥିନ ତାହାର ପୁନର୍ବାର ତାହାକେ ଧରିତେ ଚେଟ୍ୟା
କରିଲ, କିନ୍ତୁ ତିନି ତାହାଦେର ହଞ୍ଚିତ ହିତେ ରଙ୍ଗ ପା-
ଇଲେନ । ୪୦ ଅନ୍ତରେ ତିନି ଆର ବାର ଯଦିନ ନଦୀର
ପାରେ, ସେ କ୍ଷାନେ ଯୋହନ ପୂର୍ବେ ଅବଗାହନ କରାଇତ,
ମେଇ ଶାନେ ଗିଯା ବାସ କରିଲେନ । ୪୧ ତାହାତେ
ଅମେକେ ତାହାର ନିକଟେ ଆମିଯା କହିଲ, ଯୋହନ
କୋନ ଆଶର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର
ବିଷୟେ ଯୋହନ ସେ ୨ କଥା କହିଯାଛି, ମେ ସକଳିଇ
ସତ୍ୟ ; ୪୨ ଆର ମେ ଶାନେ ଅମେକେ ତାହାତେ ବି-
ଶ୍ୱାସ କରିଲ ।

୧ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ପରେ ମରିଯ଼ମ ଓ ତାହାର ଭଗିନୀ ମାର୍ତ୍ତୀ ସେ ବୈ-
ଥାନ୍ୟା ପ୍ରାୟେ ବାସ କରେ, ମେଇ ପ୍ରାୟେ ଜୈଲ୍‌ଯାମର
ନାମେ ଏକ ଜନ ପୌତ୍ରିତ ଛିଲ । ୨ ଉତ୍କ ମରିଯ଼ମ ମେଇ
ସେ ପ୍ରତ୍ୱକେ ସୁଗଞ୍ଜି ତୈତ୍ତ ମାଧ୍ୟାହ୍ୟା ଆପନ କେଶ
ଦିଯା ତାହାର ଚରଣ ମୁଛ୍ୟା ଦିଲ; ଏବେ ଏ ପୌତ୍ରିତ
ଇଲିଯାମର ତାହାର ଭାତ୍ତା । ୩ ଆପର ତାହାର ଭଗି-
ନୀର ସୀଣୁର ନିକଟେ ଏହି କଥା କହିଯା ପାଠାଇଲ,
ହେ ପ୍ରଭୋ, ଦେଖୁନ, ଆପନି ଯାହାକେ ପ୍ରେସ କରେନ,
ମେ ପୌତ୍ରିତ ଆଛେ । ୪ ତଥିନ ସୀଣୁ ଏ ମାର୍ତ୍ତୀର
ଶ୍ଵରିଯା କହିଲେନ, ଏ ପୌତ୍ର ମୃତ୍ୟୁର ମିମିତେ ହିଲ
ନା, କିନ୍ତୁ ଜୈଶ୍ଵରେ ଯହିମାର ନିମିତ୍ତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜୈଶ୍ଵ-
ରେର ପୁଜ୍ଞର ମହିମା ଯେଣ ତାହାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇ ।
୫ ସୀଣୁ ଏ ମାର୍ତ୍ତୀକେ ଓ ତାହାର ଭଗିନୀକେ ଏବେ
ଇଲିଯାମରକେ ପ୍ରେସ କରିଲେନ, ୬ ତୋପି ତାହାର
ପୌତ୍ରାର କଥା ଶ୍ଵରିଯା ସେ କ୍ଷାନେ ଛିଲେନ, ମେଇ ଶାନେ
ଆର ଦୁଇ ଦିବସ ରହିଲେନ ।

୭ ମେଇ ଦୁଇ ଦିନେର ପରେ ତିନି ଶିଷ୍ୟଦିଗକେ
କହିଲେନ, ଆଇସ, ଆମରା ପୁନର୍ବାର ଯିହୁଦୀଦେଶେ
ଯାଇ । ୮ ତାହାତେ ଶିଷ୍ୟେର ତାହାକେ କହିଲ, ହେ
ଶ୍ରୀରୋ, ଅପ୍ପ ଦିନ ହିଲ ଯିହୁଦୀଯେର । ଆପନାକେ
ପ୍ରତ୍ୱାଯାତ କରିତେ ଚେଟ୍ୟା କରିଯାଛିଲ, ତଥାଚ କି
ଆର ବାର ମେ ଶାନେ ଯାଇବେନ ? ୯ ସୀଣୁ ଉତ୍ତର
କରିଲେନ, ଦିବସ କି ବାରେ ଯାଦି ନାଁ ? ଦିବସମେ
ଗମନ କରିଲେ କେହ ଉଚ୍ଛାଟ ଥାଯା ନା, କେମନା ମେ
ଏହି ଜଗତେର ଦୀପି ଦେଖେ । ୧୦ କିନ୍ତୁ ରାତ୍ରିତେ ଗମନ

କରିଲେ ଉଛୁଟ ଥାଯା, ସେହେତୁକ ତାହାର ଦୀପି ମାଛ ।
୧୧ ଏହି କଥା କହିଲେ ପରେ ତିନି ତାହାଦିଗକେ କହି-
ଲେନ, ଆମାଦେର ବକ୍ତ୍ଵ ଇଲିଯାମର ନିଜାଗତ ହିୟାଛେ,
କିନ୍ତୁ ଆମି ନିଜାଇତେ ତାହାକେ ଜାଗ୍ରିତ କରିତେ
ଯାଇତେଛ । ୧୨ ତାହାତେ ତାହାର ଶିଷ୍ୟେର କହିଲ,
ହେ ଶ୍ରୀରୋ, ମେ ସଦି ନିଜିତ ହିୟା ଥାକେ, ତବେ ରଙ୍ଗ
ପାଇବେ । ୧୩ ସୀଣୁ ତାହାର ମୃତ୍ୟୁର ଦିଷ୍ୟେ ମେଇ
କହିଯାଛିଲେନ, କିନ୍ତୁ ସାମାନ୍ୟ ନିଜାର ବିଷୟେ ତିନି
କହିଯାଛିଲେନ, ତାହାଦେର ଏମନ ବୋଧ ହିୟାଛି ।
୧୪ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୀଣୁ ତଥିନ ପ୍ରକଟରେ ତାହାଦିଗକେ
କହିଲେନ, ଇଲିଯାମର ମରିଯାଇଛେ ; ୧୫ କିନ୍ତୁ ଆମି
ମେ ଶାନେ ଛିଲାମ ନା, ଇହାତେ ତୋମାଦେର ନିମିତ୍ତେ,
ଅର୍ଥାତ୍ ତୋମରା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, ଏହି ନିମିତ୍ତେ ଆ-
ନନ୍ଦ କରିବେଛ ; ତଥାପି ଆଇସ, ଆମରା ତାହାର
କାହେ ଯାଇ । ୧୬ ତଥିନ ଘୋମା, ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନମଃ
(ଜମକ), ଆପନାର ସନ୍ଧି ଶିଷ୍ୟଦିଗକେ କହିଲ,
ଚଳ, ଆମରା ଓ ଯାହୀ ତାହାର ମଙ୍ଗେ ମରି । ୧୭ ଅତ-
ଏବ ସୀଣୁ ଆମିଯା ଚାରି ଦିନାବିଧି କବରରୁ ଇଲିଯାମ-
ମରିଯାର ନିକଟେ ଉପର୍ଚିତ ହିୟାଇଲେ । ୧୮ ଆର ବୈଥ-
ନିଯା ଯିଶ୍ଵାଲମେର ନିକଟବଣ୍ଟୀ, କେବଳ ଏକ କ୍ରୋଷ-
ମାତ୍ର ଦୂର, ୧୯ ଏବେ ମାର୍ତ୍ତୀକେ ଓ ମରିଯମକେ ଭାତ୍ର-
ଶୋକ ମାସ୍ତ୍ରାନ୍ତା କରିତେ ଅମେକ ଯିହୁଦୀଯେର ତାହାଦେର
ବାଟିତେ ଆସିଯାଇଲ ।

୨୦ ଅନ୍ତରୁ ମାର୍ତ୍ତୀ ସୀଣୁର ଆଗମନେର ମୁଖ୍ୟ
ପାଇବାମାତ୍ର ତାହାର ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିତେ ଗେଲ,
କିନ୍ତୁ ମରିଯମ ଗୁହେ ବସିଯାଇଲି । ୨୧ ଅପର ମାର୍ତ୍ତୀ
ସୀଣୁକେ କହିଲ, ହେ ପ୍ରଭୋ, ଆପନି ସଦି ଏ ଶାନେ
ଥାକିଲେନ, ତବେ ଆମରା ଭାତ୍ତା ମରିତ ନା । ୨୨ କିନ୍ତୁ
ଏଥିନେ ଆମି ଜାନି, ଆପନି ଜୈଶ୍ଵରର କାହେ ଯେ
କିଛି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେନ, ତାହା ଜୈଶ୍ଵର ଆପନାକେ
ଦିବେନ । ୨୩ ସୀଣୁ କହିଲେନ, ତୋମରା ଭାତ୍ତା ଉଠିବେ ।
୨୪ ମାର୍ତ୍ତୀ ତାହାକେ କହିଲ, ଶେଷଦିନେ ପୁନର୍ବାର
ମରିଯେ ମେ ଉଠିବେ, ତାହା ଜାନି । ୨୫ ତଥିନ ସୀଣୁ
ତାହାକେ କହିଲେନ, ଆମି ଉପ୍ରଥିତ ଓ ଜୀବନ । ସେ କେହ
ଆମାତେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ମେ କଥନେ ମରିବେ ନା, ଇହା କି ବି-
ଶ୍ୱାସ କର ? ୨୬ ମେ କହିଲ, ହୁଁ ପ୍ରଭୋ । ଏହି ଜଗତେ
ଯାହାକେ ଅବତିରଣ ହିତେ ହୁଁ, ଆପନି ମେଇ ଜୈଶ୍ଵ-
ରେର ପୁଜ୍ଞ ହୁଁଷ୍ଟି, ଏମ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେଛ । ୨୮ ଇହା
ବିଲିଯା ମେ ଯାହୀ ଆପନ ଭଗିନୀ ମରିଯମକେ ଗୋ-
ପନେ ଡାକିଯା କହିଲ, ଗୁରୁ ଉପର୍ଚିତ ହିୟାଛେ,
ଏବେ ତୋମାକେ ଭାକିଲେନ । ୨୯ ଏ କଥା ଶ୍ଵରିଯା
ମେ ଭ୍ରାତା ଉଠିଯା ତାହାର ନିକଟେ ଗେଲ । ୩୦ ତଥିନ
ସୀଣୁ ପ୍ରାମ୍ରଦେଶ ଯଥେ ପ୍ରେସ କରେନ ନାହିଁ ; ସେ କ୍ଷାନେ
ଯାରୀ ତାହାର ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଯାଛି, ମେଇ
ଶାନେ ଛିଲେନ । ୩୧ ଆର ସେ ଯିହୁଦୀଯେର ମରିଯମେର
ମହିତ ଗୁହେ ଥାକିଯା ତାହାକେ ମାସ୍ତ୍ରାନ୍ତା କରିତେଛି,
ତାହାର ଶିଷ୍ୟେର ମାତ୍ରୀ ବାହିରେ ଯାଇତେ

୧୨ ଅଧ୍ୟାୟ ।]

ଇହା ବଲିଯା ତାହାର ପଶ୍ଚାତ ଗମନ କରିଲ । ୧୨ ପରେ
ସେ ଛାନେ ଯୌଣ୍ଡ ଛିଲେନ, ମରିଯମ୍ ମେ ଛାନେ ଉପର୍ଚିତ
ହଇଯା ତାହାକେ ଦେଖିଯା ତାହାର ଚରଣେ ପଡ଼ିଯା
ବଲିଲ, ହେ ପ୍ରଭୋ, ଆପଣି ସଦି ଏ ଛାନେ ଥାକି-
ତେବେ, ତବେ ଆମାର ଭାତୀ ମରିତ ନା । ୧୩ ଯୌଣ୍ଡ ତା-
ହାକେ ଏବେ ତାହାର ମନେ ଆଗତ ଯିହୁଦୀଯଦିଗକେ
ରୋଦମ କରିତେ ଦେଖିଯା ଆଜ୍ଞାତେ ଶୋକାର୍ତ୍ତ ଓ
ଉଦ୍‌ବିଜ୍ଞ ହଇଯା । ୧୪ କହିଲେନ, ତାହାକେ କୋଥାଯା ରା-
ଖିଯାଇଛ ? ତାହାରୀ କହିଲ, ହେ ପ୍ରଭୋ, ଆମ୍ବା ଦେଖୁନ । ୧୫ ଯୌଣ୍ଡ ଅଞ୍ଚପାତ କରିଲେନ । ୧୬ ଅତ-
ଏବ ଯିହୁଦୀଯରେ କହିଲ, ଦେଖ, ଇନି ତାହାକେ କେମନ
ପ୍ରେମ କରିଲେନ । ୧୭ ଏବେ ତାହାଦେର କେହିୟା ବଲିଲ,
ଏହି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧକେ ଚଢ଼ୁ ଦିଲେନ, ଇନି କି ଉତ୍ତାର
ମୃତ୍ୟୁ ନିବାରଣ କରିତେ ପାରିଲେନ ନା ? ୧୮ ତାହାତେ
ଯୌଣ୍ଡ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ଧରେ ଶୋକାର୍ତ୍ତ ହଇଯା କବରେର
ନିକଟ ଆଇଲେନ; ସେଇ କବର ଏକଟ୍ ଗର୍ଭର, ଏବେ
ତାହାର ମୁଖେଟେ ଏକ ଖାନ ପ୍ରେସ୍ ଛିଲ । ୧୯ ତଥନ
ଯୌଣ୍ଡ କହିଲେନ, ଏହି ପ୍ରେସ ସରାଇଯା ଦେଓ । ତାହାତେ
ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଭଗନୀ ମାର୍ଦ୍ଦ କହିଲ, ହେ ପ୍ରଭୋ, ଏଥିନ
ତାହାତେ ଦୂର୍ଘତ ହଇଯା ଥାକିବେ, କେନନୀ ଅନ୍ଦ୍ୟ ଚାରି
ଦିନ ହଇଲ କବରେ ଆଛ । ୨୦ ଯୌଣ୍ଡ ତାହାକେ କହି-
ଲେନ, ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ କର, ତବେ ଝିଶ୍ଵରେର ମହିମା ଦେ-
ଖିତେ ପାଇବା, ଏ କଥା କି ତୋମାକେ କହି ନାହିଁ ?
୨୧ ତଥନ ତାହାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର କବରହିତେ ପ୍ରେସ
ସରାଇଲେ ଯୌଣ୍ଡ ଉକ୍ତୁଦ୍ଵିତୀ କରିଯା କହିଲେନ, ହେ
ପିତଃ, ଆମାର ନିବେଦନ ଶୁଣିଯାଇ, ଏହି ଜନ୍ୟ ତୋ-
ମାର ଥନ୍ୟବାଦ କରି । ୨୨ ଆର ତୁମ୍ ସତତ ଆମାର
କଥା ଶୁଣିଯା ଥାକ, ତାହା ଆମି ଜ୍ଞାନି; କିନ୍ତୁ ନି-
କଟେ ଦ୍ଵାରା ମନ୍ଦିରରେ ଏହି ସକଳ ଲୋକଦେର ନିମିତ୍ତ,
ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ ସେ ଆମାକେ ପ୍ରେରଣ କରିଯାଇ, ଇହା
ସେଇ ତାହାରୀ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତରିମିତେ ଏହି କଥା
କହିଲାମ । ୨୩ ଇହ ବଲିଯା ତିନି ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟସେବରେ ଡା-
କିଲେନ, ହେ ଇଲିଯାମର, ବାହିରେ ଆଇସ । ୨୪ ତା-
ହାତେ ମେ ମୃତ ଲୋକ ବାହିରେ ଆଇଲ । କିନ୍ତୁ ତା-
ହାର ଚରଣ ଓ ହତ କବରବେକେ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଖ ଗାତ୍ର-
ମାର୍ଜନିତେ ଆଶ୍ଚର୍ମିତ ହଇଲ । ଯୌଣ୍ଡ ତାହାଦିଗକେ
କହିଲେନ, ବନ୍ଦନ ସକଳ ମୁକ୍ତ କରିଯା ଇହାକେ ଗମନ
କରିତେ ଦେଓ । ୨୫ ତଥନ ମରିଯମ୍ ନିକଟେ ଆ-
ଗତ ଯିହୁଦୀଯ ଲୋକଦେର ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ଯୌଣ୍ଡର
ଏହି କର୍ମ ଦେଖିଯା ତାହାକେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲ; ୨୬ କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟ କେହିୟା ଫିଲରିଶଦେର ନିକଟେ ଗିଯା ଯୌଣ୍ଡର
ଏହି କର୍ମର ମେବାଦ ଦିଲ ।

୨୭ ପରେ ଅଧିନ ଯାଜକଗଣ ଓ ଫିଲରିଶବର୍ଗ ସଭା
କରିଯା ବଲିଲ, ଆମରୀ କି କରିବ ? ସେଇ ମୁୟ
ଅନେକ ୨ ଆଶର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଲେଛେ; ୨୮ ସଦି ତା-
ହାକେ ଥାକିତେ ଦି, ତବେ ତାବେ ଲୋକ ତାହାତେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ; ଏବେ ରୋମୀୟ ଲୋକେରୀ ଆ-
ମିଯା ଆମାଦେର ଭୂମି ଓ ଜାତି ହତ୍ସଗତ କରିବେ ।
୨୯ ତଥନ ତାହାଦେର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ନାମେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି
ମେହି ବଂସରେ ମହାଯାଜକେନ ପଦେ ନିଯୁକ୍ତ ଛିଲ,

ସେ ତାହାଦିଗକେ କହିଲ, ତୋମରୀ କିଛି ବୁଝ ନା; ୧୦ ଆର ସମ୍ମ ଜାତିର ବିଭାଗ ଅପେକ୍ଷା ବରଳ୍ବ
ଲୋକଦେର ନିମିତ୍ତେ ଏକ ଜନେର ମରଣ ଆୟମାଦେର
ପଶେ ଭାଲ, ଇହାଓ ବିବେଚନା କର ନା । ୧୧ ଏହି
କଥା ମେ ନିଜ ବୁନ୍ଦିତେ ବଲିଲ, ତାହା ନୟ; କିନ୍ତୁ
ମେହି ବଂସରେ ମହାଯାଜକ ହେୟାତେ ମେ ଭବିଷ୍ୟ-
ଦ୍ୱାରା ଏହି କଥା କହିଲ, ସେ ମେହି ଜାତିର ନି-
ମିତେ ଯୌଣ୍ଡରେ ମରିତେ ହଇବେ । ୧୨ ଆର କେବଳ
ମେହି ଜାତିର ନିମିତ୍ତେ ନୟ, କିନ୍ତୁ ଝିଶ୍ଵରେର ଛିନ୍ଦ-
ଭିତ୍ତିର ମୁନ୍ଦିଗକେ ଏକତ୍ର କହିଯା ଏକିକରଣାର୍ଥେ ଓ
(ତାହାକେ ମରିତେ ହଇଲ) । ୧୩ ଅତ୍ର ମେହି ନିମା-
ବସି ତାହାରୀ ତାହାକେ ବସି କରିବାର ମନ୍ଦରୀ କରିଲ ।
୧୪ ଏହି ଜନ୍ୟ ଯୌଣ୍ଡ ଯିହୁଦୀଯରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ-
କରିବ ମାତ୍ର ଗତାଯାତ ନା କରିଯା କ୍ରଥାହିତେ ଆନ୍ତରେ
ନିକଟବର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦେଶେର ଇକ୍ଷ୍ୱୟମ୍ ନାମକ ନଗରେ
ଗିଯା ଆପଣ ଶିଷ୍ୱଦେର ସହିତ କାଳ ଯାପନ
କରିତେ ଲାଗିଲେନ ।

୧୫ ପରେ ଯିହୁଦୀଯରେ ନିଷ୍ଠାରପର୍ବତ ମରିକଟେ ହଇଲେ
ଏ ପରେରେ ପୂର୍ବେ ଆପନାଦିଗକେ ଶୁଣି କରିବାର ଜନ୍ୟ
ଅନେକେ ପଲ୍ଲୋଗାମହିତେ ଯିରଶାଲମେ ଉପର୍ଚିତ
ହଇଲ; ୧୬ ତାହାରୀ ଯୌଣ୍ଡର ଅମ୍ବେବନ କରିତ, ଏବେ
ମନ୍ଦିରେ ଦ୍ଵାରା ମନ୍ଦିର ହଇଯା ପାର୍ଶ୍ଵର କହିତ, ତୋମା-
ଦେର କେମନ ବୋଧ ହେଁ, ତିନି କି ଏହି ପର୍ବେ ଆ-
ମିବେନ ନା ? ୧୭ ଆର ତିନି କୋଥାଯା ଆଛେମ,
ତାହା ଯଦି କେହ ଜାନେ, ତବେ ଦେଖାଇଯା ଦିଉଟକ,
ପ୍ରଥାନ ଯାଜକେରା ଓ ଫିଲରିଶବର୍ଗ ତାହାକେ ଧରିବାର
ନିମିତ୍ତେ ପୂର୍ବେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାଚାର କରିଯାଇଲ ।

୧୨ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ଅପର ନିଷ୍ଠାରପର୍ବରେ ଛଯ ଦିନ ପୂର୍ବେ ଯୌଣ୍ଡ
ସେ ଇଲିଯାମରକେ ମୁତଗନ୍ଦେର ମଧ୍ୟହିତେ ଉତ୍ଥାପନ
କରିଯାଇଲେନ, ତାହାର ବାମଚାନ ବୈଥନିଯା ଗ୍ରାମେ
ଆଇଲେନ । ୨ ମେ ଛାନେ ତାହାର ନିମିତ୍ତେ ରାଜିତି
ତୋଜ ପ୍ରକ୍ଷତ ହଇଲେ ମାର୍ଦ୍ଦ ପରିଚର୍ଯ୍ୟ କରିଲ, ଏବେ
ତାହାର ମଞ୍ଜ ଭୋଜନକାରୀଦେର ମଧ୍ୟ ଇଲିଯାମର
ଏକ ଜନ ଛିଲ । ୩ ତଥନ ମରିଯମ୍ ଅର୍ଦ୍ଦେଶର ବସ-
ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିତ ଜଟାମାଂସୀର ଆତର ଆନିଯା ଯୌଣ୍ଡର
ଚରଣେ ମରନ କରିଯା ଆପଣ କେଶଦ୍ଵାରା ମୁହିତେ
ଲାଗିଲ; ତାହାତେ ଆତରରେ ନୌରଭେତ ଗୁହ ଆ-
ମୋଦିତ ହଇଲ । ୪ ତଥନ ତାହାର ଶିଷ୍ୱଦେର ମଧ୍ୟେ
ଏକ ଜନ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପରେ ତାହାକେ ଶ୍ବର-
ହତେ ମରପର୍ଗ କରିଲ ମେହି ଶିଷ୍ୱନେର ପ୍ରତ୍ଯ ଝିକ୍-
ରିଯୋତୀଯ ଯିହୁଦା କହିଲ, ୫ ଏହି ଆତର କେନ ତିନ
ଶତ ମିକିତେ ବିଶ୍ୱାସ ହଇଲ ନା ? ଏବେ ୬ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ମିକିତେ କେନ ଦେଓଯା ଗେଲ ନା ? ୬ ମେ ସେ
ଦ୍ୱାରା ଲୋକଦେର ଜନ୍ୟ ଚିଟା କରିଯା ଏହି କଥା
କହିଲ, ତାହା ନୟ; କିନ୍ତୁ ମେ ନିଜେ ଚୋର, ଆର ତା-
ହାର ନିକଟେ ଟାକାର ଥଲୀ ଥାକିତେ ତମାଧ୍ୟେ ଯାହା
ଦେଓସା ଯାଇତ, ତାହା ହରଣ କରିତ, ଏହି ଜନ୍ୟ
କହିଲ । ୭ ତଥନ ଯୌଣ୍ଡ କହିଲେନ, ଉହାକେ ଥାକିତେ

ଦେଉ, ଆମାର କବର ଦେଉରେ ଦିନେର ନିମିତ୍ତେ ସେ ତାହା ରାଖିଯାଛିଲ । ୮ କେନନା ତୋମାଦେର ନିକଟେ ଦୁରିଦ୍ଵେରା ସତତ ଥାକେ, କିନ୍ତୁ ଆମି ସତତ ଥାକି ଥା ।

୨ ପରେ ସୀକ୍ଷ ତଥାୟ ଆହେନ, ଇହା ଜାନିତେ ପାଇୟା ଅମେକ ୨ ଯିହୁଦୀଯେରୀ ମେଇ ହ୍ରାନେ ଆଇଲ; କେବଳ ସୀକ୍ଷ ନିମିତ୍ତେ ଆଇଲ ତାହା ନୟ, ବିକ୍ଷ ଯାହାକେ ତିନି ମୃତଗନେର ମଧ୍ୟହିଟେ ଉଥା-ପନ କରିଯାଛିଲେନ, ମେଇ ଇଲିୟାସରକେଓ ଦେଖି-ବାର ନିମିତ୍ତେ । ୧୦ ଆର ପ୍ରଥାନ ଯାଜକେରା ଇଲିୟା-ସରକେଓ ବସ କରିତେ ମନ୍ତ୍ରାଳୀ କରିଲ, ୧୧ କେନନା ତାହାରଇ ନିମିତ୍ତେ ଅମେକ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ଯାଓଯାତେ ସୀକ୍ଷିତେ ବିଶ୍ଵାସ କରିତେ ଲାଗିଲ ।

୧୨ ପରଦିନେ ସୀକ୍ଷ ଯିରନ୍ଧାଳମେ ଆସିତେଛେ, ଇହା ଶୁଣିତେ ପାଇୟା ପରେ ଆଗତ ଅମେକ ୨ ଲୋକ ୧୩ ଖର୍ଜୂର ପାତାଦି ଲାଇୟା ତାହାର ସହିତ ସାଙ୍କାଳ କରିତେ ବାହିର ହିୟା ଉଚ୍ଚିତ୍ସବେ ଏହି କଥା କହିତେ ଲାଗିଲ, ଧନ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରାୟେଲେର ରାଜୀ ଯିନି ପରମେଶ୍ୱରେର ନାମେ ଆସିତେଛେ । ୧୪ ତଥମ “ହେ ମିଯୋମେର “କମ୍ବେ, ଭୟ କରିଓ ନା, ଦେଖ, ତୋମାର ରାଜୀ ଗର୍ଦନ୍—“ତୀର ଶାବକାରୁଚ ହିୟା ଆସିବେନ,” ୧୫ ଶାକ୍ତେର ଏହି ବଚନାନୁସାରେ ସୀକ୍ଷ ଏକ ମୁଖଗର୍ଭତକେ ପାଇୟା ତବୁପରି ବସିଲେନ । ୧୬ ଆର ପ୍ରଥାମ ତାହାର ଶି-ଷ୍ୟେରୀ ଏହି ସଟନାର ତାତ୍ପର୍ୟ ଦୁଖିଲ ନା, କିନ୍ତୁ ସୀକ୍ଷ ମହିମା ପ୍ରାପ୍ତ ହିଲେ ପରେ ଏହି କଥା ଯେ ତାହାର ବିଷୟେ ଲିଖିତ ଛିଲ, ଏବଂ ଲୋକେରୀ ତାହାର ପ୍ରତି ଏହି କର୍ମ କରିଯାଛିଲ, ଇହା ତାହାଦେର ସମ୍ବନ୍ଧ ହିଲ । ୧୭ ଆର ତାହାର ସହଗମି ଲୋକମୁହଁ ତାହାର ବିଷୟେ ଏହି ମାଙ୍ଗ୍ୟ ଦିଲ, ଇନି ଇଲିୟାସରକେ କବରହିଟେ ଆସିତେ ଡାକିଲେନ ଓ ମୃତଗନେର ମଧ୍ୟ-ହିଟେ ଉଥାପନ କରିଲେନ । ୧୮ ଏବଂ ତିନି ମେଇ ଆଶର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଯାଛେ, ତାହା ଲୋକେରୀ ଶୁଣି-ଯାଛିଲ, ଏହି କାରଣ ତାହାର ସହିତ ସାଙ୍କାଳ କରିତେ ଆସିଯାଛିଲ । ୧୯ ତାହାତେ ଫିଲିପିଆ ପରମ୍ପରା କହିତେ ଲାଗିଲ, ତୋମାଦେର ତାବ୍ର ଚେଟ୍ଟେ ବୁଝା ହି-ତେବେ, ତାହା କି ବୁଝ ନା? ଦେଖ, ଜଗତ୍ସମ୍ବାର ତାହାର ପଶ୍ଚାଦଗମୀ ହିଲ ।

୨୦ ଅପର ଭଜନ କରଗାର୍ଥେ ପରେ ଆଗତ ଲୋ-କଦେର ମଧ୍ୟ କଏକ ଜନ ପ୍ରିକ ଲୋକ ଛିଲ । ୨୧ ତା-ହାର ଗାୟୋତ୍ୟ ବୈଷ୍ଣୋଦୀ ନିବାସ ଫିଲିପେର ନିକଟେ ଆନ୍ଦୋଳା କହିଲ, ହେ ମହାଶୟ, ଆମର ସୀ-କ୍ଷକେ ଦେଖିତେ ବାଞ୍ଚି କରି । ୨୨ ତାହାତେ ଫିଲିପ ଯାହିୟା ଆନ୍ତିଯକେ କହିଲ, ପରେ ଆନ୍ତିଯ ଓ ଫି-ଲିପ ସୀକ୍ଷକେ ମେବାଦ ଦିଲ । ୨୩ ତଥମ ସୀକ୍ଷ ତାହା-ଦିଗକେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦିଲେନ, ମନ୍ୟପୁଜ୍ରେର ମହିମା ପ୍ରାପ୍ତିର ସମୟ ଉପର୍ଚିତ ହିଲ । ୨୪ ମତ୍ୟ ମତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ କହିତେଛି, ଗୋମେର ବୀଜ ମୃତିକାରୀ ପଡ଼ିଯା ସଦି ନା ମରେ, ତବେ ଏକମାତ୍ର ଥାକେ, କିନ୍ତୁ ସଦି ମରେ, ତବେ ବହୁଣ୍ଠ ଫଳ ସରେ । ୨୫ ଯେ ଜନ ଆପନ ପ୍ରାଗକେ ପ୍ରିୟ ଜାନ କରେ, ମେଇ ତାହାର ହାରାଇବେ; କିନ୍ତୁ ଯେ ଜନ ଇହଲୋକେ ଆପନ

ପାଗକେ ଅପ୍ରିୟ ଜାନ କରେ, ମେ ଅନୁଷ୍ଠାନକେ ରକ୍ଷା କରିବେ । ୨୬ କେହ ସଦି ଆ-ମାର ପରିଚର୍ଯ୍ୟ ସ୍ବିକାର କରେ, ତବେ ମେ ଆମାର ପଶ୍ଚାଦଗମୀ ହ୍ରକ; ତାହାତେ ଆମି ସେଇ ହ୍ରାନେ ଥାକିବେ; ଏବଂ ଯେ ଜନ ଆମାର ପରିଚର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଆମାର ପିତା ତାହାର ମନ୍ଦର କରିବେନ ।

୨୭ ମଞ୍ଜିତ ଆମାର ମନ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ହିଟେଛେ, ଅନ୍ତ-ଏ ହେ ପିତା, ଏହି ମଧ୍ୟହିଟେ ଆମାକେ ରକ୍ଷା କର, ଇହା କି କହିବ? କିନ୍ତୁ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ନିମିତ୍ତେ ଆମି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହିୟାଛ । ୨୮ ହେ ପିତା, ଆପନ ନାମେର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କର । ତାହାତେ ସ୍ଵର୍ଗହିଟେ ଏହି ବାବୀ ଆଇଲ, ‘ଆମି ତାହାର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିଯାଛି, ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକାଶ କରିବ ।’ ୨୯ ଏମନ ରବ ଶୁଣିଯା ଦେଖାଯାଇଲ ଲୋକଦେର କେହ ୨ ବଲିଲ, ମେଘଗର୍ଜନ ହିଲ; ଆର କେହ ୨ ବଲିଲ, କୋନ ସର୍ବଦୃତ ହିଲୁବ ମହିମା ପର୍ବତ କହିଲ । ୩୦ ତଥମ ସୀକ୍ଷ ଉତ୍ସ ଉତ୍ସର କରିଲେନ, ଏ ଶଦ ଆମାର ନିମିତ୍ତେ ହିଲ ନା, କିନ୍ତୁ ତୋମାଦେଇ ନିମିତ୍ତେ । ୩୧ ଏଥନ ଏହି ଗ୍ରହତ ବିଚାର ହିତେବେ, ଏଥନ ଏହି ଜଗଂପତି ବସିଥିବି ହିବେ । ୩୨ ଆର ଭୂମିହିଟେ ଉତ୍କେ ଉଥାପିତ ହିଲେ ଆମି ମକଳକେ ଆପନାର ନିକଟେ ଆକର୍ଷଣ କରିବ । ୩୩ ତିନି କି ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିଲେନ, ତାହା ବୁଝାଇବା ନିମିତ୍ତେ ଏହି କଥା କହିଲେନ । ୩୪ ତଥମ ଲୋକେରୀ କହିଲ, ଅଭିଷିକ୍ତ ତ୍ରାତା ଅନୁଷ୍ଠାନ କାଳ ଥାକେନ, ଇହା ଆମରା ବ୍ୟବହାରିଛିହିଟେ ଶୁଣିଯାଛି; ତବେ ମନ୍ୟପୁଜ୍ରକେ ଉଥାପିତ ହିତେ ହିବେ, ଏମନ କଥା କି ପ୍ରକାରେ ବିଲିତେ? ମେଇ ମନ୍ୟପୁଜ୍ର କେ? ୩୫ ତଥମ ସୀକ୍ଷ ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆର ଅଳ୍ପ କାଳ ଥାକେନ, ଇହା ଆମରା ବ୍ୟବହାରିଛିହିଟେ ଶୁଣିଯାଛି; ତବେ ମନ୍ୟପୁଜ୍ରକେ ଉଥାପିତ ହିତେ ହିବେ, ଏମନ କଥା କି ପ୍ରକାରେ ବିଲିତେ? ମେଇ ମନ୍ୟପୁଜ୍ର କେ? ୩୬ ତଥମ ସୀକ୍ଷ ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆର ଅଳ୍ପ କାଳ ଥାକେନ ତାହାର ନାମେର ମଧ୍ୟହିଟେ ଶୁଣିଯାଛି; ତବେ ମନ୍ୟପୁଜ୍ରକେ ଉଥାପିତ ହିତେ ହିବେ, ଏମନ କଥା କି ପ୍ରକାରେ ବିଲିତେ? ଯେ ଜନ ଅନ୍ତକାରେ ଗମନ କରେ ମେ କୋର୍ଦ୍ଦୟ ସାଧ୍ୟ ତାହା ଜାନେ ନା? ୩୭ ଅତ୍ୟବେ ତୋମାଦେର ନିକଟେ ଦୀପ ଥାକିତେ ମେଇ ଦୀପ ସାଧାରଣ କରିଲେନ । ଏହି କଥା ବିଶ୍ଵାସ ଯୌନ ତାହା ଜାନେ ନା? ୩୮ ଏହି କାରଣ ତାହାର ପିତା ବିଶ୍ଵାସ କରିତେ ପାରିଲ ନା, ଯେହେତୁ ଆର ଏକ ଛାନେ ଯିଶାଯିହ କହିଯାଇଛେ, ସଥା, “୩୯ ତାହାର ଚକ୍ରତେ ଦେଖିଯା ଓ ଅନ୍ତକରଣେ ବୁଝିଯା ମନ ଫି-ରାଇଲେ ଆମି ସେଇ ତାହାଦେର ଚକ୍ର ଅନ୍ତ କରିଯାଇଛେ, ଏହି ନିମିତ୍ତେ ତିନି ତାହାଦେର ଚକ୍ର ଅନ୍ତ କରିଯାଇଛେ, ଏହି ନିମିତ୍ତେ ତିନି ତାହାଦେର ଚକ୍ର ଅନ୍ତ କରିଯାଇଛେ ।”

୪୧ ବିଶ୍ୱାସିଯ ସଥିନ ତୀହାର ହଇୟା ଦେଖିଯା ତୀହାର ବିଷୟ କଥା କହିଲ, ତଥନ ଇହା କହିଯାଛି ।

୪୨ ତୁମ୍ପାପ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଦେର ମଧ୍ୟେ ଅମେକେ ତୀହାତେ ବିଶ୍ୱାସ କୁରିଲ; କିନ୍ତୁ ସେଇ ଅବ୍ୟବହାର୍ୟ ନା ହୟ, ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟେ କିନ୍ତୁଶିଦ୍ଦେର କ୍ଷୟେ ତୀହାକେ ସ୍ଵିକାର କରିଲ ନା; ୪୩ କେନା ଈଶ୍ୱରେର ପ୍ରେସ୍‌ମା ଅପେକ୍ଷା ତୀହାର ମୁୟଦ୍ୱରେ ପ୍ରେସ୍‌ମା ଭାଲ ବାଦିତ ।

୪୪ ତଥନ ସୌଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟ୍‌ସରେ କହିଲେନ, ସେ ଜନ ଆୟାତେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ମେ ଆୟାତେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତୀହା ନୟ, କିନ୍ତୁ ଆୟାର ପ୍ରେସ୍‌କର୍ତ୍ତାତେ ହି ବିଶ୍ୱାସ କରେ; ୪୫ ଏବଂ ସେ ଜନ ଆୟାକେ ଦର୍ଶନ କରେ, ସେ ଆୟାର ପ୍ରେସ୍‌କର୍ତ୍ତାକେ ହି ଦର୍ଶନ କରେ । ୪୬ ସେ କେହ ଆୟାକେ ଅଞ୍ଚକାରେ ଜୀ ଥାକେ, ଏହି ଜନେଯ ଆୟି ଦୀପସ୍ତରପ ହଇୟା ଏହି ଜଗତେ ଆସିଯାଛି । ୪୭ ଆୟାର କଥା ଶ୍ରନ୍ନିଯା ସେ ଜନ ବିଶ୍ୱାସ ନା କରେ, ତୀହାକେ ଆୟି ଦୋଷି କରି ନା, ସେହେତୁକ ଆୟି ଜଗତେର ଦୋୟ ଶ୍ରହ କରିଲେ ଆୟି ମାଛି, କିନ୍ତୁ ଜଗତେର ପରିତ୍ରାଣ କରିଲେ ଆସିଯାଛି । ୪୮ ସେ କେହ ଆୟାକେ ଅଞ୍ଚକାରେ, ଏବଂ ଆୟାର କଥା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ, ତୀହାର ଦୋୟ ଅନ୍ୟ ନିଶ୍ଚଯ କରିବେ; ଫଳତେ ସେ କଥା ଆୟି କହିଯାଛି, ମେଇ କଥା ଶେଷଦିନେ ତୀହାକେ ଦୋୟି କରିବେ । ୪୯ ସେହେତୁକ ଆୟି ଆପନାହାଇତେ କିନ୍ତୁ କହି ମାଛି; କି ୨ ଉପଦେଶ ଦିତେ ହୟ, ତୀହା ଆୟାର ପ୍ରେସ୍‌କର୍ତ୍ତା ପିତା ଆୟାକେ ଆଜ୍ଞା କରିଯାଚନ । ୫୦ ଆର ତୀହାର ମେଇ ଆଜ୍ଞା ଅନ୍ତର୍ଜ ଜୀବନଦୟକ, ତୀହା ଆୟି ଜୀବି, ଅତଏବ ଆୟି ସେ କିନ୍ତୁ କହି, ତୀହା ପିତା ସେବନ ଆଜ୍ଞା କରିଯାଚେନ, ତେମନି କହି ।

୧୩ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ଅପର ନିର୍ବାପରେର ପୂର୍ବେ ସୌଣ୍ଡ ଏହି ଜଗତ୍-ଛାଇତେ ପିତାର କାହେ ଆପନାର ଗମନ ମୟୟ ମର୍ମିକ୍ତ ଜାନିଯା । ଏହି ଜଗରିବାଳି ଆପନାର ସେ ଆୟୋଜ ସୋକିଦିଗକେ ପ୍ରେସ୍ କରିଲେ, ତୀହାଦିଗକେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେସ କରିଲେ । ୨ ବିଶେଷତଃ ବାତିକୋ-ଜେର ମୟୟ ଶିମୋନେର ପୁଜ୍ଜ ଉଚ୍ଚରିଯୋତୀ ଯିହୁ-ଦ୍ୱାର ଅନ୍ତକ୍ରମେ ତୀହାକେ ଶ୍ରତୁହତେ ମୟର୍ପଣ କରିଯାଇର ମମୟ ଶ୍ରୀନାନକର୍ତ୍ତକ ଜାତ ହିଲେ ପରେ ସୌଣ୍ଡ ଡୋଜାଇତେ ଉଚ୍ଚିଲେ, ଏବଂ ପିତା ଆୟାର ହେତୁ ମୟତ୍ତ ମୟର୍ପଣ କରିଯାଚେନ, ଆର ଆୟି ଈଶ୍ୱରେର ନିକଟହିତେ ଆସିଯାଛି । ଏବଂ ଈଶ୍ୱରେର ନିକଟେ ଆଇତେଛି, ଏ ମକ୍ଳ ଜାତ ହିଲ୍ଲାଓ ୪ ତିନି ବଞ୍ଚ ଥୁଲିଯା ଏକ ଥାନ ଗାମଛା ଲହିୟା ଉଦ୍ଧାର ଆପନାର କଟି ବ୍ୟକ୍ତ କରିଲେ । ୫ ପରେ ପ୍ରକାଳନ-ପାତ୍ରେ ଜଳ ଢାଲିଯା ଶିମ୍ୟଦେର ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କରିଯାଇ ଏ କଟିବନ୍ଦମେର ଗାତ୍ରମାଜ୍ଜିଦାରୀ ମୁହିତେ ଲାଗିଲେ । ୬ ତୀହାତେ ଶିମୋନ ପିତରେର ନିକଟେ ଆଇଲେ ସେ ତୀହାକେ କହିଲ, ହେ ଅତୋ, ଆପନି କି ଆୟାର ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କରିବେ? ୭ ସୌଣ୍ଡ

ତୀହାକେ ଉତ୍ତର ଦିଯା କହିଲେ, ଆୟି ସାହା କରି-ତେବୁ, ତୀହା ମଞ୍ଚତି ଜାନ ନା, କିନ୍ତୁ ଇହାର ପରେ ଜାନିବା । ୮ ତୀହାତେ ପିତର କହିଲ, ଆପନି କଥାମ ମା ଆୟାର ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କରିଲେ ପାଇଁବେଳ ନା । ସୌଣ୍ଡ ତୀହାକେ ଉତ୍ତର ଦିଯା କହିଲେ, ସଦି ତୋଯାର ପ୍ରକାଳନ ନା କରି, ତବେ ଆୟାତେ ତୋଯାରେ କୋନ ଅଶ ନାହିଁ । ୯ ତଥନ ଶିମୋନ ପିତର କହିଲ, ହେ ପ୍ରଭେ, ତବେ କେବଳ ପାଦ ନୟ, ଆୟାର ହେତୁ ଓ ମୁକ୍ତକ ପ୍ରକାଳନ କରିବନ । ୧୦ ତୀହାତେ ସୌଣ୍ଡ ତୀହାକେ କହିଲେ, ସେ ଜନ ମାନ କରିଯାଇଛେ, ତୀହାର ମର୍ମାଙ୍ଗ ପରିଷ୍କତ ହେଯାତେ ପାଦ ପ୍ରକାଳନ ବ୍ୟତିରେକେ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଳନରେ ପ୍ରେୟଜନ ନାହିଁ; ଆର ତୋମରୀ ପରିଷ୍କତ ଆଛ, କିନ୍ତୁ ସକଳେ ଅଛ । ୧୧ କେନା ସେ ଜନ ତୀହାକେ ଶ୍ରତୁହତ୍ତଗତ କରିବେ, ତୀହାକେ ତିନି ଆତ ଛିଲେ । ଏହି ଜନେୟ କହିଲେ, ତୋମରୀ ମକ୍ଳ ପରିଷ୍କତ ନାହିଁ ।

୧୨ ଏହି ପ୍ରକାରେ ତୀହାଦେର ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କରିଲେ ପରେ ତିନି ନିଜ ବନ୍ଦ ପରିଧାନ ପୂର୍ବକ ପୁର୍ବମ ଭୋଜେ ବିଶ୍ୱାସା ତୀହାଦିଗକେ କହିଲେ, ଆୟି ତୋଯାଦେର ପ୍ରତି କି କର୍ମ କରିଲାୟ, ତୀହା ଜାନ । ୧୩ ତୋମର ଆୟାକେ ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୱ କରିଯା ବଲିଯା ଥାକ; ଆର ତୀହା ଭାବି ବଲ, କେନା ଆୟି ମେଇ ବଟି । ୧୪ ଆୟି ପ୍ରତ୍ୱ ଓ ଗୁରୁ ହିୟା ସଦି ତୋଯା-ଦେବ ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କରିଲାୟ, ତବେ ତୋଯାଦେବ ପରମପ ପାଦ ପ୍ରକାଳନ କରା ଉଚ୍ଚିତ । ୧୫ ଆୟି ତୋଯାଦେବ ପ୍ରତି ସେମ କରିଯାଛି, ତୋଯାରୀ ଓ ସେମ ତରକ କର, ଏହି ଜନେୟ ତୋଯାଦିଗକେ ଦୂର୍କୋଣ ଦେଖିଲାୟ । ୧୬ ମତ୍ୟ ମତ୍ୟ, ଆୟି ତୋଯାଦିଗକେ କହିତେଛି, କର୍ତ୍ତାହାଇତେ ଦାମ ବଡ଼ ନୟ, ଏବଂ ପ୍ରେରକହାଇତେ ପ୍ରେରିତ ବଡ ନୟ । ୧୭ ଏହି ମକ୍ଳ ସଦି ଜାମ, ତବେ ତୀହା କରିଲେ ସଧନ ହିୟା । ୧୮ ତୋଯାଦେର ମକ୍ଳେର ବିଷୟ ଆୟି ହିୟା କହିତେଛି ତୀହା ନୟ; ଆୟି ସାହାଦିଗକେ ମମୋତୀ କରିଯାଛି ତୋଯାଦିଗକେ ଜାନି; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମପୁତ୍ରକେ ଏହି ବାକ୍ୟ ମର୍ମଲ ହେଯା ଆବଶ୍ୟକ, ସଥା, “ସେ ଜନ ଆୟାର “ରୁଟୀ ଆହାର ହେତୁ, ସେ ଆୟାର ବିରକ୍ଷେ ପାଦ-“ମୂଳ ଉଠାୟ” । ” ୧୯ ଇହା ସଥନ ଘଟିବେ, ତଥନ ଆୟି ସେଇ ବକ୍ତି, ଏମନ ବିଶ୍ୱାସ ସେମ ତୋଯାଦେର ହୟ, ଏହି ଜନେୟ ଘଟିଲେର ପୂର୍ବେ ଏଥମ ତୋଯା-ଦିଗକେ ଜାବାଇଲାୟ । ୨୦ ମତ୍ୟ ମତ୍ୟ, ଆୟି ତୋଯାଦିଗକେ କହିଲେ, ଏହି ଜନେୟ ପରିଷ୍କତକେ ଦୂର୍କୋଣ ଦେଖିଲାୟ । ୨୧ ଏହି ମତ୍ୟ ମତ୍ୟ ସଦି କହିତେଛି, ସେ ଜନ ଆୟାର ପ୍ରେରିତ ଲୋକକେ ପ୍ରାହ୍ୟ କରେ, ସେ ଆୟାକେ ପ୍ରାହ୍ୟ କରେ, ସେ ଆୟାର ପ୍ରେରଗକ୍ରତକେ ପ୍ରାହ୍ୟ କରେ ।

୨୨ ଏହି କଥା କହିଯା ସୌଣ୍ଡ ମନେ ଉଛିପ୍ର ହିୟା ପ୍ରମାଣ ଦିଯା କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆୟି ତୋଯା-ଦିଗକେ କହିତେଛି, ତୋଯାଦେର ଏକ ଜନ ଆୟାକେ ଶ୍ରତୁହତ୍ତଗତ କରିବେ । ୨୩ ତୀହାତେ ତିନି କାହାର କଥା କହିଲେ, ଶିମ୍ୟେରୀ ତରିଷ୍ୟେ ମନ୍ଦିଷ୍ଟ ହିୟା ପରମପ ମୁଗ୍ଧାବଲୋକନ କରିବେ । ୨୪ ତଥନ

ସେ ଶିଖ୍ୟ ସୀକ୍ଷଣ୍ଡ ପ୍ରୟତିମ, ସେ ତୋହାର ବଙ୍ଗଚଳେ ଥାଏ ଦିଯା ଉପବିଷ୍ଟ ଛିଲ । ୧୫ ଅତ୍ତଏବ ତିନି କାହାର ବିଷୟେ କହିତେହେନ, ତାହା ଜ୍ଞାନୀ କରିତେ ଶିମୋରୁ ପିତର ଇନ୍ଦ୍ରିୟରୀ ମେହି ଶିଖ୍ୟକେ ଥାନ୍ତି ଦିଲ । ୧୬ ତୋହାତେ ସେ ସୀକ୍ଷଣ୍ଡ ବଙ୍ଗଚଳେ ହେଲାନ ଦିଯା ଜ୍ଞାନୀଶିଳ, ହେ ପ୍ରଭୋ, ସେ କୋମ୍ ବ୍ୟକ୍ତି? ୧୭ ସୀକ୍ଷଣ୍ଡ ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ଏହି ଥଣ୍ଡ ଝୁଟି ଡୁବାଇଯା ସାହାକେ ଦିବ, ମେହି । ପରେ ତିନି କୁଟୀଥଣ୍ଡ ଡୁବାଇଯା ଶିମୋମେର ପୂଜ୍ଞ ଈକ୍ଷରିଯୋତ୍ତୀୟ ଯିହୁଦାକେ ଦିଲେନ । ୧୮ ମେହି ଥଣ୍ଡ ପାଇଲେ; ପରେ ଶୟତାନ ତୋହାତେ ପ୍ରବେଶ କରିଲ; ତଥନ ସୀକ୍ଷଣ୍ଡ ତୋହାକେ କହିଲେମ, ସାହା କରିବ, ତାହା ଶୀଘ୍ର କର । ୧୯ କିନ୍ତୁ ତିନି କି ଭାବେ ଏ କଥା କହିଲେ, ତାହା ଭୋଜେ ଉପବିଷ୍ଟ ଦୋକଦେର ମଧ୍ୟେ କେହ ଜାନିଲ ନା; ୨୦ ବରଙ୍ଗ ଯିହୁଦାର କାହେ ଟାକାର ଗଢି ଥାକାତେ କେହ ବୋଧ କରିଲ, ସୀକ୍ଷଣ୍ଡ ତୋହାକେ ପରେର ନିମିତ୍ତ ଅଯୋଜନୀୟ ଦୋକନ ସାମଗ୍ରୀ ଜୟ କରିଯା ଆନିତେ, କିମ୍ବା ଦରିଜଦିଗକେ କିଛି ବିଭବ କରିତେ ବଲିଲେନ । ୨୦ ଅତ୍ତଏବ କୁଟୀଥଣ୍ଡ ପ୍ରହଳ କରିବାମାତ୍ର ମେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବାହିରେ ଗେଲ; ତଥନ ଡାକ୍ତି ହଇଯାଇଛି ।

୨୧ ମେ ବାହିରେ ଗେଲେ ପର ସୀକ୍ଷଣ୍ଡ କହିଲେମ, ଏଥନ ମନ୍ୟପୁରୋ ମହିମା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ, ଏବଂ ତୋହାର ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରରେ ମହିମା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲ । ୨୨ ଯଦି ତୋହାର ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରରେ ମହିମା ପ୍ରକାଶ ପାଇଯା ଥାକେ, ତବେ ଈଶ୍ୱରର ଆପନାର ଦ୍ୱାରା ତୋହାର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବେନ, ଓ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବେନ । ୨୩ ହେ ବେମ୍ ମକଳ, ଆର କିଞ୍ଚିତ କାଳମାତ୍ର ଆମି ତୋମାଦେର ସଙ୍ଗେ ଆଛି; ତୋମରୀ ଆମାର ଅସେମ କରିବା, କିନ୍ତୁ ଆମି ଯେମନ ଯିହୁଦୀଯଦିଗକେ କହିଛିଲାମ, ତଙ୍କେ ଏଥନ ତୋମାଦିଗକେ ପ୍ରେସ କରିଯାଇ, ତୋମରାଓ ପରମ୍ପରା ତଙ୍କେ ପ୍ରେସ କର, ଏହି ଏକ ମୃତ୍ୟୁ ଆଜ୍ଞା ତୋମାଦିଗକେ ଦିତେଛି । ୨୪ ଯଦି ପରମ୍ପରା ପ୍ରେସ କର, ତବେ ତୋହାର ଦ୍ୱାରା ତୋମରା ସେ ଆମାର ଶିଖ୍ୟ, ଇହା ମକଳ ଜାନିତେ ପାରିବେ ।

୨୫ ଶିମୋରୁ ପିତର ତୋହାକେ କହିଲ, ହେ ପ୍ରଭୋ, ଆପନି କୋଧୀୟ ଯାଇତେହେନ? ତୋହାତେ ସୀକ୍ଷଣ୍ଡ ଉତ୍ତର କରିଲେ, ଆମି ସେ ହାନେ ଯାଇତେଛି, ମେହି ହାନେ ଭୂମି ମଞ୍ଚତି ଆମାର ପଶଚାଦଗମନ କରିତେ ପାର ନା, କିନ୍ତୁ ପରେ ଆମାର ପଶଚାଦଗମନ କରିବା । ୨୬ ତଥନ ପିତର ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିଲ, ହେ ପ୍ରଭୋ, ମଞ୍ଚତି କି ଜ୍ଞାନ ତୋମର ନିମିତ୍ତ ଆମାର ପଶଚାଦଗମନ କରିବେ । ୨୭ ତଥାତେ ସୀକ୍ଷଣ୍ଡ ଉତ୍ତର କରିଲେ, ଆମାର ନାମେ ସେ କିଛି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତାହାତେ ଯିନିରତ ତୋମାଦେର ସହିତ ଥାକିବେନ, ଏବଂ ଆର ଏକ ଶାନ୍ତିକର୍ତ୍ତାକେ ପିତା ତୋମାଦିଗକେ ଦିବେନ, ୨୮ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମାର ନାମେ କିଛି ଯାଞ୍ଚା କର, ତବେ ଆମି ତାହା ମିଳ କରିବ ।

୨୯ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆମାରକେ ପ୍ରେସ କର, ତବେ ଆମାର ଆଜ୍ଞା ମକଳ ପାଲନ କର । ୩୦ ଆର ଆମି ପିତର ନିକଟେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ତାହାତେ ଯିନିରତ ତୋମାଦେର ସହିତ ଥାକିବେନ, ଏବଂ ଆର ଏକ ଶାନ୍ତିକର୍ତ୍ତାକେ ପିତା ତୋମାଦିଗକେ ଦିବେନ, ୩୧ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମାର ଆଜ୍ଞାକେ ଦିବେନ; ଏହି ଜ୍ଞାଗତେର ଲୋକେରା ତୋହାକେ

୧୪ ଅଧ୍ୟାତ୍ମା

ପ୍ରହଳିତ ପାଇଁ ନା, କେବଳୀ ତାହାକେ ଦେଖେ ନା ଏବଂ ଜାନେ ନା; କିନ୍ତୁ ତୋମରୀ ତାହାକେ ଜାନ, ସେହେତୁକ ତିଲି ତୋମାଦେର ସମ୍ବେଦ୍ୟ ବାସ କରେନ ଓ ତୋମାଦେର ଅନ୍ତରେ ଥାକିବେନ । ୧୮ ଆମି ତୋମାଦିଗକେ ଅନାଥ ରାଖିଯା ଯାଇବ ନା, ପୁନର୍ଭାର ତୋମାଦେର ନିକଟେ ଆସିବ । ୧୯ ଆର ଅଞ୍ଚ କାଳ ଗେଲେ ଏହି ଜୟଗତେ ଲୋକ ଆସିବି ଆର ଦେଖିତେ ପାଇବେ ନା, କିନ୍ତୁ ତୋମରୀ ଦେଖିତେ ପାଇବା; କାରଣ ଆମି ଜୀବନରିଶିଷ୍ଟ ହେଯାତେ ତୋମରୀଓ ଜୀବିତ ହାଇବା । ୨୦ ଆର ଆମି ପିତାତେ ଆଛି, ଏବଂ ତୋମରୀ ଆମାତେ ଆଛ, ଏବଂ ଆମି ତୋମାଦିଗରେ ଆଛି, ଇହା ମେହି ଦିନେ ଜାନିତେ ପାଇବା । ୨୧ ଆମାର ଆଜା ପ୍ରାପ୍ତ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ପାଲନ କରେ, ମେହି ଆମାକେ ପ୍ରେମ କରେ, ଆର ସେ ଜନ ଆମାକେ ପ୍ରେମ କରେ, ମେହି ଆମାର ପିତାର ପ୍ରିୟ ପାଇ ହାଇବେ; ଏବଂ ଆମି ତାହାକେ ପ୍ରେମ କରିଯା ତାହାର ନିକଟେ ଆମାକେ ପ୍ରକାଶ କରିବ । ୨୨ ତଥମ ଉତ୍କରିଯୋତୀଯ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦା ତାହାକେ କହିଲ, ହେ ପ୍ରଭୋ, ଆପଣି ଜୟଗତେ ଲୋକଦେର କାହେ ମୁକ୍ତକାଶ ନା ହିସ୍ତା ଆମାଦେର କାହେ ମୁକ୍ତକାଶ ହାଇବେନ କେନ? ୨୩ ସୀମା ତାହାକେ ଉତ୍ତର ଦିଯା କହିଲେ, କେହ ସଦି ଆମାକେ ପ୍ରେମ କରେ, ତବେ ମେ ଆମାର ବାକ୍ୟ ପାଲନ କରିବେ; ତାହାତେ ଆମାର ପିତାଓ ତାହାକେ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଏବଂ ଆମରୀ ତାହାର ନିକଟେ ଆମାକେ ପ୍ରକାଶ କରିବ । ୨୪ ସେ କେହ ଆମାକେ ପ୍ରେମ କରେ ନା, ମେ ଆମାର ବାକ୍ୟ ପାଲନ କରେ ନା । ଆର ତୋମରୀ ସେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିତେ ପାଇତେ, ଏବଂ ଆମାର ପ୍ରେରଣକୁ ପିତାର ।

୨୫ ତୋମାଦେର ନିକଟେ ଥାକିବାର ସମୟେ ଆମି ଏହି ସକଳ କଥା କହିଲାମ; ୨୬ କିନ୍ତୁ ଏହି ଶାନ୍ତିକର୍ତ୍ତା, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ପରିବିତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଆମାର ମାମେ ପିତାକର୍ତ୍ତକ ପ୍ରେରିତ ହାଇବେନ, ତିନି ତାଦିଏ ବିଷୟେ ଶିକ୍ଷା ଦିଯା ତୋମାଦେର ପ୍ରତି ଉତ୍ତ ଆମାର ମମନ୍ତ କଥା ତୋମାଦିଗକେ ଶାନ୍ତି ଦାନ କରିଯା ଯାଇତେଛି, ଆମାର ନିଜ ଶାନ୍ତି ତୋମାଦିଗକେ ଦାନ କରିତେଛି; ଜୟଗତେ ଲୋକ ସେମନ ଦାନ କରେ, ଆମି ତଙ୍କପ ଦାନ କରି ନା; ତୋମାଦେର ଅନ୍ତକରଣ ଉତ୍ସୁକ ଓ ଭିତ୍ତି ନା ହାତକ । ୨୮ ଆମି ଯାଇଯା ପୁନର୍ଭାର ତୋମାଦେର କାହେ ଆସିବ, ଆମାର ଉତ୍ତ ଏହି କଥା ତୋମରୀ ଶୁଣିଯାଛ; ସଦି ଆମାକେ ପ୍ରେମ କର, ତବେ ପିତାର ନିକଟେ ଯାଇ, ଆମାର ଏ କଥାତେ ତୋମାଦେର ଆଜ୍ଞାଦ ଜନ୍ମିବେ; କେନନୀ ଆମା ଅପେକ୍ଷା ଆମାର ପିତା ଯହାର । ୨୯ ଆର ଇହା ସଥିନ ଘଟିବେ, ତଥମ ସେମ ତୋମାଦେର ବିଶ୍ୱାସ ଜୟେ, ଏହି ନିମିତ୍ତେ ଆମି ଘଟିମାର ପୁରୈ ଏଥି ତୋମାଦିଗକେ ଜାନାଇଲାମ । ୩୦ ତୋମାଦେର ସହିତ ଆମାର ଆର ବିଶ୍ୱର ଆଶାପ ହାଇବେ ନା; କାରଣ ଏହି ଜୟଗତ ଆସିତେଛ, ଥାପି ଆମାତେ ତାହାର କୋନ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ୩୧ କିନ୍ତୁ ଆମି ପି-

ତାକେ ପ୍ରେମ କରି, ଏବଂ ପିତାର ଆଜ୍ଞାମ୍ବଦ୍ୟ କର୍ମ କରି, ଜୟଗତେ ଲୋକ ସେମ ଇହା ଜାତ ହୁଁ, ଏହି ଜୟେ ଉଠ, ଆମରୀ ଏ ଚାନ୍ଦାହିତେ ପ୍ରଥମ କରି ।

୧୫ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ଆମି ପ୍ରକୃତ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାସୁରପ, ଏବଂ ଆମାର ପିତା ମାଲିଷୁରପ । ୨ ଆଯାର ସେ ସକଳ ଶାଖାଟେ ଫଳ ହୁଁ ନା, ତାହା ତିନି ଦୂର କରିଯା ଫେଲେନ; ଏବଂ ଫଳବତୀ ଶାଖା ସକଳେ ସେମ ଆରଓ ଅଧିକ ଫଳ ଥରେ, ଏହି ଜୟେ ତାହା ପରିକାର କରେମ । ୩ ଆମି ତୋମାଦିଗକେ ସେ ବାକ୍ୟ କହିଯାଛି, ତାହାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତୋମରା ଏଥିନ ପରିକୃତ ଆଛ । ୪ ଆମାତେ ଥାକ, ତାହାତେ ଆମିଓ ତୋମାଦିଗକେ ସେ ଥାକିବ; ସେହେତୁକ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାତେ ସେଲଗ୍ନ ନା ଥାକିଲେ ତାହାର ଶାଖା ସେମନ ଆପଣା ଆପଣି ଫଳବତୀ ହାଇତେ ପାରେ ନା, ତଙ୍କପ ଆମାତେ ନା ଥାକିଲେ ତୋମରା ଏଥିନ ହାଇତେ ପାର ନା । ୫ ଆମି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା, ତୋମରୀ ଶାଖାସୁରପ; ସେ ଜନ ଆମାତେ ଥାକେ, ଏବଂ ସାହାତେ ଆମି ଥାକି, ସେ ପ୍ରତ୍ଯେ ଫଳେ ଫଳବାନ ହୁଁ ହୁଁ ହେଲା ଶୁକ୍ର ହିସ୍ତା ଯାଏ; ପରେ ଲୋକେରୀ ତାହା କୁଡ଼ାଇୟା ଅପିତେ ଫେଲିଯା ଦଢ଼ କରେ ।

୬ ତୋମରୀ ସଦି ଆମାତେ ଥାକ, ଏବଂ ଆମାର ବାକ୍ୟ ସଦି ତୋମାଦିଗକେ ଥାକେ, ତବେ ସେ କିଛି ଚାହିବା, ତାହାର ନିମିତ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା, ତାହାତେ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହାଇବା । ୭ ଆର ତୋମରୀ ସଦି ପ୍ରତ୍ଯେ ଫଳେ ଫଳବାନ ହେଲା, ତବେ ତାହାରୀ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରାପ୍ତ ଅକ୍ଷମ ପାଇବେ, ଏବଂ ତୋମରୀ ଆମାର ଶିଶ୍ୱ ହାଇବା । ୮ ପିତା ସେମ ଆମାକେ ପ୍ରେମ କରିଯା ଥାକି; ତୋମରୀ ଆମାର ପ୍ରେମେ ଶିର ଥାକ । ୯ ଆମି ଯେବନ ଆପଣ ପିତାର ଆଜା ପାଲନ କରିଯା ତାହାର ପିତାର ପ୍ରିୟ ହାଇବେ । ୧୦ ଆମି ଯେବନ ଆପଣ ଆମାକେ ପ୍ରେମ କରିଯା ଥାକି; ତୋମରୀ ଆମାର ପ୍ରେମେ ଶିର ଥାକ । ୧୧ ଭୋମାଦିଗକେ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୧୨ ତୋମରୀ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୧୩ ଭୋମରା ଯେବନ ଆମାକେ ପ୍ରଥମ ହେଲା ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୧୪ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୧୫ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୧୬ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୧୭ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୧୮ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୧୯ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୨୦ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୨୧ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୨୨ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୨୩ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୨୪ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା । ୨୫ ଆମି ଯେବନ ଆମାର ପିତାର ସହିତ ପ୍ରଥମ ହେଲା ।

ଗୁଣକ ଜ୍ଞାତ କରୁଥାଏ । ୧୦ ତୋମରୀ ସେ ଆମାକେ ମନୋମୌତ କରିଯାଛ, ଏମନ ନୟ, କିନ୍ତୁ ଆମିହି ତୋମାଦିଗକେ ମନୋମୌତ କରିଯାଛି; ଆର ତୋମରୀ ଯାଇଯା ସେମ ଫଳବାନ ହେ, ଏବେ ତୋମାଦେର ମେହି ଫଳ ସେମ ଅନ୍ଧର ହେ, ଏଇ ଜମେୟ ତୋମାଦିଗକେ ନିଶ୍ଚୁକ କରିଲାମ, ତାହାତେ ଆମାର ନାମ କରିଯା ପିଣ୍ଡାର ନିକଟେ ସେ କିନ୍ତୁ ଯାଜ୍ଞା କରିବା, ତାହା ତିନି ତୋମାଦିଗକେ ଦିବେନ ।

୧୧ ତୋମରୀ ସେମ ପରିମ୍ପରା ପ୍ରେସ କର, ଏଇ ମିମିତେ ଆମି ତୋମାଦିଗକେ ଏଇ ସଙ୍କଳ ଆଜ୍ଞା ଦିନୋଧାମ । ୧୨ ଜ୍ଞାଗତେର ଲୋକ ସଦି ତୋମାଦିଗକେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ କରେ, ତବେ ମନେ କର, ତାହାରୀ ତୋମାଦେର ପୂର୍ବେ ଆମାକେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଛେ । ୧୩ ତୋମରୀ ସଦି ଜ୍ଞାଗତେର ଲୋକ ହିତା, ତବେ ଜ୍ଞାଗତେର ଲୋକ ତୋମାଦିଗକେ ଆତ୍ମୀୟ ବୁଝିଯା ଭାଲ ବାସିତ; କିନ୍ତୁ ତୋମରୀ ଜ୍ଞାଗତେର ଲୋକ ନାହ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ ଜ୍ଞାଗତେର ମଧ୍ୟହିତେ ମନୋମୌତ କରିଯାଛି, ଏଇ ଜମେୟ ଜ୍ଞାଗତେର ଲୋକ ତୋମାଦିଗକେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ କରେ । ୧୪ ‘ନିଜ ଅଭୁତିହିତେ ଦାସ ବିଦ ନୟ,’ ଏଇ ସେ ବାକ୍ୟ ଆମି ପୂର୍ବେ ତୋମାଦିଗକେ କହିଯାଛି, ତାହା ଯାରିବେ ରାଖ; ତାହାରୀ ସଦି ଆମାକେ ତାତ୍ତ୍ଵା କରିଯାଛେ, ତବେ ତୋମାଦିଗକେ ତାତ୍ତ୍ଵା କରିବେ; ଆର ସଦି ଆମାର କଥା ପାଲନ କରିଯାଛେ, ତବେ ତୋମାଦେର କଥା ଓ ପାଲନ କରିବେ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ତାହାରୀ ଆମାର ନାମ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ ତୋମାଦେର ପ୍ରତି ଏମ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, କେନନୀ ତାହାରୀ ଆମାର ପ୍ରେସରକର୍ତ୍ତାକେ ଜାନେ ନା । ୧୬ ଆମି ତାହାଦେର ନିକଟେ ଆସିଯା ସଦି ଉପଦେଶ ମା ଦିତାମ, ତବେ ତାହାଦେର ପାପ ହିତ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକବେଳେ ତାହାଦେର ପାପ ଚାକିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ୧୭ ସେ ଜନ ଆମାକେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରେ, ମେ ଆମାର ପିତାକେ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରେ । ୧୮ ସେନପ କରି ଆର କେହ କଥିବେ କରେ ନାହିଁ, ଏମନ କର୍ମ ସଦି ତାହାଦେର ମଧ୍ୟ ମା କରିତାମ, ତବେ ତାହାଦେର ପାପ ହିତ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଥିନ ତାହାରୀ ଦେଖିଯାଇ ଆମାକେ ଏବେ ଆମାର ପିତାକେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରିଲ । ୧୯ କେନନୀ “ତାହାରୀ ଆକାରବେ ଆମାକେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କରେ,” ତାହାଦେର ଶାକ୍ତେ ଲିଖିତ ଏଇ ବାକ୍ୟକେ ମନ୍ତର ହିତେ ହିଲି । ୨୦ କିନ୍ତୁ ଆମି ପିତାର ନିକଟିହିତେ କେଇ ଶାନ୍ତିକର୍ତ୍ତାକେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାର ନିକଟିହିତେ ନିର୍ମିନକାରି ସତ୍ୟତାର ଆନ୍ତାକେ ତୋମାଦେର କାହିଁ ପ୍ରେସ କରିବ । ତିନି ସଥମ ଆସିବେ, ତଥନ ଆମାର ବିଷୟେ ମାଙ୍କ ଦିବେନ । ୨୧ ଏବେ ତୋମରୀ ଓ ମାଙ୍କ ଦିବା, କାରିଗର ତୋମରୀ ପ୍ରାଥମାବଧି ଆମାର ମସ୍ତେ ଆହି ।

୧୬ ଅଧ୍ୟାଯୀ ।

୧ ତୋମାହିତେ ବିଜୁ ସେମ ନା ଜ୍ଞାନୋ, ଏଇ ଜମେୟ ତୋମାଦିଗକେ ଏଇ ସଙ୍କଳ ବାକ୍ୟ କହିଲାମ । ୨ ଲୋକେରୀ ତୋମାଦିଗକେ ଅବ୍ୟବହାର୍ୟ କରିବେ; ବରକୁ ଏମନ ମହି ଆସିଦେଛେ, ସେ ସଥମେ ତୋମାଦିଗକେ ଇନ୍ଦ୍ରମହାରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମନେ ୨ କହିବେ, ଆମି

ଈ ଖରେର ପ୍ରାତ୍ୟ ଧର୍ମକର୍ମ କରିଲାମ । ୩ ତାହାରୀ ସେ ତୋମାଦେର ପ୍ରତି ଏହତ ଆଚାର କରିବେ, ତାହାର କାରିଗର ଏହି, ତାହାରୀ ପିତାକେ ଜାନେ ନା, ଏବେ ଆମାକେ ଓ ଜାନେ ନା । ୪ ଦେଇ ସମୟ ଉପର୍କିନ୍ତ ହିଲେ ଆମି ସେ ତୋମାଦିଗକେ ଜାନାଇଯାଛି, ହିର୍ଯ୍ୟ ସେମ ତୋମାଦେର ମାତ୍ରନ ହେ, ଏଇ ଜମେୟ ତୋମାଦିଗକେ ଏହି ସକଳ କହିଲାମ । ଅଥମାବଧି ଏହି କଥା ତୋମାଦିଗକେ କହି ନାହିଁ; ତାହାର କାରିଗର ଏହି, ସେ ଆମି ତୋମାଦେର ମସ୍ତେ ଛିଲାମ । ୫ ଏଥିନ ଆମି ଆପନ ପ୍ରେସରକର୍ତ୍ତାର ନିକଟେ ଯାଇତେଛି, ତୁଥାପି କୋଗାଯ ସାହିତେଛ ? ଏ କଥା ତୋମାଦେର କେହିଏ ଆମାକେ ଜ୍ଞାନୀ କରେ ନା । ୬ କିନ୍ତୁ ତୋମାଦିଗକେ ଏଇ ସଙ୍କଳ କହିଲାମ, ଏଇ ଜମେୟ ତୋମାଦେର ଅନ୍ତର୍କଳେ ଶୋକେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହିଲି । ୭ ତୁଥାପି ଆମି ସତ୍ୟ କରିଯା ତୋମାଦିଗକେ କହିତେଛ, ଆମାର ପମନ ତୋମାଦେର ହିତଜନକ, ସେହେତୁ ଆମି ନା ପେଲେ ଶାନ୍ତିକର୍ତ୍ତା ତୋମାଦେର ନିକଟେ ଆସିବେ ନା; କିନ୍ତୁ ସଦି ଯାଇ, ତବେ ତୋମାଦେର ନିକଟେ ତାହାକେ ପାଠୀତ୍ୟ ଦିବ । ୮ ଆର ତିନି ଆସିଯା ପାପ ଓ ପୁର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦିଚାରାଜୀ ବିଷୟେ ଜ୍ଞାଗତେର ଲୋକଦିଗକେ ପ୍ରମାଣ ଦିବେନ । ୯ ତିନି ପାପେର ବିଷୟେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଦିବେନ, ସେ ତାହାରୀ ଆମାତେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନା । ୧୦ ଏବେ ପୁର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଦିବେନ, ସେ ଆମି ଆପନ ପିତାର ନିକଟେ ଯାଇଯା ଆର ତୋମାଦେର ଦୃଶ୍ୟ ହିବ ନା । ୧୧ ଏବେ ବିଚାରାଜୀ ବିଷୟେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ଦିବେନ, ସେ ଏହି ଜ୍ଞାଗଦିଧିପତିର ଦୃଶ୍ୟକୁ କରୁ ଗିଯାଛେ ।

୧୨ ତୋମାଦିଗକେ କହିତେ ଆମାର ଆରା ଅନେକ ୨ କଥା ଆହେ; କିନ୍ତୁ ତୋମରୀ ଏଥିନ ତାହା ସହିତେ ପାର ନା । ୧୩ ସଦ୍ୟତାର ଆଜ୍ଞା ସଥନ ଆସିବେ, ତଥନ ତିନି ପଥଦର୍ଶକ ହିଯେ ତୋମାଦିଗକେ ତାବେ ସତ୍ୟତା ଦେଖାଇଦେଇ; ଫଳତ: ଆପନାହିତେ କିନ୍ତୁ ବସିବେ ନା, କିନ୍ତୁ ଯାହା ୨ ଶ୍ରନ୍ଦିବେନ, ତାହା ହାହ କହିବେ, ଏବେ ତୋମାଦିଗକେ ଭାବି ହଟନା ଜାତ କରିବେନ । ୧୪ ତିନି ଆମାର ଯହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବେନ, କେନନୀ ଯାହା ୨ ଆହେ, ସନକି ଆମାର; ଏ ଜମେୟ ଦେଖିଲାମ, ଯାହା ଆମାର ତାହା ଲହିଯା ତୋମାଦିଗକେ ଜାମାଇବେନ । ୧୫ ପିତାର ଯାହା ୨ ଆହେ, ସନକି ଆମାର; ଏ ଜମେୟ ଦେଖିଲାମ, ଯାହା ଆମାର ତାହା ଲହିଯା ତୋମାଦିଗକେ ଜାମାଇବେନ ।

୧୬ ଆର କିଞ୍ଚିତ୍ କାଳ ପରେ ତୋମରୀ ଆମାକେ ଦେଖିତେ ପାଇବୀ ନା; କିନ୍ତୁ ତାହାର କିଞ୍ଚିତ୍ କାଳ ପରେ ପୁନରୀଯ ଦେଖିତେ ପାଇବୀ, କେନନୀ ଆମି ପିତାର ନିକଟେ ଯାଇ, ଏହି ସେ କଥା ଇନି ବସିଲେବେଳେ ମେ କି ? ୧୭ ତାହାରୀ ବସିଲି, କିଞ୍ଚିତ୍ କାଳ ପରେ ଆମାକେ ଦେଖିତେ ପାଇବୀ ନା, ଏହି ତାହାର କିଞ୍ଚିତ୍ କାଳ ପରେ ପୁନରୀଯ ଦେଖିତେ ପାଇବୀ, କେନନୀ ଆମି ପିତାର ନିକଟେ ଯାଇ । ୧୮ ତଥନ ଶିଷ୍ୟଦେର ମଧ୍ୟେ କାହିଁ ଜନ ପରିମ୍ପରା ବସାବିଲି କରିଲେ ଲାଗିଲ, କିଞ୍ଚିତ୍ କାଳ ପରେ ଆମାକେ ଦେଖିତେ ପାଇବୀ ନା, ଏହି ତାହାର କିଞ୍ଚିତ୍ କାଳ ପରେ ପୁନରୀଯ ଦେଖିତେ ପାଇବୀ, କେନନୀ ଆମି ପିତାର ନିକଟେ ଯାଇ । ୧୯ ତଥନ ଶିଷ୍ୟଦେର ମଧ୍ୟେ କାହିଁ ଜନ ପରିମ୍ପରା ବସାବିଲି, କିଞ୍ଚିତ୍ କାଳ ପରେ ଆମାକେ ଦେଖିତେ ପାଇବୀ ? ତିନି ଯାହା ୨ ବସେଲେ, ତାହା ଆମାର

ବୁଝିଲେ ପାରିବା । ୧୧ ତଥନ ସୀଣ୍ଠ ତାହାଦେର କିଞ୍ଜାନୀ କରିବାର ବାସନା ଡାନିୟା ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, କିଞ୍ଚିତ କାଳ ପରେ ଆମାକେ ଦେଖିଲେ ପାଇବା ନା, କିନ୍ତୁ ତାହାର କିଞ୍ଚିତ କାଳ ପରେ ପୁନରାୟ ଦେଖିଲେ ପାଇବା, ଏହି ସେ କଥା କହିଲାମ, ତାହାର ମୀମାସା କି ପରିଷ୍ପର କରିଲେଛ ? ୨୦ ମତ୍ୟ ମତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ କହିଲେଛି, ତୋମରୀ କ୍ରମନ ଓ ବିଲାପ କରିବା, କିନ୍ତୁ ଜଗତେର ଲୋକ ଆମନ୍ଦ କରିବେ; ଆର ତୋମରୀ ଶୋକ କରିବା ବଟେ, କିନ୍ତୁ ତୋମାଦେର ମେଇ ଶୋକ ଆମନ୍ଦ ହଇଯା ଉଠିବେ । ୨୧ ପ୍ରସବକାଳେ ଶ୍ରୀଲୋକ ଦୁଃଖାର୍ତ୍ତ ହେଁ, କାରଣ ତାହାର (କ୍ରଶେର) ସମୟ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ, କିନ୍ତୁ ବାଲକକେ ପ୍ରସବ କରିଲେ ପର ପ୍ରସବଦ୍ୱାରା ନରଲୋକେ ମନୁଷ୍ୟଜୀବ ହଇଲ, ଏହି ଆମନ୍ଦେତେ ତାହାର କ୍ରଶ ଆର ମନେ ଥାକେ ନା । ୨୨ ଉତ୍ତର ତୋମରୀଓ ସଂକ୍ଷତି ଶୋକାର୍ତ୍ତ ହଇଲେଛ, କିନ୍ତୁ ଆମି ତୋମାଦିଗକେ ପୁନରାୟ ଦେଖିବେ, ତାହାତେ ତୋମାଦେର ଅନ୍ତର୍ଦୟର ଆମନ୍ଦିତ ହଇବେ, ଏବେ ତୋମାଦେର ମେଇ ଆମନ୍ଦ କେହି ହରଣ କରିଲେ ପାରିବେ ନା । ୨୩ ମେଇ ଦିନେ ତୋମରୀ ଆମାକେ ଆର କୋମ କଥା ଜିଜ୍ଞାସା କରିବା ନା; ମତ୍ୟ ମତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାଦିଗକେ କହିଲେଛି, ଆମାର ନାମେ ପିତାର ନିକଟେ ସେ କିଛି ସାଙ୍ଗୀ କରିବା, ତାହାଇ ତିବି ତୋମାଦିଗକେ ଦିବେନ । ୨୪ ଇହାର ପୁର୍ବେ ତୋମରୀ ଆମାର ନାମେ କିଛି ସାଙ୍ଗୀ କରିବା ନାହିଁ; ସାଙ୍ଗୀ କର, ତବେ ପାଇବା, ତାହାତେ ତୋମାଦେର ଆମନ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଇବେ ।

୨୫ ଆମି ଉପମାକଥାଦ୍ୱାରା ଏହି ସକଳ ବିଷୟ ତୋମାଦିଗକେ କହିଲାମ, କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟେ ଉପମାଦ୍ୱାରା ଆର ନା କହିଯା ସ୍ପଷ୍ଟକରୁଣେ ପିତାର ବିଷୟ ଜୀବାଇବ, ଏମନ ସମୟ ଆସିଲେ, ୨୬ ମେଇ ସମୟେ ତୋମରୀ ଆମାର ନାମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା, ତାହାତେ ତୋମାଦେର ନିମିତ୍ତ ଆମି ପିତାକେ ବିମତି କରିବ, ଏଥମ କଥା ବଲି ନା; ୨୭ କାରଣ ତୋମରୀ ଆମାକେ ପ୍ରେସ କରିଯାଇଛ, ଏବେ ଆମି ସେ ଦ୍ୱାରେର ନିକଟିଛିଲେ ଆସିଯାଇଛି, ଇହାଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଯାଇଛ, ଏହି ଜନେଯ ପିତା ଆପଣି ତୋମାଦିଗକେ ପ୍ରେସ କରିଯାଇଛି । ୨୮ ତଥନ ତାହାର ଶିଖେରୀ ବଲିଲ, ଦେଖୁନ, ସଂକ୍ଷତି ଉପମାଦ୍ୱାରା ନା କହିଯା ଆପଣି ସ୍ପଷ୍ଟକରିଲେଛନ । ୨୯ ଏଥମ ଆପଣି ଯେ ମର୍ମାଙ୍ଗ, କାହାର ଓ ଜିଜ୍ଞାସା ଅପେକ୍ଷା କରେନ ନା, ତାହା ଆମରା ଜୀବାତ ହଇଲାମ; ଏହି କାରଣ ଆପଣି ଯେ ଜିଦ୍ଧରେ ନିକଟିଛିଲେ ଆସିଯାଇଛନ, ତାହାଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲେଛ । ୩୦ ତାହାତେ ସୀଣ୍ଠ ତାହାଦିଗକେ ଉତ୍ତର ଦିଯାକିଛିଲେ, ଏଥମ କି ବିଶ୍ୱାସ କରିଲେଛ ? ୩୧ ଦେଖ, ସେ ସମୟେ ତୋମରୀ ସକଳେ ଛିଦ୍ରିତ ହଇଯା ଆପଣି ୨ ପଥେ ଯାଇଯା ଆମାକେ ଏକାକୀ ତ୍ୟାଗ କରିବା, ଏମନ ସମୟ ଆସିଲେ, ବରକୁ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହଇଲ; ତଥାପି ଆମି ଏକାକୀ ମହି, କେମନା ପିତା ଆମାର ମୁଢି

ଆଚେନ । ୩୦ ଆସାତେ ସେଇ ତୋମରୀ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଁ, ଏ ଜନେଯ ତୋମାଦିଗକେ ଏହି ସକଳ କହିଲାମ । ଏହି ଜଗତେ ତୋମାରେ କ୍ରେଶ ସାଟିବେ, କିନ୍ତୁ ମାହସ କର, ଆମି ଜଗତେ ଜୟ କରିଯାଇଛି ।

୧୭ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ଏହି ସକଳ କଥା କହିଯା ସୀଣ୍ଠ ସର୍ବେର ପ୍ରତି ଉତ୍ସନ୍ନତି କରିଯା କହିଲେନ, ହେ ଶିତଃ, ସମୟ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହଇଲ; ତୋମର ପୁଅ ସେଇ ତୋମାର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରେନ, ଏହି ଜନେଯ ତୁମି ଆପଣ ପୂଜେଇ ମହିମା ପ୍ରକାଶ କର । ୨ ସେହେତୁ କୁ ତୁମି ସେ ନନ୍ଦନ ତାହାକେ ଦାନ କରିଯାଇଛ, ତିବି ସେଇ ତୋମାଦିଗକେ ଅନ୍ତ ଜୀବନ ଦେନ, ଏହି ଜନେଯ ତୁମି ତୋମାକେ ପ୍ରାଣି ମାତ୍ରରେ ଆଧିପତ୍ତ ଦିଯାଇଛ । ୩ ଅନ୍ତିତୀଯ ସନ୍ତ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ସେ ତୁମି ତୋମାକେ ଏବେ ତୋମାର ପ୍ରେରିତ ସୀଣ୍ଠ ପ୍ରୀଟକେ ସେ ଜ୍ଞାତ ହେଁଯା, ତାହାଇ ଅନ୍ତ ଜୀବନ । ୪ ଆମି ପୃଥିବୀରେ ତୋମାର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିଯାଇଛି; ତୁମି ଆମାକେ ସେ କରେନ ତାର ଦିଯାଛିଲୀ, ତାହା ସମ୍ପଦ କରିଯାଇଛି । ୫ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେ ଶିତଃ, ଜଗତେର ସୁତ୍ରର ପୁର୍ବେ ତୋମାର ମର୍ମିଧାନେ ଆମାର ସେ ମହିମା ଛିଲ, ସଂକ୍ଷତି ମେଇ ମହିମା ଦିଯାଇ ଆପଣି କାର ମର୍ମିଧାନେ ଆମାକେ ମହିମାର୍ଥିତ କର ।

୬ ତୁମି ଆମାକେ ଜଗତେ ମଧ୍ୟହିତେ ଯାହାଦିଗକେ ଆଖି ତୋମାର ନାମ ଜୀବ କରିଯାଇଛ; ତାହାର ତୋମାର ନାମ ଜୀବ କରିଯାଇଛି, ଏବେ ତୁମି ଆମାକେ ତାହାଦିଗକେ ଦାନ କରିଯାଇଛ, ଆର ତାହାର ତୋମାର ବାକ୍ୟ ପାଲନ କରିଯାଇଛ । ୭ ଏବେ ଆମାକେ ସେ କିଛି ଦିଯାଇଛ, ସେ ସକଳିଛ ସେ ତୋମାହିତେ ଉତ୍ସନ୍ନ, ତାହା ଏଥମ ଜୀବନିଲ । ୮ କେମନା ତୁମି ଆମାକେ ସେ ସାରକ୍ୟ ଦିଯାଇଛ, ତାହା ଆମି ତାହାଦିଗକେ ଦାନ କରିଯାଇଛ, ଆର ତାହାର ତୋମାର ବାକ୍ୟ ପାଲନ କରିଯାଇଛ । ୯ ଏବେ ଆମାକେ ସେ କିଛି ଦିଯାଇଛ, ସେ ସକଳିଛ ସେ ତୋମାହିତେ ଉତ୍ସନ୍ନ, ତାହା ଏଥମ ଜୀବନିଲ, ଏବେ ଆମି ସେ ତୋମାର ନିମିତ୍ତ ଆସିଯାଇଛି, ଇହା ନିଶ୍ଚୟ ଜୀମେ, ଏବେ ତୁମି ଆମାକେ ପ୍ରେରଣ କରିଯାଇଛ, ଇହାଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଯାଇଛ । ୧୦ ଏବେ ସେ ସକଳ ଆମାର ସେ ସକଳ ତୋମର, ଏବେ ସେ ତୋମାର ମେ ଆମାର; ଏବେ ତାହାଦେର ଦ୍ୱାରା ଆମାର ମହିମା ପ୍ରକାଶ ପାଇ । ୧୧ ଆମି ଜଗତେ ଆର ଥାରିବ ନା, କିନ୍ତୁ ଇହାର ଜଗତେ ଥାରିବେ, ଆମି ତୋମାର ନିକଟେ ଯାଇ । ହେ ପରିତ ପିତଃ, ଆମର ସେଇ ଯେ କାରିଯାଇଛି । ୧୨ ଆମି ଜଗତେ ଆର ଥାରିବ ନାମେ ରଖିଲୁଛାମ, ଏହି ଜଗତେ ଆମର ନାମର ରଖିଲୁଛାମ ।

মধ্যে কেবল এক জম, অর্থাৎ বিমাণের পাত্র, ছাঁচার গেল, কেননা ধর্মপূজকের বচনকে সফল হইতে হইল। ১০ কিন্তু এখন আমি তোমার নিকটে যাই, আর আমার সফরূর্ধ আমন্দ যেন তাহাদের অন্তরে থাকে, এই জন্মে জগতে পাকিতে ২ এই সকল কথা কইতেছি। ১১ আমি তাহাদিগকে তোমার বাক্য দিয়াছি; আর জগতের লোক তাহাদিগকে ঘৃণা করে, কারণ জগতের সঙ্গে যেমন আমার সফরূর্ধ নাই, তেমনি জগতের সঙ্গে তাহাদেরও সফরূর্ধ নাই। ১২ তুমি তাহাদিগকে জগৎ-হইতে ছান্নাস্ত কর, এমন প্রার্থনা করিন, কিন্তু যদ্য হইতে রক্ষা কর, এই প্রার্থনা করি। ১৩ আমি যেমন জগৎসহস্তীয় নহি, তজ্জপ তাহারাও জগৎ-সহস্তীয় নহে। ১৪ তোমার সত্য যতদ্বারা তাহাদিগকে পরিত্ব কর; তোমার বাক্যাই সত্য যত। ১৫ তুমি যেমন আমাকে জগতে প্রেরণ করিয়াছ, তজ্জপ আমিও তাহাদিগকে জগতে প্রেরণ করিলাম। ১৬ এবং তাহারাও যেন সত্য যতদ্বারা পরিত্ব হয়, এই জন্মে আমি তাহাদের হিতার্থে আপনাকে পরিত্ব করি।

১৭ আর আমি কেবল ইহাদের নিমিত্তে প্রার্থনা করিন, কিন্তু ইহাদের বাক্যদ্বারা যাহারা আমাতে বিশ্বাস করিবে, তাহাদের নিমিত্তেও প্রার্থনা করিতেছি। ১৮ তাহারা সকলে যেন এক হয়; আর হে পিতাঃ, তুমি যেমন আমাতে, এবং আমি যেমন তোমাতে, তজ্জপ তাহারাও যেন আমাদিগেতে এক হয়; তাহা হইলে তুমি যে আমাকে প্রেরণ করিয়াছ, ইহা জগতের লোক বিশ্বাস করিবে। ১৯ আর আমার যেমন এক, তাহারাও যেন তেমনি এক হয়; ২০ আমি তাহাদিগেতে, ও তুমি আমাতে, এই রূপে একীভূত হওনে তাহারা যেন দিন্দি হয়; আর তুমি যে আমাকে প্রেরণ করিয়াছ, এবং আমাকে যেমন প্রেম করিয়াছ, তাহাদিগকেও তেমন প্রেম করিয়াছ, ইহা যেন জগতের লোক জানিতে পায়, এই জন্মে তুমি আমাকে যে মহিমা দিয়াছ, সেই মহিমা আমি তাহাদিগকে দিলাম। ২১ হে পিতাঃ, জগৎপতনের পূর্বে আমাকে প্রেম করাতে তুমি আমাকে যে মহিমা দান করিয়াছ, আমার সেই মহিমা যেন তাহারা দেখিতে পায়, এই জন্মে আমি যে স্থানে থাকি, তোমার দন্ত আমার লোকেরাও যেন সেই স্থানে আমার সঙ্গে থাকে, এই আমার বাঞ্ছ। ২২ হে যাথার্থিক পিতাঃ, জগতের লোক তোমাকে না জানিলেও আমি তোমাকে জানি, এবং তুমি যে আমাকে প্রেরণ করিয়াছ, ইহারাও তাহা জানে। ২৩ তুমি যে প্রেমে আমাকে প্রেম করিয়াছ, সেই প্রেম যেন তাহাদিগেতে থাকি, এই জন্মে আমি তাহাদিগকে তোমার নাম জানাইয়াছি, এবং আরও জানাইব।

১৮ অধ্যায়।

১ ঐ সমস্ত কথা কহিয়া যীশু বহিগর্মম করিয়া আপন শিষ্যগণকে সঙ্গে লইয়া কিঙ্গোন নামক জনসন্তোষ পাই হইলেন; সেই স্থানে এক উদ্যান ছিল, তাহার মধ্যে তিনি ও তাঁহার শিষ্যগণ প্রবেশ করিলেন। ২ কিন্তু বিশ্বাসযাতক যিহুদাও ঐ স্থান জাত হইল, কারণ যীশু আপন শিষ্যগণের সঙ্গে অনেক বাই ঐ স্থানে উপস্থিত হইতেন। ৩ অতএব যিহুদা এক দল সৈন্যকে, এবং যাজকদের ও ফরাণিদের নিকট হইতে পদাতিক-গণকে সঙ্গে লইয়া ডামস ও প্রদীপ ও অঙ্গের সহিত সেই স্থানে উপস্থিত হইল। ৪ তখন আপনার প্রতি যে সকল ঘটিবে, তাহা জাত হওয়াতে যীশু অগ্রসর হইয়া তাহাদিগকে কহিলেন, কাহার অহেষণ করিতেছ? ৫ তাহারা উক্তর কহিল, আসরতীয় যীশুর। তাহাতে যীশু তাহাদিগকে কহিলেন, আমিই সে। তাহাদের সহিত বিশ্বাসযাতক যিহুদাও দণ্ডয়ামান ছিল। ৬ তখন আমিই সে, তিনি এই কথা কহিবামাৰ তাহারা পিছাইয়া ভূমিতে পড়িল। ৭ পরে যীশু তাহাদিগকে আর বাই জিজ্ঞাসা করিলেন, কাহার অহেষণ করিতেছ? তাহাতে তাহারা বলিল, মাসরতীয় যীশুর। ৮ তখন যীশু উক্ত করিলেন, আমি তোমাদিগকে বলিলাম, আমিই সে; আমার অহেষণ যদি কর, তবে ইহাদিগকে যাইতে দেও। ৯ এই রূপ হওয়াতে তাঁহার উক্ত এই কথা সুন্ধান করিয়া, ‘আমাকে যে সকল লোক দান করিয়াছ, তাহাদের কাহাকেও হারাই নাই।’ ১০ তখন শিমোন পিতুরের নিকটে খঙ্গ পাকাতে সে খাপ খুলিয়া মহাযাজকের দাসকে আঘাত করিয়া তাহার দক্ষিণ কর্ত কাটিয়া ফেলিল। সেই দাসের নাম মলক। ১১ তাহাতে যীশু পিতুরকে কহিলেন, এ খঙ্গ কোথে রাখ; আমার পিতা আমাকে যে পানপাত্ৰ দিয়াছেন, তাহাতে আমি কি পান কৰিব না?

১২ তখন সৈন্যদল ও সেনাপতি ও যিহুদায়দের পদাতিকগণ যীশুকে ধরিয়া বস্তন করিয়া। ১৩ প্রথমে হাননের বাটিতে লইয়া গেল। যে ক্রিয়কা সেই বৎসরের মহাযাজকের ছিল, এ হানন তাহার শপ্তন। ১৪ আর উক্ত ক্রিয়কা যিহুদাদিগকে এই পরামর্শ দিয়াছিল, লোকদের নিমিত্তে এক জনের মৰণ ভাল।

১৫ তখন শিমোন পিতুর এবং আর এক জন শিষ্য যীশুর পশ্চাতে গেল; সেই শিষ্য মহাযাজকের নিকটে পরিচিত গাকাতে যীশুর সহিত মহাযাজকের (বাটির) প্রাঙ্গণে প্রবেশ করিল। ১৬ কিন্তু পিতুর দ্বারের বাহিরে দুঁড়াইয়া রহিল; অতএব মহাযাজকের পরিচিত সেই দ্বিতীয় শিষ্য পুনৰ্বার বাহিরে আসিয়া দ্বারকিকাকে কহিয়া

ପିତରକେ ଭିତରେ ଲାଇୟା ଗେଲ । ୧୭ ତଥନ ମେହି ସ୍ଵାରରଙ୍ଗକୀ ଦାନୀ ପିତରକେ କହିଲ, ତୁ ମିଓ କି ମେହି ମନୁଷ୍ୟର ଶିଥିଯିଦେର ଏକ ଜନ ? ତାହାତେ ମେ କହିଲ, ଆମି ନାହି । ୧୮ ତଥନ ଦାନ୍ତଗଣ ଓ ପଦା-ତିକ ସକଳ ଶିତ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ଅନ୍ଦାରେ ଅଗ୍ରି ପ୍ରକ୍ଷତ କରିଯା ଦ୍ଵାରାଇୟା ତାପ ଲାଇତେଛିଲ, ଏବଂ ତା-ହାଦେର ସଙ୍ଗେ ପିତରଓ ଦ୍ଵାରାଇୟା ଅଗ୍ନିର ତାପ ଲାଇତେ ଲାଗିଲ ।

୧୯ ଇତିମଧ୍ୟ ମହାୟାଜ୍ଞକ ଯୌନକେ ତୀହାର ଶିମ୍ୟ-ଗଣ ଓ ଶିକ୍ଷାର ବିଷୟରେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲେ ୨୦ ଯୌନ ତୀହାକେ ଉତ୍ତର ଦିଯାଇ କହିଲେ, ଆମି ପ୍ରକାଶରିପେ ସର୍ବମାଧ୍ୟରେର ସାକ୍ଷାତେ କଥା କହିଯାଛି; ଆମି ସର୍ବଦୀ ଭଜନାଲୟେ ଓ ମନ୍ଦିରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସକଳ ଯି-ଛୁଦି ଲୋକ ସେ ହାମେ ଏକତ ହସ, ଏମନ ହାମେ ଶିକ୍ଷା ଦିଯାଛି, ଗୋପନେ କିଛୁ କହି ନାହି । ୨୧ ଆ-ମାକେ କେନ ଜିଜ୍ଞାସା କର ? ଯାହାରୀ ଶୁଣିଯାଛେ, ସରଳ ତାହାଦେର କାହେ କି କହିଯାଛି, ତାହା ଜି-ଜ୍ଞାସା କର; ଦେଖ, ଆମି କି ୨ ବଲିଯାଛି, ତାହା ତାହାରୀ ଜାନେ । ୨୨ ତିନି ଏହି କଥା କହିଲେ ନି-କଟେ ଦଙ୍ଗଯାମ ଏକ ଜନ ପଦାତିକ ଯୌନକେ ଚପ୍ର-ଟାହାତ କରିଯା କହିଲ, ମହାୟାଜ୍ଞକକେ ଏମନ ଉତ୍ତର ଦିଲିଗି । ୨୩ ତାହାତେ ଯୌନ କହିଲେ, ସଦି ମନ୍ଦ ବଲିଯା ଥାକି, ତବେ ମେହି ମନ୍ଦର ବିଷୟରେ ପ୍ରାଗାନ୍ଦେଶ ; କିନ୍ତୁ ସଦି ଭାଲ କହିଯା ଥାକି, ତବେ କି ଜନ୍ମେ ଆମାକେ ଯାର ? ୨୪ ଅନୁଭବ ହାନି ବନ୍ଧନ-ମୁକ୍ତ ତୀହାକେ କିମ୍ବା ମହାୟାଜ୍ଞକେର ନିକଟେ ପାଠା-ଇୟା ଦିଲ ।

୨୫ ଇତିମଧ୍ୟ ଶିମ୍ୟାନ୍ ପିତର ଅଗ୍ନିର ତାପ ଲାଇତେ ଦ୍ଵାରାଇୟା ଥାକିଲେ କଏକ ଜନ ତୀହାକେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲ, ତୁ ମିଓ କି ତୁ ହାର ଶିଥିଯିଦେର ଏକ ଜନ ? ତାହାତେ ମେ ଅସ୍ମିକାର କରିଯା କହିଲ, ଆମି ନାହି । ୨୬ ତଥନ ମହାୟାଜ୍ଞକେ ଏକ ଦାନ, ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର ଯାହାର କର୍ମ କାଟିଯା ଫଳିଯାଛିଲ, ତାହାର ଏକ ଜନ କୁଟୁମ୍ବ କହିଲ, ଆମି କି ଉଦ୍‌ଦୟାମେ ତାହାର ମନେ ତୋମାକେ ଦେଖି ନାହି ? ୨୭ ତାହାତେ ପିତର ଆର ବାର ଅସ୍ମିକାର କରିଲ, ଏବଂ ତଥକଣ୍ଠ କୁକୁର୍ତ୍ତା ଡାକିଯା ଉଠିଲ ।

୨୮ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ତାହାର ଯୌନକେ କିମ୍ବାର ବାଟାଇଛିତେ ରାଜଗୁହେ ଲାଇୟା ଗେଲ, କିନ୍ତୁ ଆପ-ମାରୀ ସେମ ଅନ୍ତର୍ଭିତ ଓ ନିଭାରପରିୟ ଭୋଜର ଅଯୋଗ୍ୟ ନା ହସ, ଏହି ନିମିତ୍ତେ ରାଜଗୁହେ ପ୍ରବେଶ କରିଲ ନା । ୨୯ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୀଲାତ ବାହିରେ ତାହାଦେର କାହେ ଆସିଯା କହିଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟର କି ୨ ଦୋଷ ଦିନେତ୍ରେ ? ୩୦ ତାହାର ଉତ୍ତର କରିଯା ତାହାକେ କହିଲ, ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦି ଦୁର୍କର୍ମକାରୀ ନା ହୀତ, ତବେ ଆମରୀ ଆପମକାର ହେତୁ ତାହାକେ ମର୍ମପର କରିତାମ ନା । ୩୧ ତାହାତେ ପୀଲାତ ବଲିଲ, ତୋମର ତାହାକେ ଲାଇୟା ଗିଯା ଆପମାଦେର ବ୍ୟବହାରତେ ବିଚାର କର । ତଥନ ଯିଛୁଦୀଯେରୀ ଉତ୍ତର କରିଲ, କୋନ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାଗଧର୍ମ କାରିତେ ଆମାଦେର ଅଧିକର ନାହି । ୩୨ ଏମନ

ଯୋହନ ।

ହେଉଥେ ଯୌନକେ କି ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିତେ ହୈବେ, ତାହା ସେ କଗାଦ୍ଵାରା ତିନି ପ୍ରକାଶ କରିଯା-ଛିଲେନ, ମେହି କଥା ମହିନ କରା ଗେଲ ।

୩୩ ତଥନ ପୀଲାତ ପୁନର୍ବାର ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯା ଯୌନକେ ଡାକିଯା ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲ, ତୁ ମି କି ଯିଛୁଦୀଯେର ରାଜୀ ? ୩୪ ଯୌନ ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ତୁ ମି ହୈଛା କି ଆଗମନାହୀତେ ବଲ ? ନା ଆମ୍ଯ କେହ ଆମାର ବିଷୟେ ତୋମାକେ ବଲିଯାଇଛେ ? ୩୫ ପୀଲାତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର କରିଲ, ଆମି କି ଯିଛୁଦୀ ଲୋକ ? ତୋ-ମାର ସ୍ଵଜ୍ଞାତିଯେରା, ବିଶେଷତଃ ପ୍ରଥାନ ଯାଜକେରା ଆ-ମାର ନିକଟେ ତୋମାକେ ସମର୍ପଣ କରିଯାଇଛେ; ତୁ ମି କି କରିଯାଇ ? ୩୬ ଯୌନ ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ଆମାର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗଗ୍ମସବସ୍ଥୀ ନହେ; ସଦି ଆମାର ରାଜ୍ୟ ଏ ଜଗଗ୍ମସବସ୍ଥୀ ହେତ, ତବେ ଆମି ସେମ ଯିଛୁଦୀଯେର ହେତେ ସମର୍ପିତ ନା ହେତ, ଇହାର ନିମିତ୍ତେ ଆମାର ଅୟୁରୋଧରୀ ଆଗପଣ କରିତ; କିନ୍ତୁ ଏଥିର ଆମାର ରାଜ୍ୟ ଏହିକେର ରାଜ୍ୟ ନୟ । ୩୭ ତଥନ ପୀଲାତ ତୀହାକେ କହିଲ, ତବେ ତୁ ମି ରାଜୀ ବଟି ? ସତ୍ୟ ଯତେର ବିଷୟେ ମାହ୍ୟ ଦିଲାଯା ଏହି ଜଗତେ ଆମିଯାଇଛି; ସତ୍ୟ ଯତେର ସମସ୍ତବସ୍ଥୀ ପ୍ରତ୍ୟେ ଜନ ଆ-ମାର କଥା ଶୁଣେ । ୩୮ ତଥନ ପୀଲାତ ତୀହାକେ ବଲିଲ, ସତ୍ୟ ଯତ କି ? ଇହା ବଲିବାମାତ୍ର ମେ ପୁନର୍ବାର ବାହିରେ ଯିଛୁଦୀଯେର ନିକଟେ ଗିଯା କହିଲ, ଆମି ଉତ୍ତର କୋନ ଦୋଷ ପାଇ ନା । ୩୯ କିନ୍ତୁ ତୋ-ମାଦେର ଏମନ ଏକ ରୋତି ଆଛେ, ସେ ନିମିତ୍ତପରମ ମର୍ମ ବିଷୟେ ତୋମାଦେର ଅୟୁରୋଧେ ଏକ ବଲିକେ ମୁକ୍ତ କରିଯା ଦିନେ ହସ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ତୋମାଦେର ଇଚ୍ଛା କି ? ଆମି ତୋମାଦେର ଜନ୍ମେ କି ଯିଛୁଦୀଯେର ରାଜ୍ୟକେ ମୁକ୍ତ କରିଯା ଦିବ ? ୪୦ ତଥନ ତାହାରୀ ସକଳେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତଚ୍ୟର କରିଯା କହିଲ, ଇହାକେ ମୟ, କିନ୍ତୁ ବାରବାକେ । ମେହି ବାରବା ଏକ ଜନ ଦସ୍ୟ ଛିଲ ।

୧୯ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ଅନୁଭବ ପୀଲାତ ଯୌନକେ ଲାଇୟା କୋଡ଼ା ପ୍ରଥାର କରାଇଲ । ୨ ପରେ ମେନାଗଣ କଟିକେତେ ଏକ ମୁକୁଟ ଦ୍ୱାରିଯା ତୀହାର ଯତ୍କେ ଦିଲା ଗାତ୍ର କୁର୍ବଲୋହିତ-ବର୍ଣ୍ଣ ପରିଚିନ୍ତ ପରାଇଯା, ୩ ହେ ଯିଛୁଦୀଯେର ରାଜ୍ୟନୁ; ଅନ୍ଧକାର, ଇହା ବଲିଯା ତୀହାକେ ଚପ୍ରଟାଯାତ କରିତେ ଲାଗିଲ । ୪ ତଥନ ପୀଲାତ ପୁନର୍ବାର ବାହିରେ ଯା-ଇୟା ଲୋକଦିଗକେ କହିଲ, ଦେଖ, ଆମି ଇହାର କୋନ ଦୋଷ ପାଇ ନା; ତାହା ତୋମାଦିଗକେ ଜାମା-ଇବାର ନିମିତ୍ତେ ତୋମାଦେର ନିକଟେ ଇହାକେ ବାହିରେ ଆଲିଯା ଦିଲାଯା । ୫ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯୌନ ମେହି କଟିକେର ମୁକୁଟ ଓ କୁର୍ବଲୋହିତ-ବର୍ଣ୍ଣ ବିଶିଷ୍ଟ ହେଇୟା ବା-ହିରେ ଆଇଲେନ, ତାହାତେ ପୀଲାତ କହିଲ, ଏହି ଦେଖ, ମେହି ମୟ । ୬ ତୀହାକେ ଦେଖିବାମାତ୍ର ପ୍ରଥାନ ଯାଜକେରା ଓ ପଦାତିକଗଣ ଚେଂଟାଇତେ ଲାଗିଲ, ଇହାକେ ଜ୍ଞାପନ ଦେଖ, ଝୁଶେ ଦେଖ । ତାହାତେ ପୀଲାତ

କହିଲ, ତୋମରୀ ଆପନାରୀ ତାହାକେ ଲାଇୟା ଜୁଣେ
ବନ୍ଦ କର; କେବଳ ଆମି ତାହାର କୋମ ଦୋଷ ପାଇ
ନା । ୨ ସିଙ୍ଗୁଦୀଯେରା ଉତ୍ତର କରିଲ, ଆମା ସାଥେର ଏକ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଛେ, ସେଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁମାରେ ତାହାର ପ୍ରାପ-
ଦ୍ୱାରା କରାଇ ଉଚିତ, ସେହେତୁ କେ ଆପନାକେ ଜ୍ଞାନ-
ରେର ପୁଣ୍ଡ କରିଯା ବନ୍ଦିଯାଛେ ।

୩ ଏ କଥା ଶ୍ରନ୍ଦିଆ ପୀଲାତ ଆରା ଭିତ ହିଁଯା
୨ ପୁନର୍ବାର ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯା ସିକ୍ଷକେ ଜ୍ଞାନାମା କରିଲ, ତୁମି କୋଗାକ୍ଷାର ଲୋକ କି? କିନ୍ତୁ ସିକ୍ଷ
ତାହାକେ କୋନ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ ନା । ୩୦ ତାହାତେ
ପୀଲାତ ତାହାକେ କହିଲ, ଆମାର ମହିତ କି ତୁମି
କଥା କହିବ ନା ? ତୋମାକେ ଜୁଣେ ହତ କରିତେ
ଆମାର କ୍ଷମତା ଆଛେ, ଏବଂ ତୋମାକେ ମୁକ୍ତ କରିତେ
କ୍ଷମତା ଆହୁର ଆଛେ, ତାହା କି ଜାନ ନା ?
୩୧ ତଥା ସିକ୍ଷ ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ଉର୍ଧ୍ଵହିତେ ଦେଖ
ନା । ହିଲେ ଆମାର ବିରକ୍ତ ତୋମାର କୋନ କ୍ଷମତା
ହିତେ ପାରିତ ନା ; ଏହି ଜ୍ଞେନ୍ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୋମାର
ହିତେ ଆମାକେ ମରମର୍ପ କରିଯାଛେ, ତାହାର ଏହି ପାପ
ଅଧିକ । ୩୨ ତଥବଧି ପୀଲାତ ତାହାକେ ମୁକ୍ତ କରିତେ
ଚେଟୋ କରିଲ, କିନ୍ତୁ ସିଙ୍ଗୁଦୀଯେର ଚେଟୋଇୟା ବଲିଲ,
ତୁମି ସଦି ଇହାକେ ଛାଡ଼ିଯା ଦେଓ, ତବେ କେମେରେ
ମିତ୍ର ନହ ; ସେ ଜ୍ଞାନ ଆପନାକେ ରାଜୀ କରିଯା ବଲେ,
ମେ କେମେରେ ବିରକ୍ତ କଥା କହେ ।

୩୩ ଏ କଥା ଶ୍ରନ୍ଦିଆ ପୀଲାତ ସିକ୍ଷକେ ବାହିରେ
ଆମାଇୟା ପ୍ରତରବାଦୀ ମାମକ ହାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇତ୍ତୋରୀ
ଭାସାତେ ଯାହାକେ ଗରଥା ବେଳା ଯାଯ, ଏମନ ହାନେ
ବିଚାରାନ୍ତେ ବସିଲ । ୩୪ ମେହି ନିକଟର ପରିବର୍ତ୍ତେରେ
ଆୟୋଜନ ଦିନ; ତଥାନ ବେଳା ପାଇଁ ଦୁଇ ପରହର ।
ପରେ ପୀଲାତ ସିଙ୍ଗୁଦୀଯିଗେ ବଲିଲ, ଏହି ଦେଖ,
ତୋମାଦେର ରାଜୀ । ୩୫ କିନ୍ତୁ ତାହାର ଚେଟୋଇୟା
କହିଲ, ଦୂର କର, ଦୂର କର, ଇହାକେ ଜୁଣେ ଦେଓ ।
ପୀଲାତ ତାହାଦିଗେକେ କହିଲ, ତୋମାଦେର ରାଜୀକେ
କି ଜୁଣେ ହତ କରିବ ? ପ୍ରଥମ ଯାଜକେରୀ ଉତ୍ତର
କରିଲ, କୈମର ବ୍ୟତିରେକେ ଆମାଦେର ଅନ୍ୟ ରାଜୀ
ନାହିଁ । ୩୬ ତଥା ପୀଲାତ ସିକ୍ଷକେ ଜୁଣେ ହତ ହୋ-
ନାର୍ଥେ ତାହାଦେର ହିତେ ସମ୍ପର୍କ କରିଲ, ତାହାତେ
ତାହାର ତାହାକେ ଧରିଯା ଲାଇୟା ଗେଲ ।

୩୭ ପରେ ତିନି ଆପନ ଜୁଣେ ବନ୍ଦ କରିଯା ମାଥା-
ଖୁଲୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାକେ ଇତ୍ତୋର ଭାସାତେ ଗୁଲ୍ମଗଲ୍ଲୋ
ବଲେ, ଏହାମେ ଉପର୍ତ୍ତି ହିଲେନ । ୩୮ ତଥାଯ ତା-
ହାର ମଧ୍ୟହାନେ ତାହାକେ, ଏବଂ ତାହାର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵେ
ଆମା ଦୁଇ ଜନକେ ଜୁଣେ ବନ୍ଦ କରିଲ । ୩୯ ଏବଂ
ପୀଲାତ ବିଜାପନପତ୍ର ଲିଖିଯା ଜୁଣେର ଉପରିଭାଗେ
ଲାଗାଇୟା ଦିଲ । ତାହାତେ ଏହି କଥା ଲିଖିତ ଛିଲ,
'ଏ ସିଙ୍ଗୁଦୀଯରେ ରାଜୀ ନାମରଭ୍ୟ ସିକ୍ଷ ।' ୪୦ ଏହି
ବିଜାପନପତ୍ର ଇତ୍ତୋର ଓ ପ୍ରକିଳ ଓ ରୋଯିଯ ଭାସାତେ
ଲିଖିତ, ଏବଂ ସେ ହାନେ ସିକ୍ଷ ଜୁଣେ ବନ୍ଦ ହିଲେନ,
ଦେଇ ହାନ ନଗରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଛିଲ, ଏହି ପ୍ରଯୁକ୍ତ
ଅନେକ ସିଙ୍ଗୁଦୀ ଲୋକ ତାହା ପାଠ କରିତେ ଲାଗିଲ ।
୪୧ ଅତ୍ବଏ ସିଙ୍ଗୁଦୀଯରେ ପ୍ରଥମ ଯାଜକେରୀ ପୀଲା-

ତକେ କହିଲ, 'ଏ ସିଙ୍ଗୁଦୀଯରେ ରାଜୀ ?' ଏମନ କଥା
ନା ଲିଖିଯା, 'ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ବଲିଲ, ଆମି ସିଙ୍ଗୁଦୀଯ-
ଦେର ରାଜୀ,' ଏ ପ୍ରକାର ଲିଖିଲ । ୨୨ ପୀଲାତ ଉତ୍ତର
କରିଲ, ଯାହା ଲିଖିଯାଛି, ତାହା ଲିଖିଯାଛି ।

୨୩ ଏହି ପ୍ରକାରେ ସିକ୍ଷକେ ଜୁଣେ ବନ୍ଦ କରିଲେ
ପରେ ମେଲାଗନ ତାହାର ପରିଧେଯ ବନ୍ଦ ଚାରି ଭାଗ୍
କରିଯା ପ୍ରେସକ ଦୈନ୍ୟ ଏକ ୨ ଭାଗ ଲାଇଲ, ଏବଂ
ତାହାର ଉତ୍ତରିଯ ବନ୍ଦ କରିଲ, ଏହି କିନ୍ତୁ ମେହି ଉତ୍ତରିଯ
ବନ୍ଦ ମିଶ୍ରନିରିହିତ ମର୍ବିଶ୍ଵନ୍ତ ବୁନ୍ଦ ଛିଲ, ୨୪ ଏହି
ପ୍ରୟୁକ୍ତ ତାହାରା ବଲିଲ, ଇହା ଚିରିବ ନା; ଆକ୍ଷେ,
ଆମରା ଫ୍ରିଜିବ୍‌ଟ କରିଯା ଦେଖି, ଏକାହା ହିଲେ
ତାହାତେ ଧର୍ମପୁଣ୍ୟକେ ଏହି ବାକ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର କରିବ ଗେଲ,
ସଥା, 'ତାହାରା ଆପନାଦେର ମଧ୍ୟ ଆମାର ପରି-
“ଧ୍ୟେ ବନ୍ଦ ବିଭାଗ କରେ, ଏବଂ ଆମାର ଉତ୍ତରାୟ
“ବନ୍ଦରେ ଜ୍ଞେନ୍ ଫ୍ରିଜିବ୍‌ଟ କରେ ।”' ଫୁଲଟଃ ମେଲା-
ଗନ ତାହାଇ କରିଲ ।

୨୫ ତେବେକାଲେ ସିକ୍ଷକେ ଜୁଣେର ନିକଟେ ତାହାର
ମାତା, ଓ ମାତାର ଭାଗିନୀ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଲଯପାର ଓ ତୌ
ମରିଯମ, ଏବଂ ମଗଲିନୀ ମରିଯମ, ଇହାର ଦନ୍ତୟ-
ମାନ ଛିଲ । ୨୬ ତାହାତେ ସିକ୍ଷ ମାତାକେ ଏବଂ ନି-
କଟେ ଦନ୍ତୟମାନ ପ୍ରୟତମ ଶିଷ୍ୟକେ ଦେଖିଯା ମା-
ତାକେ କହିଲେନ, ହେ ନାରି, ଏ ଦେଖ, ତୋମାର
ପୁନ୍ତ ; ୨୭ ପରେ ମେହି ଶିଷ୍ୟକେ କହିଲେନ, ଏ ଦେଖ,
ତୋମାର ମାତା ; ତାହାତେ ମେହି ଦ୍ୱାରାବଧି ଏ ଶିଷ୍ୟ
ତାହାକେ ଆପନ ଗୁହେ ଲାଇୟା ଗେଲ ।

୨୮ ତଥନତର ମନ୍ତ୍ରକୁ ଏଥିନ ମିଶ୍ର ହିଲ, ସିକ୍ଷ
ଇହା ଜାନିଯା ଧର୍ମପୁଣ୍ୟକେ ବଚନ ଯେଣ ମନ୍ତ୍ର ହୟ,
ଏହି ଜ୍ଞେନ୍ କହିଲେନ, ଆମାର ପିପାଳା ହିଲେନ୍ତେଛ ।
୨୯ ତାହାତେ ମେହି ହାନେ ଅନ୍ତରମେତେ ପୂର୍ବ ଏକ ପାତ୍ର
ଆକାତେ ତାହାର ଏକ ସ୍ପଞ୍ଜ ରଙ୍ଗରେ ପୂର୍ବ କରିଯା
ଏମୋର ଲୋ ଲାଗାଇୟା । ତାହାର ମୁଖେର ନିକଟେ
ରାଖିଲ । ୩୦ ମେହି ଅର୍ମରିଲ ପ୍ରଥମ ପର ସିକ୍ଷ
କହିଲେନ, ମିଶ୍ର ହିଲ ; ପରେ ମନ୍ତ୍ରକ ନମନ ପୂର୍ବକ
ଆତ୍ମା ମର୍ବପନ କରିଲେନ ।

୩୧ ମେହି ଦିନ ଆୟୋଜନ ଦିନ, ଏହି ପ୍ରଯୁକ୍ତ ପର-
ଦିନ ବିଶ୍ଵାମରାରେ ମେହି ଦେହ ସେଇ ଜୁଣେର
ଉପରେ ନା ଥାକେ, କେବଳ ଏ ବିଶ୍ଵାମରାର ଭାଗ ଦିଲ
ଛିଲ, ଏହି ନିମିତ୍ତେ ସିଙ୍ଗୁଦୀଯେର ପୀଲାତରେ ନିକଟେ
ଗିଯା ତାହାଦେ ପା ଭାଙ୍ଗିବାର ଓ ଦେହ ହାନାରେ
କରିବାର ଆଜୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲ । ୩୨ ଅତ୍ବଏ ମେ-
ନାଗନ ଆଲିଯା ସିକ୍ଷକେ ଜୁଣେ ବନ୍ଦ ଏ ପ୍ରଥମ
ଓଛିତ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିର ପା ଭାଙ୍ଗିଲ ; ୩୩ ପରେ ସିକ୍ଷକେ
ନିକଟେ ଆଇଲ, ତିନି ମରିଯା ଗିଯାଇଛନ, ଇହା
ଦେଖିଯା ତାହାର ପା ଭାଙ୍ଗିଲନ ନା । ୩୪ କିନ୍ତୁ ଏକ
ଜନ ମେହି ବଢ଼ାଯାଇଥେ ତାହାର କୁଞ୍ଜିଦେଶ ବିକ୍ଷ
କରିଲ ; ତାହାତେ ତେବେକାଟା ରଙ୍ଗ ନିର୍ଭର ହିଲେ
ଦେଖିଯାଇଲ, ଏହି ମିଶ୍ର ହିଲେ । ୩୫ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖିଯାଇଛେ,
ମେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିତେଛେ, ଏବଂ ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର କଥା କହି-
ଦେଇଛେ, ଏବଂ ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ; ଆର ମେ
ତୋମାଦେର ଓ ବିଶ୍ଵାମେର ଯୋଗ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର କଥା କହି-
ଦେଇଛେ, ଇହା ଜାମେ । ୩୬ କାରଙ୍ଗ ଧର୍ମପୁଣ୍ୟକେ
ଥାକୁ

ସଫଳ କରିଥାଏ ଏହି ସକଳ ସଟିଲି, କେନା ଦେଖାଅଛେ, “ତାହାର ଏକ ଅଛି ଓ ତଥ ହଇବେ ନା ।” ୩୭ ଏବଂ ଧର୍ମପୁଣ୍ୟର ଆର ଏକ ଶାନ୍ତ ଉତ୍ତ ଆଛେ, “ତାହାରୀ ସ୍ଥାନକେ ବିନ୍ଦ କରିଯାଇଛେ, ତାହାର ପ୍ରତି “ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ।”

୩୮ ତଦନ୍ତର ଅରିଯଥିୟା ନଗର ନିବାସୀ ସେ ଯୁକ୍ତ ଯୌନର ଶିଶ୍ୱ ଛିଲ ବଟେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁରପେ ଛିଲ, (କାରାଗ ଯିହୁଦୀଯିଦିଗକେ ଭୟ କରିତ), ସେ ପୋଲାତେର ନିକଟେ (ଗିଯା) ସୀକ୍ଷନ୍ତ ଦେଇ ଲାଇୟା ସୀକ୍ଷନ୍ତରେ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନ କରିଲ; ତାହାତେ ପୋଲାତ ଅନୁମତି ଦିଲେ ପର ମେ ସୀଇୟା ସୀକ୍ଷନ୍ତ ଦେଇ ଆମାଇଲ । ୩୯ ଆର ସେ ନିକଟିମାହ ପୁରେ ବାରିତ୍ୟାଗେ ସୀକ୍ଷନ୍ତକେ ଦେଖିତେ ଗିଯାଛିଲ, ସେଓ ଉପଚିହ୍ନ ହାଇୟା ଗର୍ଜନମେ ମିଶ୍ରିତ ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚାଶ ମେର ଅଣ୍ଟର ଆନିଲ । ୪୦ ପରେ ତାହାରୀ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ଦେଇ ଲାଇୟା ଯିହୁଦୀଯିଦେର କବର ଦେଇନେର ବୋତନୁମାରେ ଐ ସୁମଙ୍କି ଜ୍ଵରେର ମହିତ ଚାଦରେ ବେଷ୍ଟନ କରିଲ । ୪୧ ଆର ସେ ଯାତ୍ରାମାତ୍ର ତିନି ଡୁକ୍ଶେ ସଙ୍କ ହାଇୟାଛିଲେନ, ତାହାର ନିକଟେ ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ଛିଲ, ସେଇ ଉଦ୍ୟାନରେ ଥିଲେ ଏମନ ଏକ ନୃତ୍ୟ କବର ଛିଲ, ଯାହାତେ କାହାରେ ଦେଇ କଥନେ ରାଖା ଯାଯି ନାହିଁ । ୪୨ ଅତ୍ୟଏବ ଏହି ଦିନ ଯିହୁଦୀଯିଦେର ଆଯୋଜନ ଦିମ ହେଉଥାଏ ତାହାରୀ ମେହି ନିକଟବର୍ତ୍ତି କବରମଧ୍ୟ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ଦେଇ ଶମ୍ଭଳ କରାଇଲ ।

୨୦ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ତଦନ୍ତର ସମ୍ପାଦହେର ପ୍ରଥମ ଦିବସେ ଅତି ପ୍ରତ୍ୟୁଷେ ଅନ୍ତକାର ସାକ୍ଷିତେ ମନ୍ଦଗୀନୀ ମରିଯମ୍ ମେହି କବରେର ନିକଟେ ଉପଚିହ୍ନ ହାଇୟା ଦେଖିଲ, କବରେର ମୁଖ୍ୟ ହିତେ ପ୍ରତରଥାନ ସରାବ ଗିଯାଛେ । ୨ ତାହାତେ ମେ ଦୌଡ଼ିଯା ଶିମେମ୍ ପିତର ଏବଂ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତରମ ମେହି ଅନ୍ୟ ଶିଥେର ନିକଟେ ସୀଇୟା କହିଲ, ଲୋକେରା କବରହିତେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଲାଇୟା ଗିଯାଛେ; କୋଥାଯ ବାରିଥାଏ, ତାହା ଆମରା ବଲିତେ ପାରି ନା । ୩ ଅତ୍ୟଏବ ପିତର ଓ ମେହି ଅନ୍ୟ ଶିଶ୍ୱ ବାହିର ହାଇୟା କବରକ୍ଷାନେ ଗମନ କରିଲ । ୪ ଉତ୍ସବେ ଦୌଡ଼ିଲେ ମେହି ଅନ୍ୟ ଶିଶ୍ୱ ପିତରରେ ପଞ୍ଚାଂ ଫେଲିଯା ଅପେକ୍ଷା କବରେର ନିକଟେ ଉପଚିହ୍ନ ହାଇୟା । ୫ ଏବଂ ହେଁଟ ହାଇୟା ଭୂମିତେ ହିତ ଚାଦର ମକଳ ଦେଖିଲ, କିନ୍ତୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଲ ନା । ୬ ଅନ୍ତରେ ଶିମେନ୍ ପିତର ପଞ୍ଚାଂ ଆସିଯା କବରହାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିଯାଇଲେ ଦେଖିଲ, ଭୂମିତେ ଚାଦର ମକଳ ଆଛେ, ୭ କିନ୍ତୁ ସେ ଗାମଛା ତାହାର ମନ୍ତ୍ରକେ ବନ୍ଦ ଛିଲ, ତାହା ଏହି ଚାଦରରେ ମହିତ ଭୂମିତେ ନା ଥାକିଯା ତାହାହିତେ ପ୍ରଥମ ଅନ୍ୟ ଏକ କ୍ଷମେ ଜଡ଼ାନ ହାଇୟା କ୍ଷାପିତ ହାଇୟାଛେ । ୮ ପରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଶିଶ୍ୱ ଅପେକ୍ଷା କବରେର ନିକଟେ ଉପଚିହ୍ନ ହାଇୟାଛିଲ, ମେଓ ଅପେକ୍ଷା କରିଯା ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଖିଯାଇଥାଏ କରିଲ । ୯ ସେହେତୁ ମୂଳଗରେ ବ୍ୟଥିହିତ ତାହାକେ ଉଥାନ କରିତେ ହଇବେ, ଧର୍ମପୁଣ୍ୟରେ ଏହି ବଚନ ତତ୍ତ୍ଵ ସାଧି ତାହାଦେର ବୋଧଗମ୍ୟ ହୟ ନାହିଁ । ୧୦ ପରେ ଏହି ଶିଶ୍ୱ ଗୁହେ ଫିରିଯା ଗେଲ ।

୧୧ କିନ୍ତୁ ମରିଯମ୍ ବୋଦନ କରିଲେ ୨ କବରହାନେର ବାହିରେ ଦ୍ଵାଦଶାହୀ ରାହିଲ; ଏବଂ ବୋଦନ କରିଲେ ୩ ହେଁଟ ହାଇୟା କବରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଯା । ୧୨ ଶ୍ରୁତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚ୍ୟାତ ଜନ ସୀକ୍ଷନ୍ତକେ ଦେଖିଲ; ତାହାଦେର ଏକ ଜନ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ଦେହର ଶ୍ୟଅନ୍ତଶ୍ଳାନେର ଶିଥରେ, ଅନ୍ୟ ଜନ ପଦତଳେ ବସିଯା ଆଛେ । ୧୩ ତାହାର ତାହାକେ କହିଲ, ଲୋକେରା ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲାଇୟା ଗିଯାଛେ; କୋଥାଯ ବାରିଥାଏ, ତାହା ଜାନି ନା । ୧୪ ହେଁଟ ବଲିବାମାତ୍ର ମେ ମୁଖ ଫିରାଇୟା ସୀକ୍ଷନ୍ତକେ ଦେଖାଯାଇନ ଦେଖିଲ, କିନ୍ତୁ ତିନି ସେ ସୀକ୍ଷନ୍ତ, ହେଁଟ ଜାନିଲ ନା । ୧୫ ତଥନ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ତାହାକେ କହିଲେନ, ହେ ନାରି, ବୋଦନ କରିଲେଛ କେମି? କାହାର ଅସ୍ଵେଷ କରିଲେଛ? ତାହାତେ ମେ ତାହାକେ ଉଦ୍ୟାନର ମାଳୀ ଆମ କରିଯା କହିଲ, ହେ ମହାଶୟ, ତୁମି ଯଦି ଏ କ୍ଷାମାହିତେ ତାହାକେ ଲାଇୟା ଗିଯା ଥାକ, ତବେ କୋଥାଯ ବାରିଥାଏ, ତାହା ଆମକେ ବଲ; ଆମି ତାହାକେ ହାନାନ୍ତର କରି । ୧୬ ତଥନ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ତାହାକେ କହିଲେନ, ଓଗେ ମରିଯମ୍; ତାହାତେ ମେ ଫିରିଯା । ତାହାକେ କହିଲ, ହେ ବୁଲୁଣି, ଅର୍ଥାତ ହେ ଶ୍ରୀରାମ । ୧୭ ତଥନ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ତାହାକେ କହିଲେନ, ଆମକେ ଧରିଓ ନା, କେମା ଏଥନ ଆମି ପିତାର ନିକଟେ ଉର୍କୁଗମନ କରି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମି ଗିଯା ଆମର ଭାଗ୍ୟରକେ କହ, ଯିନି ଆମର ପିତା ଓ ତୋମାଦେର ପିତା, ଏବଂ ଆମର ଦେଶର ଓ ତୋମାଦେର ଦେଶର ତାହାର ନିକଟେ ଆମି ଉର୍କୁଗମନ କରି । ୧୮ ତାହାତେ ମନ୍ଦଗୀନୀ ମରିଯମ୍ ଶିଥରଗରେର ନିକଟେ ଗିଯା ଏହି ମୟାଚାର ଦିଲ, ଆମି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖିଯାଇଛି, ଆର ତିନି ଆମକେ ଏହି ୨ କଥା କହିଯାଇଛେ ।

୧୯ ମେହି ଦିନର ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପାଦହେର ପ୍ରଥମ ଦିବସେ ମନ୍ଦଗୀନୀ ମରିଯମ୍ ସେ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ପିତାର ନିକଟେ ଗିଯା ଏହି ମୟାଚାର ଦିଗକେ କହିଲେନ, ତୋମାଦେର କଲ୍ୟାଣ ହଉକ । ୨୦ ହେଁଟ ବଲିଯା ତିନି ତାହାଦିଗକେ ଆପନ ହୁଣ ଓ କୁର୍କିଦେଶ ଦେଖାଇଲେନ; ତଥନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ କରାତେ ଶିଥେର ଆମନ୍ଦିତ ହଇଲ । ୨୧ ଅନ୍ତରେ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ପୁନର୍ବିରାର ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ତୋମାଦେର କଲ୍ୟାଣ ହଉକ; ୨୨ ହେଁଟ ଭୂମିତେ ଶିଥେର ଆମନ୍ଦିତ ହଇଲ । ୨୩ ଅନ୍ତରେ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ପୁନର୍ବିରାର ତାହାଦିଗକେ ପ୍ରେରଣ କରିଯାଇଲେ, ତତ୍ପର ଆମି ତୋମାଦିଗକେ ପ୍ରେରଣ କରି । ୨୪ ହେଁଟ ରକ୍ତ ସୀକ୍ଷନ୍ତ ସଥି ଉପଚିହ୍ନ ହିତେ ହଇଲେନ, ତଥନ ଦ୍ୱାଦଶର ସଥି ଗରିତ ଥୋମା ଅର୍ଥାତ ଦିନୁମତ ବାମକ ଶିଶ୍ୱ ତାହାଦେର ସଙ୍ଗେ ଛିଲ ନା । ୨୫ ଅତ୍ୟଏବ ଅନ୍ୟ ଶିଥେର ତାହାକେ କହିଲ, ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖିଯାଇଛି । ମେ ବଲିଲ, ଆମି ଯାବେ ତାହାର ଦୂରୀ

ହସ୍ତ ପ୍ରେକେର ଚିତ୍ତ ଦେଖିଯା। ପ୍ରେକେର ମେଇ ଚିତ୍ତମୁଖ୍ୟ ଆପନ ଅଙ୍ଗୁଳି ନା ଦିବ, ଏବଂ ତୀହାର କୁଞ୍ଜିଦେଶମଧ୍ୟେ ଆପନ ହସ୍ତ ନା ରାଖିବ, ତାବେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନା । ୨୩ ତୀହାର ଆଟ ଦିନ ପରେ ତୀହାର ଶିଷ୍ୟଗଣ ପୁନରାୟ (ଗୁହରେ) ଭିତରେ ଛିଲ, ଏବଂ ଘୋମାଓ ତାହାଦେର ମଙ୍ଗେ ଛିଲ । ତାହାତେ ଦ୍ୱାର ମକଳ ରୁକ୍ଷ ହିଲେଓ ସୀକ୍ଷ ଆସିଯା ମଧ୍ୟମାନେ ଦୀଙ୍ଗାଇୟା କହିଲେନ, ତୋମାଦେର କଳ୍ପାନ ହୁଏକ । ୨୪ ପରେ ଘୋମାକେ କହିଲେନ, ଏ ଦିଗେ ତୋମାର ଅଙ୍ଗୁଳି ଦିଯା ଆମାର ହସ୍ତ ଦେଖ, ଏବଂ ତୋମାର ହସ୍ତ ବାଡ଼ାଇୟା ଆମାର କୁଞ୍ଜିଦେଶମଧ୍ୟେ ରାଖି; ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ନା ହଇୟା ବିଶ୍ୱାସୀ ହେ । ୨୫ ତଥିନ ଘୋମା ତୀହାକେ ଉତ୍ତର ଦିଯା କହିଲ, ହେ ଆମାର ପ୍ରଭୋ, ହେ ଆମାର ଝେଝର ! ୨୬ ସୀକ୍ଷ ତାହାକେ କହିଲେନ, ହେ ଘୋମା, ଆମାକେ ଦେଖିଯା ବିଶ୍ୱାସ କରିଲା; ଯାହାରା ନା ଦେଖିଯା ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତାହାରାଇ ଧର୍ଯ୍ୟ ।

୩୦ ଏତିନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ଏହି ପୃଷ୍ଠକେ ଲିଖିତ ହୟ ନାହିଁ, ଏମନ ଅନେକ ୨ ଆଶ୍ୟର କରି ସୀକ୍ଷ ଆପନ ଶିଷ୍ୟଦେର ସାକ୍ଷାତ୍ କରିଲେନ । ୩୧ କିନ୍ତୁ ସୀକ୍ଷ ସେ ହୈସ୍ତରେ ପୂର୍ବ ଅଭିଷିକ୍ତ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ହେଇ ସେଇ ତୋମରା ବିଶ୍ୱାସ କର, ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରିଯା ତୀହାର ନାମେ ଜୀବନ ପ୍ରାଣ ହେ, ଏହି ନିମିତ୍ତେ ଏହି ମକଳ ଲେଖା ଗିଯାଇଛେ ।

୨୧ ଅଧ୍ୟାୟ ।

୧ ତନନ୍ତର ସୀକ୍ଷ ତିବିରିଯା ମୁୟଦେର ତୌରେ ପୁନର୍ବାର ଶିଷ୍ୟଦିଗକେ ଦର୍ଶନ ଦିଲେନ; ମେଇ ଦର୍ଶନେର ବିବରଣ ଏହି । ୨ ଶିମୋନ୍ ପିତର ଓ ଘୋମା, ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଦୁମଃ, ଏବଂ ଗାଲିଲୀୟ କାନ୍ତା ନଗରନିବାସ ନିଧିମେଲ, ଏବଂ ସିବଦିଯେର ପୁଞ୍ଜେରା, ଏବଂ ତୀହାର ଶିଷ୍ୟଦେର ମଧ୍ୟ ଆମ ଦୁଇ ଜନ, ଇହାରା ଏକତ୍ର ଛିଲ ।

୩ ତଥିନ ଶିମୋନ୍ ପିତର କହିଲ, ଆମି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୱରିତ ଯାଇ । ତାହାତେ ତାହାରା ବିଲିନ, ତବେ ଆମରାଓ ତୋମର ମଙ୍ଗେ ଯାଇ । ତଥିନ ତାହାରା ଶୀଘ୍ର ସାହିର ହେଇୟା ନୋକାରୋହନ କରିଲ, କିନ୍ତୁ ମେଇ ରାତ୍ରିତେ କିଛୁ ପାଇସିଲନା । ୪ ପରେ ଏଭାବରେ ହିଲେ ସୀକ୍ଷ ଜଲେର ସ୍ଵାରେ ଦୀଙ୍ଗାଇୟିଲେନ, କିନ୍ତୁ ତିନି ସେ ସୀକ୍ଷ, ହେ ଶିଷ୍ୟରେ ଜାନିଲ ନା ।

୫ ତଥିନ ତିନି କହିଲେନ, ନୋକାର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵ ଜାଲ ନିକ୍ଷେପ କର, ତାହାତେ ପାଇବେ; ପରେ ତାହାରା ନିକ୍ଷେପ କରିଲେ ଜାଲେ ଏତ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଲ, ସେ ତାହାରା ତାହା ଟାନିଯା ତୁଲିତ ପାରିଲ ନା ।

୬ ଅତ୍ରଏବ ସୀକ୍ଷର ପ୍ରୟତିମ ଶିଷ୍ୟ ପିତରକେ କହିଲ, ଡିନି ପ୍ରଭୁ । ତାହାତେ ଉତ୍ତି ପ୍ରଭୁ, ଏହି କଥା ଶୁଣିବାମାତ୍ର ଶିମୋନ୍ ପିତର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘତା ଅୟୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସଧାରିର ଉତ୍ତରୀୟ ବର୍ତ୍ତ ପରିଧାନ କରିଯା ମୁୟଦେର ବାଁପ ଦିଲ ।

୭ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟରେ ମଧ୍ୟମଧ୍ୟ ଜାଲ ଟାନିତେ ୨ ନୋକା ବାହିୟା କୁଳେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ୍ତ ହିଲେ; କେନମା ତାହାରା କୁଳହିତେ ବିନ୍ଦର ଦୂର ଛିଲ ନା, ଅନୁମାନ ଦୁଇ

ଶତ ହସ୍ତ ଅନ୍ତର ଛିଲ । ୯ ପରେ ସ୍ଵାନେ ନାମିବାତାତ ଦେଖିଲ, ମେ ସ୍ଵାନେ ପ୍ରଜଲିତ ଅନ୍ତରର ଅଥି, ଏବଂ ତୀହାର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ରୁଟ୍ଟା ଆଛେ । ୧୦ ତୀହାତେ ସୀକ୍ଷ ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ସେ ମଧ୍ୟ ଏଥି ସାରିଲା, ତାହାର କିଛୁ ଆନ ନା । ୧୧ ଅତି ଏବ ଶିମୋନ ପିତର ଉଚ୍ଚିଯା ଏକ ଶତ ତିପମାରଟା ବଡ ମଧ୍ୟମେତେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ତୀଲ କୁଳେ ଟାନିଯା ତୁଲିଲ, କିନ୍ତୁ ଏତ ମଧ୍ୟମେତେ ଜାଲ ଛିନ୍ଦିଲ ନା ।

୧୨ ପରେ ସୀକ୍ଷ ତାହାଦିଗକେ କହିଲେନ, ଆଇସ, ଆହାର କର; ତେବେଳେ ତିନି ସେ ପ୍ରଭୁ, ତୀହା ଡାତ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରୟକ୍ଷତ, ତୁମି କେ? ଏମନ କଥା ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲେ ଶିଷ୍ୟଦିଗେର କାହାର ସାହିସ ହିଲ ନା । ୧୩ ପରେ ସୀକ୍ଷ ଆସିଯା ରୁଟ୍ଟା ଲାଇୟା ତାହାଦିଗକେ ଦିଲେନ, ଏବଂ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦିଲେନ । ୧୪ ମୃତ୍ୟୁନେର ମଧ୍ୟହିତେ ଉଚ୍ଚିଲେ ପରେ ସୀକ୍ଷ ତ୍ରୂତୀୟ ସାର ଆପନ ଶିଷ୍ୟଦିଗକେ ଦର୍ଶନ ଦିଲେନ ।

୧୫ ଭୋଜନ ମାଙ୍ଗ ହିଲେ ପର ସୀକ୍ଷ ଶିମୋନ ପିତରକେ କହିଲେନ, ଓହେ ଯୁମ୍ବେର ପୁର୍ବ ଶିମୋନ, ହିଦେର ଅପେକ୍ଷା ତୁମି କି ଆମାକେ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କର? ତାହାତେ ମେ କହିଲ, ହୁଁ ପ୍ରଭୋ, ଆପନକାକେ ପ୍ରେମ କରିଯା ଥାବି, ତାହା ଆପନି ଜାନେନ । ତଥିନ ସୀକ୍ଷ କହିଲେନ, ତବେ ଆମାର ମେଷଶାବକଗଣକେ ଚରାଓ । ୧୬ ପରେ ତିନି ଦ୍ୱୀତୀୟ ସାର ତାହାକେ କହିଲେନ, ଓହେ ଯୁମ୍ବେର ପୁର୍ବ ଶିମୋନ, ତୁମି କି ଆମାକେ ପ୍ରେମ କର? ମେ କହିଲ, ହୁଁ, ପ୍ରଭୋ, ଆପନକାକେ ପ୍ରେମ କରିଯା ଥାବି, ତାହା ଆପନି ଜାନେନ । ତଥିନ ସୀକ୍ଷ କହିଲେନ, ତବେ ଆମାର ମେଷଗଣକେ ପାଳନ କର । ୧୭ ପରେ ତିନି ଦ୍ୱୀତୀୟ ସାର ତାହାକେ କହିଲେନ, ହେ ଯୁମ୍ବେର ପୁର୍ବ ଶିମୋନ, ତୁମି କି ଆମାକେ ପ୍ରେମ କର? ମେ କହିଲ, ହୁଁ, ପ୍ରଭୋ, ଆପନକାକେ ପ୍ରେମ କରିଯା ଥାବି, ତାହା ଆଚେନ । ତାହାତେ ସୀକ୍ଷ କହିଲେନ, ତବେ ଆମାର ମେଷଗଣକେ ଚରାଓ । ୧୮ ମତ୍ୟ ମତ୍ୟ, ଆମି ତୋମାକେ କହିତେଛି, ଯୌବନକାଲେ ତୁମି କଟି ବନ୍ଧନ କରିଯା ସେ ହାନେ ଇଚ୍ଛା, ମେଇ ଶାନେ ଯାଇତା; କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ ହିଲେ ପରେ ହସ୍ତ ବିଜ୍ଞାର କରିବା, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜନ ତୋମାର କଟି ବନ୍ଧନ କରିଯା ସେ ହାନେ ଯାଇତେ ତୋମାର ଇଚ୍ଛା । ନୟ, ମେଇ ଶାନେ ତୋମାକେ ଲାଇୟା ଯାଇବେ । ୧୯ କହନ୍ତଃ କି ପ୍ରକାର ମରିବେ ତେ ମେ ଇଶ୍ଵରର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ତାହା ବୁଝାଇବାର ନିମିତ୍ତ ତିନି ଏହି କଥା କହିଲେନ । ଏମନ ବିଲିଲେ ପର ତିନି ତାହାକେ କହିଲେନ, ଆମାର ପଶ୍ଚାତ ଆଇସ ।

୨୦ ଅନ୍ତର୍ମର ପିତର ମୁଖ ଫିରାଇୟା ଦେଖିଲ, ରାତ୍ରିଭୋଜନରେ ମୟମେ ସେ ଜନ ସୀକ୍ଷର ସୁକୁମାର ହେଲାନ ଦିଯା, ହେ ପ୍ରଭୋ, କେ ତୋମାକେ ଶତ୍ରୁହିତ କରିବେ? ଏହି କଥା ଜିଜ୍ଞାସା କରିଯାଛିଲ, ସୀକ୍ଷର ପ୍ରୟତମ ମେଇ ଶିଷ୍ୟ ପଶ୍ଚାତ ଆସିଥିଲେ । ୨୧ ତାହାକେ ଦେ-

ଖିୟା ପିତର ସୀନ୍ତକେ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲ, ହେ ଥାତୋ, ତାହାର କି ଘଟିବେ ? ୨୨ ତଥାନ ସୀନ୍ତ ଉତ୍ତର କରିଲେନ, ଆମାର ପୁନରାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଅବଶ୍ଚିତ୍ତ ସହି ଇଚ୍ଛା କରି, ତବେ ତାହାତେ ତୋମାର କି ? ତୁ ମୁଁ ଆମାର ପଶ୍ଚାତ୍ ଆଇସ । ୨୩ ତାହାତେ ମେ ଶିଷ୍ୟ ମରିବେ ନା, ଭାବୁଗଣେର ମଧ୍ୟ ଏମନ ଜନରବ ହଇଲ; କିନ୍ତୁ ମେ ମରିବେ ନା, ଏମନ କଥା ସୀନ୍ତ କହେନ ନାହିଁ; କେବଳ ଆମାର ପୁନରାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଅବଶ୍ଚିତ୍ତ

ସହି ଆମି ଇଚ୍ଛା କରି, ତବେ ତାହାତେ ତୋମାର କି ? ଇହା କହିଯାଇଲେନ । ୨୪ ତଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର କି ? ୨୪ ମେଇ ଶିଷ୍ୟ ଏହି ସକଳ ବିଷୟରେ ସୌଜ୍ଞ୍ୟ ଦିନିତେଛେ, ଏବଂ ମେଇ ସକଳ ଲିଖିଯାଇଛେ; ଆର ତାହାର ସାଙ୍ଗ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ, ଇହା ଆମରା ଜାନି । ୨୫ ଏତାନ୍ତର ସୀନ୍ତ ଆରଓ ଅନେକ ୨ କର୍ମ କରିଯାଇଲେନ, ମେ ସକଳ ସହି ଏକ ୨ କରିଯା ଲେଖା ଯାଏ, ତବେ ଏକ ପରି ହଇୟା ଉଠେ, ବୋଧ ହେ ଜଗତେତେ ତାହା ଧରେ ନା । (ଆମେଣ ।)